

ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାକ୍ ବାଣୀ

إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي
مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۗ إِنَّ
اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ
كَفَّارٌ ﴿٣٠﴾

(ଅବ୍ ଜୁମର୍: 04)

ଅନୁବାଦ: ନିଃସନ୍ଦେହ ରୂପେ
ସେମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ
ମତଭେଦ ରହିଛି ତତ୍ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ
ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି
କରିବେ । ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା
ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଓ କୃତନ୍ତମାନଙ୍କୁ
ସଫଳତାର ମାର୍ଗ ଦେଖାନ୍ତି ନାହିଁ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مُحَمَّدٌ عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ وَعَلَى عَبْدِهِ الْمَسِيحِ الْمَوْجُودِ
وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ

ଖଣ୍ଡ: 10

ସମ୍ପାଦକ:

କମ୍ପୁଲ୍ ହକ୍ ଖାନ୍

ସହ ସମ୍ପାଦକ:

ସୟଦ୍ ଅତାଉଲ୍
ଖାହାବ୍

ସଂଖ୍ୟା: 42
ବାର୍ଷିକ ଦେୟ: 600/-

ଅହମଦିୟା ଖବର

ଅଲହମଦୁ ଲିଲାଃ !
ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାଙ୍କ କୃପାରୁ ହୁଜୁର
ଅନ୍‌ଝର୍ ଅ.ବ ସକ୍ଷମକେ ଅଛନ୍ତି ।
ଜମାଆତର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କୁ
ବିନମ୍ରତାପୂର୍ବକ ଅନୁରୋଧ
କି ସେମାନେ ହୁଜୁର ଅନ୍‌ଝର୍
ଅ.ବଙ୍କ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟବାନ୍, ନିରୋଗ,
ଦୀର୍ଘାୟୁ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଦୁଆ
କରନ୍ତୁ । ସକଳ ଏବଂ ସର୍ବୋଚ୍ଚ
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସାଫଲ୍ୟ ମଣ୍ଡିତ
ହେବା ନିମନ୍ତେ ଓ ହୁଜୁର
ଅନ୍‌ଝର୍ ଅ.ବଙ୍କ ବିଶେଷ ସୁରକ୍ଷା
ନିମନ୍ତେ ଦୁଆ ଜାରି ରଖନ୍ତୁ ।
ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁହୂର୍ତ୍ତ
ହୁଜୁର ଅନ୍‌ଝର୍ ଅ.ବଙ୍କର ରକ୍ଷକ
ଓ ସହାୟକ ହୁଅନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ ।

23 ରବିଭସ୍ ସାନି 1447 ହି.କ, 16 ଇଶା 1404 ହି.ଶ, 16 October 2025
ମସିହା
www.akhbarbadr.in

ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ବାଣୀ

ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ତିନିଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରଳୟ ଦିବସ
ଦିନ କଳହ କରିବେ ।

(2227) ହ. ଅବୁ ହୁରେରାହ୍ ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି
ଯେ, ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅ କହିଲେ, ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା କୁହନ୍ତି
ମୁଁ ପ୍ରଳୟ ଦିବସ ଦିନ ତିନି ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହିତ କଳହ
କରିବି । 1- ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ମୋର ନାମୋଚ୍ଚାରଣ କରି ଅନ୍ୟ
ବ୍ୟକ୍ତି ସହିତ କୌଣସି ଅଜ୍ଞାକାର କଲା ଏବଂ ଅଜ୍ଞାକାର
କରିବା ପରେ ପୁନଶ୍ଚ ବିଶ୍ଵାସଘାତକତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲା ।
2- ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି କୌଣସି ସ୍ଵାଧୀନ ଦାସକୁ ବିକ୍ରି କରି ତା'ର
ମୂଲ୍ୟ ଖାଇଲା । 3- ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ଶ୍ରମିକ ବା ମୂଲିଆକୁ
ମୂଲରେ ରଖିଲା ଏବଂ ତା' ଠାରୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କାମ ଆଦାୟ
କଲା କିନ୍ତୁ ତା'ର ମୂଲ ତଥା ପାରିଶ୍ରମିକ ତାକୁ ଦେଲା ନାହିଁ ।

**କେଉଁ ପଡ଼ୋଶୀ ଭେଟି ପାଇବା ପାଇଁ ସବୁଠୁ
ବେଶୀ ଅଧିକ ଯୋଗ୍ୟ ଓ ଉପଯୁକ୍ତ ଅଟେ ?**

(2259) ହ. ଆସଶା ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ,
ସେ କହିଲେ, ହେ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ମୋର ଦୁଇ
ଜଣ ପଡ଼ୋଶୀ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମୁଁ କାହାକୁ
ଭେଟି ଦେବି ? ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ସେହି ଦୁଇ ଜଣ
ପଡ଼ୋଶୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ପଡ଼ୋଶୀର ଦ୍ଵାରା ଅଥାତ୍ ଘର
ତୁମ ଘରର ଅଧିକ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଥିବ ସେହି ପଡ଼ୋଶୀକୁ
ତୁମେ ଭେଟି ପ୍ରଦାନ କର ।

**ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କୌଣସି ଦାୟିତ୍ଵ କିମ୍ବା କୌଣସି
ପଦର ଲାଳସା ରଖନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଉପଦେଶ ।**

(2261) ହ. ଅବୁ ମୁସା ଅଶ୍‌ଅରୀ ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି
ଯେ, ମୁଁ ଯମନରୁ ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ପାଖରେ ଉପସ୍ଥିତ
ହେଲି ଏବଂ ମୋ ସହିତ ଅଶ୍‌ଅର୍ ସଂପର୍କୀୟ ଦୁଇ ଜଣ
ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । (ସେହି ଦୁଇ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି କୌଣସି ସେବାର
ଲାଳସା ଏବା କମାନା ରଖୁଥିଲେ ଯେ, ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି
କାମ ଅର୍ଥାତ୍ ଦାୟିତ୍ଵ ଦିଆଯାଉ) । ମୁଁ କହିଲି ମୋତେ ଜଣା
ନଥିଲା ଯେ, ଏହି ଦୁଇଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ସେବା କରିବାର ଲାଳସା
ବା ଇଚ୍ଛୁକ ଅଟନ୍ତି । ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, "ମୁଁ ଏପରି
ଲୋକମାନଙ୍କୁ କାମରେ ନିଯୋଜିତ କରୁ ନାହିଁ (କାମରେ
ରଖୁ ନାହିଁ) ଯେଉଁମାନେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା ଦାୟିତ୍ଵ
ନିବାହ କରିବାର ଲାଳସା ଓ କାମନା ନିଜ ମନ ଭିତରେ
ରଖନ୍ତି । ବର୍ଣ୍ଣନାକାରୀ କୁହନ୍ତି ଯେ, ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅ
କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁ କରୁ ଏହା କହିଲେ, ଅର୍ଥାତ୍ لَنْ نَسْتَعْمِلَ
أَبَا لَنْ نَسْتَعْمِلَ" (ବୁଖାରୀ, ଭାଗ-4, ପ୍ରକାଶନ ବର୍ଷ-
2008 ମସିହା, କାଦିୟାନ) ☆--☆--☆

ହଜରତ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅସ.ଙ୍କ ନିତୀବାଣୀ

ଆମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଏହା ଏହା ଭିତ୍ତି ହେବ କି ଆମେମାନେ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ
ଯେଉଁ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ରହିଛି ସେଥି ପ୍ରତି ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ଭିତ୍ତି । ଆପଣମାନେ ସେହି
ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ପ୍ରତି ଭୃକ୍ଷେପହୀନ (ଅବଚେତନ) ହୁଅନ୍ତୁ ନାହିଁ, ଅନ୍ୟଥା ଏକ ମହାପାପ ଲାଗିବ ।

**ମୁଁ ହ. ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ମୁଖ ନିଃସୃତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶବ୍ଦକୁ ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ସମ୍ମାନ
ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ ।**

ମସିହ୍ ମଉଦ୍‌ଙ୍କ ସକାଶେ ନମାଜ ଏକତ୍ରିତ
କରାଯିବାର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ: "ଯେପରି ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାଙ୍କ
ଅନିର୍ବାଣ୍ୟ ଦାୟିତ୍ଵ ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁସରଣ
କରାଯାଇଥାଏ । ଠିକ୍ ସେହିପରି ତାହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଦତ୍ତ
କୋହଳ ନୀତି ଉପରେ ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାନୁସରଣ କରିବା
ଭିତ୍ତି । ଅନିର୍ବାଣ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଓ କୋହଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉଭୟ
ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅଟନ୍ତି ।"
"ଦେଖ ! ମୁଁ ମଧ୍ୟ କୋହଳ ଏବଂ ରିହାତି ଉପରେ
କାର୍ଯ୍ୟାନୁସରଣ କରିଥାଏ । ନମାଜ୍ ଜମା (2ଟି
ନମାଜକୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ପାଠ କରିବା ଯେପରିକି
ଜୋହୋର୍ ଓ ଅସର୍ ଏବଂ ମଗରିବ୍ ଓ ଇଶା) କରୁ
କରୁ ଦଳ ମାସରୁ ଅଧିକ ସମୟ ବିତି ଯାଇଛି । ଏହାର
କାରଣ ମୋର ଅସୁସ୍ଥତା ଏବଂ ସୁରାଃ ଫାତିହାର
ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଲେଖିବାରେ ନିମଗ୍ନତା ଯୋଗୁଁ ଏପରି ନମାଜ୍
ଜମା ହେଉଛି । ନମାଜ୍ ଜମା (ଏକତ୍ରିତ) କରିବାର
ହଦିସ୍ لَنْ نَسْتَعْمِلَ ମଧ୍ୟ ଚରିତାର୍ଥୀ ହେଉଅଛି ଯେ,
ପ୍ରତିଶ୍ଵେତ ମସିହ୍‌ଙ୍କ ସକାଶେ ଦୁଇଟି ନମାଜକୁ ଜମା କରି
ଅର୍ଥାତ୍ ଏକତ୍ରିତ କରି ପାଠ କରାଯିବ । ଉପରୋକ୍ତ
ହଦିସରୁ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ ଯେ, ପ୍ରତିଶ୍ଵେତ ମସିହ୍‌ଙ୍କ
ନମାଜ୍ ସମୟରେ ପ୍ରତିଶ୍ଵେତ ମସିହ୍ ନମାଜରେ ମୁଖ୍ୟ
ଇମାମ୍ ହେବ ନାହିଁ । ବରଂ ଅନ୍ୟ କେହି ନମାଜରେ
ମୁଖ୍ୟ ଇମାମ୍ ହେବ ଓ ଇମାମ୍‌ତ୍ କରିବ । ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି
ଅର୍ଥାତ୍ ନମାଜରେ ଯିଏ ଇମାମ୍‌ତ୍ କରିବ ସେ ମସିହ୍‌ଙ୍କ
ସକାଶେ ନମାଜ୍ ଜମା (ଏକତ୍ରିତ) କରାଇବା ସୁତରାଂ

ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହିପରି ହିଁ ହେଉଅଛି । ଯେଉଁ ଦିନ ମୁଁ
ଅଧିକ ଅସୁସ୍ଥ ରହୁଥିଲି ଏବଂ ଅସୁସ୍ଥତା ଯୋଗୁଁ ମୁଁ
ମସଜିଦ୍ ଆଦୌ ଆସିପାରୁ ନଥିଲି, ସେଦିନ ନମାଜ୍
ଜମା (ଏକତ୍ରିତ) ହେଉ ନଥିଲା ଏବଂ ହଦିସର ଶବ୍ଦରୁ
ହିଁ ଏହା ଜ୍ଞାତ ହେଉଛି ଯେ, ହ. ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ
ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ସୁନ୍ଦର ପକ୍ଷା ମାଧ୍ୟମରେ
ଏହା କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ସେହି ପ୍ରତିଶ୍ଵେତ ମସିହ୍ ସକାଶେ
ନମାଜ୍ ଏପରି ଜମା କରାଯିବ ।

ତେଣୁ ଆମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଏହା ଏହା ଭିତ୍ତି
ହେବ କି ଆମେମାନେ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ଯେଉଁ
ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ରହିଛି ସେଥି ପ୍ରତି ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ
କରିବା ଭିତ୍ତି । ଆପଣମାନେ ସେହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ
ପ୍ରତି ଭୃକ୍ଷେପହୀନ (ଅବଚେତନ) ହୁଅନ୍ତୁ ନାହିଁ,
ଅନ୍ୟଥା ଏକ ମହାପାପ ଲାଗିବ ଯେ, ଆମେମାନେ
ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀକୁ ଲଜ୍ଜା ଓ ଗ୍ଲାନୀ
ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖୁ । ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ଏପରି ସାଧାନ ସୃଷ୍ଟି
କରିଦେଲେ ଯେ, ଏତେ ସମୟ ଧରି ନମାଜ୍ ଜମା
(ଏକତ୍ରିତ) ହେଉଅଛି । ଅନ୍ୟଥା ଦିନେ ଦୁଇ ଦିନ
ପାଇଁ ଉକ୍ତ କଥା ହୋଇଥାଆନ୍ତା ତେବେ କୌଣସି
ନିଦର୍ଶନ ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ । ମୁଁ ହ. ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ
ମୁଖ ନିଃସୃତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶବ୍ଦକୁ ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ
ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ ।" (ମଲ୍‌ଫୁଜାତ୍, ଭାଗ-2,
ପୃ-91, 92, ସଂସ୍କରଣ ବର୍ଷ-2018 ମସିହା)

☆--☆--☆

ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ଆହଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କୁ ମଦିନାରେ ଏପରି ଅନୁସାରମାନେ ପ୍ରଦାନ କଲେ ଯେଉଁମାନେ
ନିଜର ବିଶ୍ଵାସିକ ଶକ୍ତିର ଏପରି ଭବ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲେ ଯାହାକୁ ଦେଖି ମନୁଷ୍ୟର ହୃଦୟ ସ୍ଵାଦ ଓ
ଆନନ୍ଦ ଦ୍ଵାରା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ସେମାନେ ଯେଉଁଲି ଭାବରେ ଛେଳୀ ମେଷାମାନଙ୍କ
ପରି ନିଜର ମୁଣ୍ଡ(ପ୍ରାଣ)କୁ ଇସଲାମ ଧର୍ମର ମାର୍ଗରେ ଶ୍ଵେତୁତ କରାଇଲେ ତାହାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଓ
ତିହ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣ କେବଳ ଇତିହାସର ପୃଷ୍ଠାରେ ଦେଖିବା ମୂଳ ନାହିଁ ବରଂ ହୃଦୟର ଅତଳ ଗହ୍ଵରରେ ମଧ୍ୟ
ଏହିପରି ଅଜିତ ହୋଇ ରହିଛି ଯେ, ଆଗାମୀ ବଂଶଧରମାନେ ସେହି ସାହାବାମାନଙ୍କର ଭବ୍ୟ
ବଳିଦାନକୁ ମଧ୍ୟ ବିସ୍ମୃତ (ଭୁଲାଇ/ପାଶୋରି) କରି ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ ।

ସନ୍ଦେଶିନା ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅ ସୁରତୁଲ୍ ମୁନିନୁନ୍ ଆୟତ୍ (ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ.....ପୃ-26ର)

ପୃ-1ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ତତ୍ପର ଅବଶିଷ୍ଟା...

ସଂଖ୍ୟା 31 رَّبُّكَ ذُو الْأَرْسَابِ وَإِنَّ كُنَّا لَلْمُتَّبِعِينَ ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି କୁହନ୍ତି: "ଅଲ୍ଲାହ୍ ତାଲା ଆହଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କୁ ମଦିନାରେ ଏପରି ଅନସାରମାନେ ପ୍ରଦାନ କଲେ, ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ବିଶ୍ୱାସିକ ଶକ୍ତିର ଏପରି ଭବ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲେ ଯାହାକୁ ଦେଖି ମନୁଷ୍ୟର ହୃଦୟ ସ୍ତବ୍ଧ ଓ ଆନନ୍ଦ ସ୍ୱାରା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଇଥାଏ। ମଦିନା ଆସିବା ପରେ ଯେତେବେଳେ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କୁ ଏହି ସୂଚନା ମିଳିଲା ଯେ, ସିରୀୟା ପତ୍ତୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଏକ ବାଣିଜ୍ୟିକ ପ୍ରତିନିଧି ସମୂହ ବା ଦଳ ଅବୁ ସୁଫିୟାନର ନେତୃତ୍ୱରେ ଆସୁଅଛି ଏବଂ ମାର୍ଗରେ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ ଆରବର ସମସ୍ତ ସଂପ୍ରଦାୟମାନଙ୍କ ଉତ୍ସାହରେ, ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ ଏହା ଉଚିତ୍ ବୋଲି ମନେକଲେ ଯେ, ତା'ର (ଅବୁ ସୁଫିୟାନର) ଉପଦ୍ରବକୁ ପ୍ରତିହତ କରାଯାଉ । ତେଣୁ ଆପଣ ସ.ଅ ସାହାବାମାନଙ୍କର ଏକ ଦଳକୁ ନିଜ ସାଙ୍ଗରେ ଧରି ମଦିନାରୁ ବାହାରି ପଡ଼ିଲେ । ଯେହେତୁ ସେହି ଦଳଟି ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ଦଳ ଥିଲା ତେଣୁ ମୁସଲମାନମାନେ ସେହି ଦଳକୁ ବେଶୀ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଲେ ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନେ ଏହା ଭାବିଲେ ଯେ, କିଛି ଲୋକ ବି ଯଦି ଚାଲି ଯାଆନ୍ତି ତେବେ ସେହି ପ୍ରତିନିଧି ସମୂହର ସହିତ ଅତି ସହଜରେ ମୁକାବିଲା କରାଯାଇ ପାରିବ । କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ୍ ତାଲାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କୁ ଏହି ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ଯେ, ପ୍ରକୃତ ମୁକାବିଲା ସେହି ବାଣିଜ୍ୟିକ ଯାତ୍ରୀସମୂହ ସହିତ ନୁହେଁ ବରଂ ପ୍ରକୃତ ମୁକାବିଲା ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଏକ ବିଶାଳ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସହିତ ନିୟତ ରହିଛି । ସେହି ବିଶାଳ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ

ଉକ୍ତ ପ୍ରତିନିଧି ସମୂହକୁ ସାହଯ୍ୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମକ୍କାରୁ ଧାଇଁ ଆସୁଛି । କିନ୍ତୁ ତତ୍ପର ଅଲ୍ଲାହ୍ ତାଲା ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ ସେହି ରହସ୍ୟ ପ୍ରଘଟ ନକରିବା ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ବାରଣ କରିଦେଲେ । କାରଣ ଅଲ୍ଲାହ୍ ତାଲା ଚାହୁଁଥିଲେ ଯେ, ସେ ସାହାବାମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରି ଦେଖିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସ୍ତରୀୟ ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବଳିଦାନର ଅଲିଭା ପଦାଙ୍କ ଚିହ୍ନକୁ ଭୁପୃଷ୍ଠରେ ଅଙ୍କିତ କରିଦେବେ ତଥା ସେମାନଙ୍କର ନିଷ୍ଠା ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଜୀବନ୍ତ ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ କାମ ଦେବ ଯାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ପିଢ଼ୀଙ୍କ ମୃତ ଶିରା ପ୍ରଶିରା ମଧ୍ୟରେ ଜୀବନର ରକ୍ତକୁ ପ୍ରବାହିତ କରି ଦିଆଯାଉ । ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ ମଦିନା ଠାରୁ ଅନତି ଦୂରରେ ପହଞ୍ଚିଗଲେ ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ ସାହାବାମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ସାହାବାମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହ୍ ତାଲାଙ୍କର ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରହିଛି ଯେ, ତୁମମାନଙ୍କର ମୁକାବିଲା ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଏକ ବିଶାଳ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସହିତ ହେଉ । ବର୍ତ୍ତମାନ କୁହ ଯେ, ତୁମମାନଙ୍କର କ'ଣ ମତାମତ ରହିଛି ? ପ୍ରବାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ସାହାବି ଉଠିଲା ଏବଂ କହିଲା, ହେ ଅଲ୍ଲାହ୍ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ଆପଣ ସ.ଅ ମତାମତ କ'ଣ ବା ପଚାରୁଛନ୍ତି, ଆପଣ ଆଗକୁ ଅଗ୍ରସର ହୁଅନ୍ତୁ ଏବଂ ଶତ୍ରୁ ପକ୍ଷ ସହିତ ମୁକାବିଲା କରନ୍ତୁ । ଆମେମାନେ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ ସହିତ ଅଛୁ । ଆମେମାନେ ନିଜର ପ୍ରାଣ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛୁ । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ବି କୌଣସି ପ୍ରବାସକାରୀ ବସି ପଡୁଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ କହୁଥିଲେ, ହେ ଲୋକମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ସାହାବାମାନେ ! ତୁମେମାନେ ମୋତେ ପରାମର୍ଶ ଦିଅ ! ଅନ୍ୟାର୍ ଜାତି ଏକ ବୁଦ୍ଧି, ବିବେକ ଏବଂ ବିଚାର

ସମ୍ପନ୍ନ ଓ ବଳିଦାନକାରୀ ଜାତି ଥିଲା ତା'ର ସଦସ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ନୀରବ ଥିଲେ । କାରଣ ମଦିନାବାସୀମାନେ ଏହା ମନେ କରୁଥିଲେ ଯେ, ଆମେମାନେ ଯଦି ଏହା କହିଲୁ କି ଆମେମାନେ ଲଢ଼ିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛୁ ତେବେ ମକ୍କାର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ପ୍ରବାସକାରୀମାନଙ୍କର ସଂପର୍କୀୟ ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ପ୍ରବାସକାରୀମାନଙ୍କର ପିତା, କେହି ଭ୍ରାତା (ଭାଇ), କେହି ପୁତ୍ର, କେହି ମାମୁଁ, କେହି ଚତା ଅଛି, ସେଇଥି ପାଇଁ ଆମମାନଙ୍କର (ମଦିନାବାସୀମାନଙ୍କର) ଆକ୍ରମଣ ସେମାନଙ୍କ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରବାସକାରୀମାନଙ୍କର ସଂପର୍କୀୟ ଅର୍ଥାତ୍ ମକ୍କାବାସୀଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଅସହ୍ୟ ହେବ । ସେମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରବାସକାରୀମାନେ ଏହା ମନେ କରିବେ ଯେ, ମଦିନାବାସୀଙ୍କୁ ପ୍ରବାସକାରୀମାନଙ୍କର ସଂପର୍କୀୟ ଅର୍ଥାତ୍ ମକ୍କାବାସୀଙ୍କୁ ମାରିବାକୁ ଭାରି ମଜା ଲାଗୁଛି । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ ବାରମ୍ବାର ଏହା କହିଲେ ଯେ, ହେ ଲୋକମାନେ ! ତୁମେମାନେ ମୋତେ ପରାମର୍ଶ ଦିଅ । ତେବେ ଜନୈକ ଅନସାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଛିଡ଼ା ହେଲେ ଏବଂ ସେ କହିଲେ, ହେ ଅଲ୍ଲାହ୍ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ ତ' ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ ଆପଣ ସ.ଅ ବାରମ୍ବାର ଯେଉଁ ପରାମର୍ଶ ଦିଅ, ପରାମର୍ଶ ଦିଅ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି, ତେବେ ସମ୍ଭବତଃ ତହିଁରୁ ଯଥାର୍ଥ ଆମେ ଅନସାରମାନେ ଅଟୁ । କାରଣ ଏଥି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆମମାନଙ୍କର କ'ଣ ମତାମତ ରହିଛି ? ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ କହିଲେ, ଠିକ୍ ଅଛି । ମଦିନାବାସୀମାନେ କହିଲେ, ହେ ଅଲ୍ଲାହ୍ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ଆମେମାନେ ଯେତେବେଳେ ମକ୍କା ଯାଇଥିଲୁ ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ ବୈଅତ୍ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଅର୍ଜନ ହୋଇଥିଲା ତେବେ ସେତେବେଳେ ଆମେମାନେ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ ଠାରୁ ନିବେଦନ କରିଥିଲୁ (ଅବଶିଷ୍ଟା...ପୃ-09ରେ)

ଖବରକାଗଜ ସାପ୍ତାହିକ ବଦର ନିଜେ ପଢ଼ନ୍ତୁ ଓ ନିଜର ଅନ୍ୟ ବନ୍ଧୁ ପରିଜନ ତଥା ଆତ୍ମୀୟ ସ୍ୱଜନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉକ୍ତ ସାପ୍ତାହିକ ଖବରକାଗଜ ପାଠ କରିବା ପ୍ରତି ଉତ୍ସାହିତ କରନ୍ତୁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତୁ ।

ସୟେଦିନା ହଜରତ ଖଲିଫ୍ ତୁଲ ମସିହିଲ୍ ଖାମିସ୍ ଅୟେଦହୁଲ୍ଲାଃ ବଦର ବେଶେଷ ସଂଖ୍ୟା 2014 ମସିହା ଡିସେମ୍ବର ମାସ ପାଇଁ ନିଜର ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରେରଣ କରି କହିଲେ: "ବଦରର ସମ୍ପାଦକମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କୁ ଓ ପାଠକବୃନ୍ଦମାନଙ୍କୁ ଉକ୍ତ କଥା ସର୍ବଦା ମନେରଖିବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ଏହି ଖବରକାଗଜ ଜମାଅତର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସଂଶୋଧନ ଏବଂ ଉନ୍ନତି ସକାଶେ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କର ଗୁରୁଜନମାନେ ପ୍ରତିକୂଳ ପରିଚ୍ଛିନ୍ତି ସତ୍ତ୍ୱେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାହଯ୍ୟକତାର ସହିତ ଉକ୍ତ ଖବରକାଗଜକୁ ସର୍ବଦା ଜାରି ରଖିବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ୟମ କରିଥିଲେ । ସେହି ଗୁରୁଜନ ଅର୍ଥାତ୍ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଦୁଆ, ପବିତ୍ର ଉଦ୍ୟମଜନିତ କଲ୍ୟାଣ ବଳରେ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉକ୍ତ ଖବରକାଗଜ ଅବ୍ୟାହତ (ଜାରି) ରହିଛି । ଉକ୍ତ କଥା ସେହି ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଆଶା କରେ କି ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଅହମଦିମାନେ ଉକ୍ତ ଖବରକାଗଜକୁ ପାଠ କରନ୍ତୁ ଓ ତହିଁରୁ ଉପକୃତ ହୁଅନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲାହ୍ ତାଲାଙ୍କ କୃପାରୁ ଭାରତ ଓ ପାକିସ୍ତାନର ଅହମଦିମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ କରି ଅନ୍ୟ ଦେଶରେ ବାସ କରୁଥିବା ଅହମଦିମାନଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ଖବରକାଗଜ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା ପ୍ରତି ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ସେହିପରି ଉକ୍ତ ଖବରକାଗଜ ସହିତ ଯେଉଁ କଲ୍ୟାଣ ସଂକ୍ଳାଷ୍ଟ ଓ ନିହିତ ରହିଛି ତାହାକୁ ସାଉଁଟିବା ନିମନ୍ତେ ଅଲ୍ଲାହ୍ ତାଲା ଜମାଅତର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ ।"

ସୟେଦିନା ହ. ଖଲିଫ୍ ତୁଲ୍ ମସିହିଲ୍ ଖାମିସ୍ ଅ.ବଙ୍କ ଉକ୍ତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଚକ୍ଷୁ ବର୍ଦ୍ଧକ ଉପଦେଶାବଳୀକୁ ଦୃଷ୍ଟି ସମ୍ମୁଖରେ ରଖି ଜମାଅତ୍ ଅହମଦିୟାର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କ ସେବାରେ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଉଅଛି ଯେ, ଜମାଅତର ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଘରମାନଙ୍କରେ ସାପ୍ତାହିକ ଖବରକାଗଜ ବଦରର ଅଧ୍ୟୟନକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରାଯିବା ନିହାତି ଜରୁରୀ ଅଟେ । ବଦରରେ ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍, ହଦିସ୍ ଏବଂ ପୁଣ୍ୟଶ୍ଳୋକ ହ. ମସିହି ମଉଦ୍ ଅ.ସଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ ବ୍ୟତୀତ ହୁଜୁର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅ.ବଙ୍କ ଖୁତବା ଜୁମା, ଉଦ୍-ବୋଧନୀ ଓ ହୁଜୁର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅ.ବଙ୍କ ବିଭିନ୍ନ ଦେଶର ଗସ୍ତ ସଂପର୍କିତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ରୋଚକ ଓ ବିଶ୍ୱାସବର୍ଦ୍ଧକ ରିପୋର୍ଟ୍ ନିୟମିତ ରୂପେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ଏସବୁକୁ ଅଧ୍ୟୟନ ଏବଂ ପାଠ କରିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହମଦି ପକ୍ଷେ ନିତାନ୍ତ ଜରୁରୀ ଅଟେ । ଅଲ୍ଲାହ୍ ତାଲାଙ୍କ କୃପାରୁ ସୟେଦିନା ହୁଜୁର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଦୟା ବଳରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଉକ୍ତ ଖବରକାଗଜ ଉର୍ଦ୍ଦୁ ଭାଷା ବ୍ୟତୀତ ନାନା ପ୍ରାଦେଶିକ ଭାଷା ଯଥା-ହିନ୍ଦୀ, ବଂଲା, ତାମିଲ୍ ତେଲୁଗୁ, ମାଲିୟାଲମ୍, ଓଡ଼ିଆ ଓ କନ୍ନଡ୍ ଇତ୍ୟାଦି ଭାଷାରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଅଛି । ଅତଏବ୍ ଯେଉଁ ଅହମଦି ବନ୍ଧୁମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖବରକାଗଜ ବଦର ନିଜ ନାମରେ ଜାରି କରାଇ ନାହାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ସବିନୟ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଉଅଛି ଯେ ସେମାନେ ଖବରକାଗଜ ବଦର ନିଜ ନାମରେ ଜାରି କରାଇ ନିଜେ ପଢ଼ନ୍ତୁ ଏବଂ ନିଜର ଅନ୍ୟ ବନ୍ଧୁ ପରିଜନ ତଥା ଆତ୍ମୀୟ ସ୍ୱଜନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉକ୍ତ ସାପ୍ତାହିକ ଖବରକାଗଜ ପାଠ କରିବା ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ ସୃଷ୍ଟି କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ ଓ ଅନୁପ୍ରାଣିତ କରନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲାହ୍ ତାଲା ଆମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତ ଆତ୍ମୀୟ ସହିତ ସୟେଦିନା ହ. ଅମୀରୁଲ୍ ମୁମିନିନ୍ ଅ.ବଙ୍କ ଆଦେଶାବଳୀ ଉପରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁସରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ । ଖବରକାଗଜ ବଦର ଯଥା ସମୟରେ ନପହଞ୍ଚିବା, ଚାନ୍ଦା ପୈଠ କରିବା, ଅନ୍ୟ ଯେକୌଣସି ସମସ୍ୟା, ସୂଚନା ଓ ତଥ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସାପ୍ତାହିକ ବଦରର ମ୍ୟାନେଜର୍ ସାହେବଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରନ୍ତୁ । ଯଜାକୁମୁଲ୍ଲାଃ । (ସମ୍ପାଦକ)

130 ତମ ଜଲ୍ ସାଲାମା କାଦିୟାନ, ତା-26, 27, 28, ଡିସେମ୍ବର, 2025 ମସିହାରେ ଆୟୋଜିତ ହେବ

ସୟେଦିନା ହ. ଅମୀରୁଲ୍ ମୁମିନିନ୍ ଖଲିଫ୍ ତୁଲ୍ ମସିହିଲ୍ ଖାମିସ୍ ଅୟେଦହୁଲ୍ଲାଃ ତାଆଲା ବିନସ୍ୱେହିଲ୍ ଅଜିଜ୍ 130 ତମ ଜଲ୍ ସାଲାମା କାଦିୟାନ 2025 ମସିହା ନିମନ୍ତେ ତା-26, 27, 28 ଡିସେମ୍ବର 2025 ମସିହା (ବାର-ଶୁକ୍ରବାର, ଶନିବାର ଓ ରବିବାର) ପାଇଁ ତାରିଖ ଓ ବାର ମଞ୍ଚୁର (ଅନୁମୋଦନ) କରିଛନ୍ତି । ଜମାଅତର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କି ସେମାନେ ଏବେଠାରୁ ହିଁ ଦୁଆର ସହିତ ଉକ୍ତ କଲ୍ୟାଣମୂଳକ ଜଲ୍ ସାରେ ସାମିଲ୍ ହେବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନେଇ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଆରମ୍ଭ କରି ଦିଅନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲାହ୍ ତାଲା ଉକ୍ତ ଐଶାଞ୍ଜିକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜଲ୍ ସାରେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଯଦ୍ୱାରାକି ଲୋକମାନେ ଉକ୍ତ ଜଲ୍ ସାରୁ ଉପକୃତ ହୋଇପାରିବେ । ସେହିପରି ହ. ମସିହି ମଉଦ୍ ଅ.ସ ଜଲ୍ ସାରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିବା ଅଂଶଗ୍ରହଣକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଯେଉଁ ଦୁଆ କରିଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ୍ ତାଲା ସେହି ସମସ୍ତ ଦୁଆକୁ ସ୍ୱୀକାର କରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆପଣ ଅ.ସଙ୍କ ଦୁଆର ପ୍ରକୃତ ଅଧିକାରୀ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ । ସେହିପରି ଉକ୍ତ ଜଲ୍ ସାଲାମା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସାଫଲ୍ୟମଣ୍ଡିତ ଏବଂ କଲ୍ୟାଣମୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଓ ପୁଣ୍ୟାତ୍ମୀମାନଙ୍କ ମାର୍ଗଦର୍ଶନର କାରଣ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଦୁଆ ଜାରି ରଖନ୍ତୁ । ଯଜାକୁମୁଲ୍ଲାଃ ତାଆଲା ଓ ଅହସନଲ୍ ଯଜା । ଅଲ୍ଲାହ୍ ତାଲା ଏହାର ଉତ୍ତମ ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ । (ନାଜିର୍ ଇସଲାହ୍ ଓ ଇର୍ଶାଦ୍ ମକ୍ଜିୟାହ୍ କାଦିୟାନ୍)

(ଖୁତ୍ବା ଜୁମା)

ଆଁହଜରତ ସ.ଅ ଏକ ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ ପ୍ରେରଣ କରି ସେହି ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ ଉପଦେଶ ଦେଇ କହିଲେ, ହେ ସୈନ୍ୟବାହିନୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସଲାମ୍ କରିବ ଓ ସର୍ବତ୍ର ସଲାମର ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର କରିବ । ଅର୍ଥାତ୍ ସଲାମର ପ୍ରଥାକୁ ସର୍ବସାଧାରଣ କରିଦେବ । ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆହାର ଖୁଆଇବ । ସେମାନଙ୍କୁ ଭୋକିଲା ମାରିବ ନାହିଁ ତଥା ଅନାହାରରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଠାରୁ ଏପରି ଲଜା ଅନୁଭୂତ କରିବ ଯେପରିକି ଜଣେ ଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ଘର ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଖି ଲାଜ ଅନୁଭବ କରିଥାଏ । ତୁମମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ପାପ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦିତ ହୋଇଯାଏ ସେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ତୁରନ୍ତ ପୁଣ୍ୟ କର୍ମ ସମ୍ପାଦନ କରିନିଅ । କାରଣ ପୁଣ୍ୟ କର୍ମ ପାପ କର୍ମକୁ ସମାପ୍ତ କରି ଦେଇଥାଏ ।

ହୁନୈନ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ତରଫରୁ ଏପରି ଏକ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବାର ଚର୍ଚ୍ଚା ମିଳେ ଯେ, ସେହି ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ ଦେବତଦୂତମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁଳନା କରାଯାଇଛି ।

"ତୁମେମାନେ ଉକ୍ତ କଥାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ମନେରଖ ଯେ, ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ମରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯାଏ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କେହି ବି ମାରି ପାରିବ ନାହିଁ । ଅବତୀରମାନଙ୍କର ଗୋଷ୍ଠୀ ହେଉଛି ପ୍ରକୃତ ଗୋଷ୍ଠୀ ଯେକି ମୃତ୍ୟୁ ସ୍ଵୀକାରୀକାରୀ ସଂପ୍ରଦାୟ ଅଟେ । କ'ଣ ଏପରି କେହି ସଂପ୍ରଦାୟ ରହିଛି ଯିଏ ସେହି ଅବତୀରଙ୍କ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ମାରି ପାରିବ ? କଦାପି ନୁହଁ । ସାର୍ବକାଳୀ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ପ୍ରକୃତ ସାରମର୍ମ ଏହା ହିଁ ଯେ, ମନୁଷ୍ୟ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସକାଶେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ସ୍ଵୀକାର କରୁ । ଅତଏବ୍ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ବା ବ୍ୟକ୍ତି ଉକ୍ତ ସଂକଳ୍ପ ନେଇ ଛିଡ଼ା ହୁଏ ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଦେବତଦୂତମାନେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଜୀବିତ ରଖିବା ନିମନ୍ତେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍ କୁଫ୍ରି (ମଲ୍ଲୟୁଦ୍ଧ) ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଯାଇଥାଏ । ମନୁଷ୍ୟ ବଳ ପ୍ରୟୋଗ କରିଥାଏ ଯେ, ଈଶ୍ଵର ମାର୍ଗରେ ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ । କିନ୍ତୁ ଦେବତଦୂତମାନେ ବଳ ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତି ଯେ, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଜୀବିତ ରଖାଯାଉ ।"

(ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍)

ସନ୍ 8 ହିଜ୍ରୀରେ ସଂଘଟିତ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣାନ୍ ହୋଇଥିବା ଯୁଦ୍ଧର ପୃଷ୍ଠଭୂମିର ପ୍ରକାଶରେ ଆଁହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ପବିତ୍ର ଜୀବନୀ ଚର୍ଚ୍ଚା ।

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସ୍ଵର୍ଗତ ସୟେଦ୍ ଶାହାବ୍ ଅହମଦ୍ ସାହେବ୍ ଅପ୍ କାନାଡ଼ା ଏବଂ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମୁବାରକ୍ ଖୋଖର୍ ସାହେବ୍ ଅପ୍ ଲାହୋରଙ୍କ ବିୟୋଗର ଉତ୍ତମ ଚର୍ଚ୍ଚା ଓ ଯନାଜାଃ ଗାଏବ୍ ।

12 September 2025 ମସିହା ଅନୁଯାୟୀ ୧୨ ତରୁକ୍ ୧୪୦୪ ହିଜ୍ରୀ ଶମଶୀ, ସ୍ଥାନ-ମସଜିଦ୍ ମୁବାରକ୍ ଇସଲାମାବାଦ୍ ଟେଲ୍‌ଫୋର୍ଡ଼ (ସରେ) ୟୁ.କେ । ଖୁତ୍ବାର ଉକ୍ତ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଟୀକା ବଦରର ସମ୍ପାଦକୀୟ ମଣ୍ଡଳୀ ଓ ଅଲ୍‌ଫଜଲ୍ ଲଣ୍ଡନ୍‌ର ସମ୍ପାଦକୀୟ ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କୃତଜ୍ଞତାର ସହିତ ପ୍ରକାଶିତ କରାଯାଇଛି ।

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ. أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ. مَلِكٌ يَوْمَ الدِّينِ. إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ. اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ. صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ.

ତଶହୁଦ୍, ତଉହ୍ ଏବଂ ସୁରାଃ ଫାତିହାର ଆବୃତ୍ତି କରିବା ପରେ ହୁଜୁର ଅନୁଷ୍ଠିତ ଅୟେଦହୁଲ୍ଲାହୁ ତାଆଲା ବିନସ୍ତେହିଲ୍ ଅଜିଜ୍ କହିଲେ, ଗତ ଖୁତ୍ବାରେ ମୁଁ ହୁନୈନ୍ ଯୁଦ୍ଧ ବିଷୟରେ ଚର୍ଚ୍ଚା କରିଥିଲି । ସେହି କ୍ରମରେ ଏହାର ଅତିରିକ୍ତ ଚର୍ଚ୍ଚା ଏହିପରି ଯେ, ହୁନୈନ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ତରଫରୁ ଏପରି ଏକ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବାର ଚର୍ଚ୍ଚା ମିଳେ ଯେ, ସେହି ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ ଦେବତଦୂତମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁଳନା କରାଯାଇଛି ।

ସୁତରାଂ ହୁନୈନ୍ ଯୁଦ୍ଧର ଚର୍ଚ୍ଚା କରି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମରେ କୁହନ୍ତି ଯେ, أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ. ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ (ଅର୍ ଚୌବା: 26)

ଅନୁବାଦ୍: ଏହାପରେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ନିଜ ରସୁଲଙ୍କ ପ୍ରତି ତଥା ବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରଶାନ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏପରି ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ ଦେଖି ପାରି ନଥିଲ ଏବଂ ସେ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ହିଁ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଚିତ୍ ପ୍ରତିଫଳ ଅଟେ ।

ବ୍ୟାଖ୍ୟାକାର ଓ ଜୀବନୀକାର (ଜୀବନୀ ଲେଖାଳୀ)ମାନେ ଉକ୍ତ ଯୁଦ୍ଧରେ ଦେବତଦୂତମାନଙ୍କର ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ନାନା ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରିଛନ୍ତି । କେତେକ ଲୋକମାନଙ୍କର ଏହି ମତ ରହିଛି ଯେ, ଦେବତଦୂତମାନଙ୍କର ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କେବଳ ବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଶୁଭ ସୂଚନା ଏବଂ ହୃଦୟର ପ୍ରଶାନ୍ତି ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା । ଅନ୍ୟଥା ଦେବତଦୂତମାନେ ଯୁଦ୍ଧରେ ବ୍ୟବହାରିକ ରୂପେ ସାମିଲ୍ ହୋଇ ନଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଧାରଣାଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ କେତେକ ସଠିକ୍ ଆହଦିସର ବୀପରୀତ ଅଟନ୍ତି । ସଠିକ୍ ବର୍ଣ୍ଣନାରୁ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ ଯେ, ଦେବତଦୂତମାନ ଯୁଦ୍ଧରେ ବ୍ୟବହାରିକ ରୂପେ ଓ ସାକ୍ଷାତ୍ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଏହି ସନ୍ଦେହ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ଯେ, ସାହାଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ତ' ଗୋଟିଏ ଈଶ୍ଵରଦୂତ ହିଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଥିଲା ।

ତେବେ ସହସ୍ର ଈଶ୍ଵରଦୂତମାନେ କାହିଁକି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ? ଇମାମ୍ ଇବନେ କସିର୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ଦେବତଦୂତମାନଙ୍କର ଅବତୀର୍ଣ୍ଣର ସଠିକ୍ ହଦିସରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ହଦିସଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖି ଲେଖିବା ପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି ଯେ, ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଦେବତଦୂତମାନଙ୍କର ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଏହାର ସୂଚନା ଶୁଭ ସୂଚନା ରୂପେ ଥିଲା । ଅନ୍ୟଥା ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଏହା ବ୍ୟତୀତ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ କରି ପାରି ଥାଆନ୍ତେ । ସେଇଥି ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା କହିଲେ, ଉକ୍ତ ସାହାଯ୍ୟ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ତରଫରୁ ହିଁ ଅଟେ ଓ ସୁରାଃ ମୁହମ୍ମଦ୍‌ରେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଏହା କହିଲେ, ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଯଦି ଚାହାନ୍ତି ତେବେ ସେ ସ୍ଵୟଂ ହିଁ ସେହି ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଇ ନିଅନ୍ତେ । କିନ୍ତୁ ସେ ସ୍ଵୟଂ ପରୀକ୍ଷା କରି ଥାଆନ୍ତି । (ଅଲ୍ ଫଜଲ୍ ଇଶ୍ଵରନ୍ୟାସନଲ୍, ଡା-24-29 ଜୁଲାଇ, 2023 ମସିହା, ପୃ-8-9, ଖୁତ୍ବା ଜୁମା, 7 ଜୁଲାଇ 2023 ମସିହା)

ପୁଣ୍ୟଶ୍ଳୋକ ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସ ମଧ୍ୟ ଉକ୍ତ କଥା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଆପଣ ଅ.ସ କୁହନ୍ତି ଯେ, ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମରେ ଦେବତଦୂତମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟର ଶୁଭ ସୂଚନାର ଘଟଣାର ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ପାଞ୍ଚ ହଜାର ଦେବତଦୂତମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆସିବେ । ଉକ୍ତ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିକୁ ଅଧିକ କରି ଏଇଥି ପାଇଁ ଦେଖାଇଲେ ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଶୁଭ ସୂଚନା ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଉ । କିନ୍ତୁ ଦେବତଦୂତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଦେବତଦୂତ ହିଁ ସକ୍ଷମ ଓ ସମର୍ଥ ଯେ, ସେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶମତେ ଭୂମିକୁ ଉପରତଳ କରିଦେବ । ତା' ପାଇଁ ପାଞ୍ଚ ହଜାର ନୁହେଁ ବରଂ ପାଞ୍ଚଜଣ ଦେବତଦୂତର ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଏହା ଚାହିଁଲେ ଯେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ମହାନ୍ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇବେ । ତେଣୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଏପରି ଶବ୍ଦ ଚୟନ କଲେ ଯହିଁରୁ ସାହାଯ୍ୟକାରୀର ସଂଖ୍ୟାଧିକତା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ ଓ ହେଉଥିବ । ଅତଏବ୍ ତହିଁରୁ ଏହା ହିଁ ଯାଥାର୍ଥ ନେଇଥିଲେ ।

(ଅର୍ ତବଲିଗର ଉର୍ଦ୍ଦୁ ଅନୁବାଦ୍, ରୁହାନୀ ଖଜାଏନ୍, ଭାଗ-5, ପୃ-448)

ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅ ମଧ୍ୟ ତତ୍‌ସିର୍ ସଗିର୍ରେ ଏଥି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ନୋଟ୍ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ସୁରାଃ ଆଲେ ଇମ୍‌ାନର ଆୟତ୍ 127ର ପାଦଟୀକାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ, "ଦେବତଦୂତମାନଙ୍କର ଚର୍ଚ୍ଚା କେବଳ ଏଇଥିପାଇଁ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ସ୍ଵପ୍ନ କିମ୍ବା ତନ୍ତ୍ରାବସ୍ଥାମୂଳକ ପ୍ରକଟନ ଅବସ୍ଥାରେ ଶୁଭ ସୂଚନା ମିଳିବା ଦ୍ଵାରା ମନୁଷ୍ୟର ସାହସ୍ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥାଏ । ଅନ୍ୟଥା ତହିଁରୁ ଯଥାର୍ଥ ଏହା ହିଁ ଥିଲା ଯେ, ଈଶ୍ଵର ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ।" ହୁଜୁର ଅନୁଷ୍ଠିତ ଅ.ବ କହିଲେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଏହା ସ୍ଵପ୍ନ ରୂପେ ପ୍ରକାଶିତ

ହୋଇଥିଲା । (ତଫସିର ସଗିର, ସୁରାଃ ଆଲେ ଇମ୍ରାନ, ଆୟତ୍-127)

ହୁଜୁର ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ପୁନଶ୍ଚ ଅନ୍ୟ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ହ. ମୁସଲିମ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅ କୁହନ୍ତି: "ତୁମେମାନେ ଉକ୍ତ କଥାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ମନେରଖ ଯେ, ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ମରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯାଏ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କେହି ବି ମାରି ପାରିବ ନାହିଁ। ଅବତାରମାନଙ୍କର ଗୋଷ୍ଠୀ ହେଉଛି ପ୍ରକୃତ ଗୋଷ୍ଠୀ ଯେକି ମୃତ୍ୟୁ ସ୍ୱାକାରୀକାରୀ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅଟେ । କ'ଣ ଏପରି କେହି ସଂପ୍ରଦାୟ ଅଛି ଯିଏ ସେହି ଅବତାରଙ୍କ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ମାରିପାରିବ (ସମାପ୍ତ କରିପାରିବ) ? କଦାପି ନୁହଁ । ସାର୍ବକାଳୀନ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ପ୍ରକୃତ ସାରମର୍ମ ଏହା ହିଁ ଯେ, ମନୁଷ୍ୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସକାଶେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିନେଉ । ଅତଏବ୍ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଉକ୍ତ ସଂକଳ୍ପ ନେଇ ଛିଡ଼ା ହୁଏ ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ଦେବଦୂତମାନେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଜୀବିତ ରଖିବା ନିମନ୍ତେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍ କୁସ୍ତି (ମଲ୍ଲଯୁଦ୍ଧ) ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଯାଇଥାଏ । ମନୁଷ୍ୟ ବଳ ପ୍ରୟୋଗ କରିଥାଏ ଯେ, ତାକୁ ଈଶ୍ୱର ମାର୍ଗରେ ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ । କିନ୍ତୁ ଦେବଦୂତମାନେ ବଳ ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତି ଯେ, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଜୀବିତ ରଖାଯାଉ ।"

ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ଭକ୍ତ ଏହା କୁହେ ଯେ, ମୁଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସକାଶେ ମରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ସେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମସ୍ତ ଦେବଦୂତମାନେ କୁହନ୍ତି ଯେ, ଆମେମାନେ ତୁମକୁ ମରିବାକୁ ଦେବୁ ନାହିଁ ଓ ପରିଶେଷରେ ଦେବଦୂତମାନେ ହିଁ ଜୟଯୁକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି । ଭକ୍ତ ଚାହୁଁଛି ଯେ, ସେ ମରିଯାଉ । ସେହି ଭକ୍ତ ଏଇଥି ପାଇଁ ନିଜକୁ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ପକାଇ ଦେଇଥାଏ । ଏହାର ପରିଣାମ ମୃତ୍ୟୁ ହିଁ ହୋଇଥାଏ। କିନ୍ତୁ ସେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରି ନଥାଏ.....ହୁନେନ୍ ମୁଦ୍ଦକୁ ହିଁ ଦେଖିନିଆ! ଯେତେବେଳେ ଶତ୍ରୁପକ୍ଷ ଆକ୍ରମଣ କରି ଆଗକୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲା ସେତେବେଳେ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ପାଖରେ କେବଳ 12 ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ରହିଯାଇଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ମୁସଲମାନ ସୈନ୍ୟବାହିନୀମାନେ ଶତ୍ରୁର ତୀର ବର୍ଷଣ ଯୋଗୁଁ କ୍ଷିପ୍ତ ବିକ୍ଷିପ୍ତ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ହ. ଅବ୍ବାସ୍ ର.ଅ କହିଲେ, ହୁଜୁର ! ଆପଣ ସ.ଅ ଚିକେ ପଛକୁ ଘୁଞ୍ଚି ଯାଆନ୍ତୁ । କିନ୍ତୁ ଆପଣ ସ.ଅ ବାହନକୁ ଗୋଲଠି ଦ୍ୱାରା ଆଗକୁ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ଯେତେବେଳେ ଇଜ୍ଜିତ କଲେ ସେତେବେଳେ ବାହନ ଆଗକୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲା ଏବଂ ଆପଣ ସ.ଅ ଆଗକୁ ଅଗ୍ରସର ହୋଇ କହିଲେ, كَذِبًا كَذِبًا أَرَاءَ عِبَادِ الْمُطَلَّبِ ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ଅବତାର ଅଟେ । ଏହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ଅବତାରର ସୁରକ୍ଷା ସାର୍ବକାଳୀନ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ରହିଛି, ମୁଁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ତିନି ହଜାର ଧନୁର୍ଦ୍ଧର ହୁଅ କି ତିରିଶି ହଜାର ଧନୁର୍ଦ୍ଧର ହୁଅ, ମୁଁ ଏଥି ପ୍ରତି ଭୃକ୍ଷେପ କରୁ ନାହିଁ । ଅର୍ଥାତ୍ ମୋର କିଛି ଯାଏ ଆସେ ନାହିଁ । ହେ ମୁସଲିମ୍ମାନେ ! ତୁମେମାନେ ମୋର ଏହି ସାହସିକତାକୁ ଦେଖି ଏହା ବୁଝିନେବ ନାହିଁ ଯେ, ମୁଁ ଈଶ୍ୱର ଅଟେ । ନା ବରଂ ମୁଁ ଏକ ମନୁଷ୍ୟ ଅଟେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ଅଧିପତି ଅବଦୁଲ୍ ମୁତଲିବ୍ଙ୍କ ପୁତ୍ରର ପୁତ୍ର (ପୌତ୍ର) ଅଟେ ।"

ଏହା ଏପରିକା ବାଣୀ ଥିଲା ଯାହା ମାନବତାକୁ ବିସ୍ମୃତ କରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଣି ଛିଡ଼ା କରିଲାବାଲା ବାଣୀ ଥିଲା । ତିନି ଚାରି ହଜାର ଧନୁର୍ଦ୍ଧରମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଏପରି କହୁଛି ଯେ, ମୁଁ ଏଠାରୁ ହଟି ପାରିବି ନାହିଁ, ତେବେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ମନୁଷ୍ୟ ନୁହେଁ ବରଂ ଈଶ୍ୱର କହୁଥିଲେ । ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ ସେତେବେଳେ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ ଯେ, كَذِبًا كَذِبًا أَرَاءَ عِبَادِ الْمُطَلَّبِ । ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଁ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ଅଟେ । ଅତଏବ୍ ଯେତେବେଳେ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ କହିଲେ ଯେ, ମୁଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ସେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦେବଦୂତମାନେ ଧରାପୃଷ୍ଠକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲେ ଏବଂ ହୁନେନ୍ ମୁଦ୍ଦର ପରାଜୟ ସହସା ଏକ ବିଜୟରେ ପରିଣତ ହୋଇଗଲା ଓ ଆପଣ ସ.ଅ ରଣଭୂମିରୁ ବିଜୟୀ ଭବ ହୋଇ ଫେରିଲେ।" (ଖୁତାବାତେ ଶୁରା, ଭାଗ-1, ପୃ-612-613, ମଜଲିସେ ମୁଶାଫିରତ୍-1935, ନଜାରତ୍ ନଶ୍ରେ ଇଶାଅତ୍, କାଦିୟାନ-2013 ମସିହା)

ହୁଜୁର ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଶତ୍ରୁର ପରାଜୟ ଏବଂ ପଳାୟନ ସଂପର୍କରେ ଉପରୋକ୍ତ ବିବରଣୀ ପୂର୍ବେ ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇ ସାରିଛି ଯେ, ଆପଣ ସ.ଅ ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟାୟମାନଙ୍କୁ ଡାକିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟାୟମାନେ ଯେତେବେଳେ ଫେରି ଆସିଲେ, ଅନ୍ୟାୟମାନେ ଯେତେବେଳେ ଉସାହର ତଥା ଆବେଗର ସହିତ ଲଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲେ ସେତେବେଳେ ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅ ଦୁଆ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଏବଂ ନିଜର ହାତରୁ ମୁଠାଏ ଗୋଡ଼ିବାଲି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଫିଙ୍ଗିଦେଲେ। ଏହାର ପରିଣାମ ଏହା ହେଲା ଯେ, ବନ୍ଦୁ ହଞ୍ଜିନ୍ ସଂପ୍ରଦାୟର ଏହି ଦାବି ଥିଲା ଯେ,

ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ବାଣୀ
"ଖମା ଅରସଲନାକା ଇଲା ରହମତନ୍ ଲିଲ୍ ଆଲମିନ୍ ।"
(ଅଲ୍ ହଜ୍:31)
ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ ଆମ୍ଭେ ତୁମକୁ ସମଗ୍ର ସଂସାରବାସୀଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କେବଳ କରୁଣା ରୂପେ ଗଢ଼ି ପ୍ରେରଣ କରିଛୁ ।
ତାଲିବେ ଦୁଆ: Sarafat Ali Khan, S/o- Manwar Ali Khan ,
Jamat Ahmadiya Karadapalli (Odisha)

ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ ବୀର ଯୋଦ୍ଧାମାନଙ୍କ ସହିତ ମୁହାଁମୁହିଁ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅଙ୍କର ଆମମାନଙ୍କ ସହିତ ଯଦି ମୁକାବିଲା ହେବ ତେବେ ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦେବୁ ଯେ, ଯୁଦ୍ଧ କ'ଣ ? ବାସ୍ତବରେ ଉକ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ ଆରବର ସବୁଠୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସଂପ୍ରଦାୟ ସହିତ ଥିଲା । ଏହା କେବଳ କଥା ନଥିଲା ବରଂ ସତ୍ୟ ଥିଲା ଯେ, ସେହି ସଂପ୍ରଦାୟ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସଂପ୍ରଦାୟ ଥିଲା । ସେହି ସଂପ୍ରଦାୟ କିଛି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ହିଁ ପରାଜିତ ହୋଇ ପଳାୟନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲା । ନିଜର ସ୍ତ୍ରୀ ପିଲାଛୁଆ ଏବଂ ଧନ ଓ ପାଳିତ ଜୀବମାନଙ୍କ ସଂପର୍କରେ କାହାରି ସଂପର୍କରେ ସେମାନେ କିଛି ଜାଣିଲେ ନାହିଁ। ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଅନେକ ଲୋକମାନେ ବଧ ହେଲେ ଏବଂ ସହସ୍ର ସହସ୍ର ସଂଖ୍ୟାକ ଲୋକମାନେ ବନ୍ଦୀ ହେଲେ ଏବଂ ପଳାୟନକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସଂଖ୍ୟାଗରିଷ୍ଠ ପଳାୟନକାରୀ ଔତାସ୍ ଆଡ଼କୁ ପଳାୟନ କଲେ । (ଶରହୁଜ୍ ଜର୍ଜାନୀ, ଭାଗ-3, ପୃ-530-531, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍ମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍, 1996 ମସିହା)

ହୁଜୁର ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଉକ୍ତ ଯୁଦ୍ଧରେ ହଞ୍ଜିନ୍ ସଂପ୍ରଦାୟର ଶତାଧିକ ଲୋକମାନେ ନିହତ ହୋଇଥିଲେ। ହ. ଅବୁ ତଲହା ର.ଅ 20 ଜଣ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିଥିଲେ । ସେହିପରି ସରିୟାହ୍ ଔତାସ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ 300 ଜଣ ସଦସ୍ୟ ନିହତ ହୋଇଥିଲେ । (ଦାଏରାହ୍ ମାଆରିଫ୍, ସିରତ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ, ଭାଗ-9, ପୃ-285, ବଜ୍ଜେ ଇକ୍ବାଲ୍ ଲାହୋର୍)

ହୁଜୁର ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ହଞ୍ଜିନ୍ ସଂପ୍ରଦାୟର ପଳାୟନ କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ସକିଫ୍ ସଂପ୍ରଦାୟର ଯୋଦ୍ଧାମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ଭୂମିରେ ତଜାଣ ପରି ଛିଡ଼ା ହୋଇ ରହିଥିଲେ। ବନ୍ଦୁ ସକିଫ୍ ସଂପ୍ରଦାୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବୀରତ୍ ଏବଂ ସାହସିକତାର ସହିତ ଲଢ଼ୁଥିଲେ । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ସେମାନଙ୍କର 70 ଜଣ ଲୋକମାନେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ। ସେହି ସଂପ୍ରଦାୟର ଶେଷ ଧ୍ୱଜା ବାହକ ଉସ୍ମାନ୍ ବିନ୍ ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ସେ ନିହତ ହେଲା ସେତେବେଳେ ସକିଫ୍ ସଂପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟ ପଳାୟନ କଲା । ଉସ୍ମାନ୍ ବିନ୍ ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃର ନିହତ ହେବାର ସୂଚନା ଯେତେବେଳେ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସେବାରେ ପହଞ୍ଚିଲା ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ ସେହି ଶତ୍ରୁ ସଂପର୍କରେ କହିଲେ, ଅଲ୍ଲାହତାଲା ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃକୁ ନିଜର ଦୟାରୁ ଦୂରେଇ ଦିଅନ୍ତୁ । ଉସ୍ମାନ୍ ବିନ୍ ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ମନ ଭିତରେ କୁରେଶ୍ମାନଙ୍କ ସହିତ ବିଦ୍ୱେଷ ମନୋଭାବ ପୋଷଣ କରୁଥିଲା । ଉସ୍ମାନ୍ ବିନ୍ ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃର ସଂହାର କିରଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ହ. ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ଉର୍ତ୍ତୋୟାହ୍ଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆପଣ ଦୟା ଓ କରୁଣା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଦୁଆ କଲେ । ହ. ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ କହିଲେ, ମୁଁ ଆଶା କରୁଛି ଯେ, ଅଲ୍ଲାହତାଲା ମୋତେ ଏହି ଅବସ୍ଥାରେ ହିଁ ଶାହାଦତ୍ (ବୀରଗତି) ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ଅତଏବ୍ ହ. ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ଅବି ଉର୍ତ୍ତୋୟାହ୍ ତାଏଫ୍‌ର ଘୋରାଉ ସମୟରେ ଶାହାଦତ୍ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ । କେତେକ ବର୍ଷାନୁଯାୟୀ ଶେଷ ଧ୍ୱଜା ବାହକ ଉସ୍ମାନ୍ ବିନ୍ ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃକୁ ହ. ଅଲୀ ର.ଅ ବଧ କରିଥିଲେ । (କିତାବୁଲ୍ ମୁଗାଜି, ଅଲ୍ ଷକିଫ୍, ଭାଗ-3, ପୃ-911-912, ଆଲିମୁଲ୍ କୁତୁବ୍, 1984 ମସିହା) (ତବ୍‌କାତ୍ ଇବ୍‌ନେ ସାଆଦ୍ ଭାଗ-6, ପୃ-55, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍ମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍) (ଶରହୁଜ୍ ଜର୍ଜାନୀ, ଭାଗ-3, ପୃ-531, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍ମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍, 1996 ମସିହା) (ସବ୍‌ଲୁଲ୍ ହୁଦା ଷର୍ ରଶ୍ୱାଦ୍, ଭାଗ-5, ପୃ-334, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍ମିୟାହ୍‌ରୁ ଉଦ୍ଧୃତ)

ହୁଜୁର ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଉକ୍ତ ଯୁଦ୍ଧରେ 4 ଜଣ ସାହାବାମାନେ ବୀରଗତି ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ନାମ ହେଲା ହ. ଉନ୍ନେ ଐମନ୍ଙ୍କ ସ୍ୱପୁତ୍ର (1) ଐମନ୍ ବିନ୍ ଉବୈଦ୍ । ଉନ୍ନେ ଐମନ୍ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ମହିଲା ଯିଏ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ହାଜିନା (ଅର୍ଥାତ୍ ଶିଶୁର ଦେଖାଶୁଣା, ଲାଳନ ପାଳନ ଓ ଶିଶିକୁ ଜଗୁ ଥିବା ମହିଲା) ଥିଲେ । (2) ସୁରାକା ବିନ୍ ହାରିସ୍ । ଏହି ସାହାବି ଜଣକ ଅନ୍ୟାୟ ସାହାବି ଥିଲେ। ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ହାରିସ୍ ବିନ୍ ସୁରାକା ବଦର୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ଶହୀଦ୍ ହୋଇଥିଲେ । (3) ଯଜିଦ୍ ବିନ୍ ଜମଆ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ କାଳରେ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟତମ ଥିଲେ ଏବଂ ଅଖିଷିତ ଯୁଗରେ ମଧ୍ୟ କୁରେଶ୍ମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ମର୍ଯ୍ୟାଦାରେ ଆସାନ ତଥା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ । କୁରେଶ୍ମାନେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସହଙ୍କରେ ତାଙ୍କ ଠାରୁ ପରାମର୍ଶ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ । ଆପଣ ଉନ୍ନୁଲ୍ ମୁମିନିନ୍ ହ. ଉନ୍ନେ ସଲ୍‌ମା ର.ଅଙ୍କ ଭଣଜା ଥିଲା । ଯୁଦ୍ଧଭୂମିରେ ଅଶ୍ୱ ଚମକିଯିବା ଯୋଗୁଁ ସେ ଶହୀଦ୍ ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ତଳେ ପଡ଼ିଗଲେ ଏବଂ ଅଶ୍ୱ (ଘୋଡ଼ା) ତଳେ ଚାପି ହୋଇଯିବାରୁ ସେ ଶହୀଦ୍ ହୋଇଗଲେ । କେତେକଙ୍କ ନିକଟରେ ତାଙ୍କର ଶାହାଦତ୍ ତାଏଫ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ହୋଇଥିଲା । ଏହାର ଚର୍ଚ୍ଚା ଆଗକୁ ହେବ । (4) ଚତୁର୍ଥ ସାହାବି ହେଉଛନ୍ତି ହ. ଅବୁ ଆମିର୍ ର.ଅ । ତାଙ୍କର ଚର୍ଚ୍ଚା ମଧ୍ୟ ଔତାସ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ

ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ବାଣୀ
"ଲନ୍ ତନାଲୁଲ୍ ବିର୍ରା ହତ୍ତା ତୁନ୍‌ଫିକୁ ମିନ୍ନା ତୁହିବୁନ୍ ।"
(ଆଲେ ଇମ୍ରାନ :93)
ଅର୍ଥାତ୍ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଜର ପ୍ରିୟ ଧନକୁ ବ୍ୟୟ କରିଦେଇ ନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁଣ୍ୟ ଲାଭ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।
ତାଲିବେ ଦୁଆ: Sheikh Ghulam Ahmad & Family, Jamat
Ahmadiya Kerang, Darul Barkat (Odisha)

ଆସିବ। (ଦାଏରାହ୍ ମାଆରିଫ୍, ସିରତ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ, ଭାଗ-9, ପୃ-284, ବଜ୍ଝେ ଇକ୍ବାଲ୍ ଲାହୋର୍) (ଉସ୍ତୁଲ୍ ଗାବା, ଜେଦ୍ ବିନ୍ ଜମଆ, ଭାଗ-5, ପୃ-453, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍ମିୟାହୁରୁ ଉଜ୍ଡତ. 2003 ମସିହା)

ହୁଜୁର ଅନଞ୍ଜର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ହ. ଆଏଜ୍ ର.ଅ ବର୍ଷନା କରନ୍ତି ଯେ, ହୁନେନ୍ ମୁଜ୍ଜରେ ମୋ ମଥାରେ ଏକ ତୀର ଆସି ବାଜିଲା ଏବଂ ମୋ ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ ଏବଂ ଛାତିରେ ରକ୍ତ ବହିବାକୁ ଲାଗିଲା । ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ ନିଜର ପବିତ୍ର ହସ୍ତ ମୋ ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଉପରେ ଏବଂ ମୋ ଛାତି ଉପରୁ ଛାତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଲାଇଲେ ଓ ରକ୍ତ ପୋଛିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଏହା ଦ୍ଵାରା ରକ୍ତସ୍ରାବ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା । ତତ୍ପରେ ଆପଣ ସ.ଅ ମୋ ନିମନ୍ତେ ଦୁଆ କଲେ । କେତେକ ବର୍ଷନାକାରୀମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହନ୍ତି ଯେ, ଆହଜରତ ସ.ଅ ଯେଉଁ ହାତ ସ୍ଵର୍ଣ (ବୁଲାଇଥିଲେ) କରିଥିଲେ ସେହି ପବିତ୍ର ହସ୍ତର ଚିହ୍ନ ତାଙ୍କର ଶରୀର ଉପରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ସେମିତି ରହିଥିଲା। (ସିରତୁଲ୍ ହଲବିୟାହ୍, ଭାଗ-3, ପୃ-162, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍ମିୟାହ୍ 2002 ମସିହା) (ଶରହୁଜ୍ ଜର୍କାନୀ, ଭାଗ-5, ପୃ-457, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍ମିୟାହ୍, 1996 ମସିହା)

ହୁଜୁର ଅନଞ୍ଜର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ହ. ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ଖଲିଦ୍ ର.ଅ ଯେକି ଏକ ଅଶ୍ଵାରୋହୀ ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ସେନାପତି ଥିଲେ, ସେ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଗମ୍ଭୀର ଭାବରେ ଆହତ ହୋଇଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଘଟଣାଟି ପୂର୍ବେ ମଧ୍ୟ ବର୍ଷିତ ହୋଇ ସାରିଛି । ଯେତେବେଳେ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ କ୍ଷିପ୍ତ ବିକ୍ଷିପ୍ତ ହେଲା ସେତେବେଳେ ଆପଣ ର.ଅ ଅର୍ଥାତ୍ ହ. ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ଖଲିଦ୍ ର.ଅ ଅଶ୍ଵ ଉପରୁ ତଳେ ପଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ। ଜଣେ ବର୍ଷନାକାରୀ ବର୍ଷନା କରନ୍ତି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନେ ପରାସ୍ତ ହେଲେ ଏବଂ ମୁସଲମାନମାନେ ନିଜ ନିଜର ଶିବିର ଆଡ଼କୁ ଚାଲିଗଲେ, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କୁ ଦେଖିଲି ଯେ, ଆପଣ ସ.ଅ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚାଲୁଥିଲେ ଏବଂ କହୁଥିଲେ ଯେ, ମୋତେ ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ଖଲିଦ୍ଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିଏ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବ ? ଅତଏବ୍ ଆହଜରତ ସ.ଅ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ସେତେବେଳେ ହ. ଖାଲିଦ୍ ର.ଅ ଓତର ପଲାଶ ସହିତ ଆଉଜି ହୋଇ ବସିଥିଲେ । ହୁଜୁର ସ.ଅ ହ. ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ଖଲିଦ୍ ର.ଅଙ୍କ ପାଖରେ ବସିଗଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର କ୍ଷତକୁ ଦେଖି ସେହି କ୍ଷତରେ ନିଜର ପବିତ୍ର ଲାଲ ପ୍ରୟୋଗ କଲେ । ଏହା ଦ୍ଵାରା ହ. ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ଖଲିଦ୍ ର.ଅଙ୍କୁ ତୁରନ୍ତ ଉପଶମ ମିଳା ଏବଂ ସେ ଆରୋଗ୍ୟ ଲାଭ ହେଲେ । ଏତଦ୍ଭିନ୍ନ ହ. ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ଅବି ଔଫା, ହ. ଅବୁ ବକ୍ସର ସିଦ୍ଦିକ୍ ର.ଅ, ହ. ଉମର୍ ର.ଅ, ହ. ଉସମାନ୍ ର.ଅ ଓ ହ. ଅଲୀ ର.ଅ ମଧ୍ୟ ଆହତ ହୋଇଥିଲେ। (ଦାଏରାହ୍ ମାଆରିଫ୍, ସିରତ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ, ଭାଗ-9, ପୃ-279, ବଜ୍ଝେ ଇକ୍ବାଲ୍ ଲାହୋର୍) (ସିରତୁଲ୍ ହଲବିୟାହ୍, ଭାଗ-3, ପୃ-162, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍ମିୟାହ୍ 2002 ମସିହା) (ଅସ୍ ସିରତୁନ୍ ନବଞ୍ଜିୟାହ୍, ଅସ୍ ସହିୟାହ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ଅତତତବିକି, କଞ୍ଜାଲଦିଲ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍, ଭାଗ-2, ଲିଇବ୍ନେ ହିଶ୍ମାମ୍, ପୃ-504, ମକତବତୁଲ୍ ଉଲୁମି, ଖଲ୍ ହୁକମି, 1914)

ହୁଜୁର ଅନଞ୍ଜର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ହୁନେନ୍ ଯୁଦ୍ଧ ଭୂମିରୁ ଯେତେବେଳେ କେତେକ ମୁସଲମାନମାନେ ପଳାୟନ କଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଲୋକ ମଞ୍ଜା ଚାଲିଗଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ ଯାଇ ମଞ୍ଜାବାସୀଙ୍କୁ ଏହା କହିଲେ ଯେ, ହେ ମଞ୍ଜାବାସୀମାନେ ! ମୁସଲମାନମାନେ ହୁନେନ୍ ମୁଜ୍ଜରେ ପରାସ୍ତ ହୋଇ ସାରିଛନ୍ତି ଏବଂ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ ନାଉଜୁବିଲ୍ଲାଃ ନିହତ ହୋଇଛନ୍ତି। ଉକ୍ତ ଖବର ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ପରେ ମଞ୍ଜାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା କପଟବିଶ୍ଵାସୀମାନେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମନରେ ବିଦ୍ଵେଷ ଥିଲା ସେମାନେ ବହୁତ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ ଏବଂ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଯେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଆରବ୍ୟମାନେ ନିଜର ପିତୃଧର୍ମକୁ ଫେରି ଆସିବେ । ଇତ୍ୟବସରରେ ମଞ୍ଜାର ଅମୀର୍ ଅଭାବ୍ ବିନ୍ ଅସିଦ୍ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବୀରତ୍ଵ ଓ ସାହସିକତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲେ ଏବଂ ମଞ୍ଜାବାସୀଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧିତ କରି କହିଲେ, ହେ ମଞ୍ଜାବାସୀମାନେ اِن قَتَلَ مُحَمَّدٌ فَاِنَّ دَيْنَ اللّٰهِ قَائِمٌ وَالَّذِي يَعْْبُدُ مُحَمَّدٌ سِوَى اللّٰهِ يَكْفُرُ ଅର୍ଥାତ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ ଯଦି ଶହୀଦ୍ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ତେବେ ମଧ୍ୟ ନିଃସନ୍ଦେହ ରୂପେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଧର୍ମ ସର୍ବଦା ଅବ୍ୟାହତ ଓ ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ ରହିବ । ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ ଯେଉଁ ଅସ୍ଥିତ୍ ତଥା ଯେଉଁ ସଭାଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଥିଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ସେହି ଅସ୍ଥିତ୍ ଚିରଞ୍ଜୀବ ଅଟନ୍ତି ଓ ଚିରଞ୍ଜୀବ ରହିବେ । ସେ କେବେ ବି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବେ ନାହିଁ। ବର୍ତ୍ତମାନ କିଛି ସମୟ ବିତି ନଥିଲା କି ହୁନେନ୍ରୁ ଏହା ଶୁଭସୂଚନା ମଧ୍ୟ ଆସିଲା ଯେ, ମୁସଲମାନମାନେ ବିଜୟୀ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ବନ୍ଦୁ ହଞ୍ଜାଜିନ୍ ସଂପ୍ରଦାୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ

ଶୋଚନୀୟ ଭାବରେ ପରାଜିତ ହୋଇ ପଳାୟନ କରିଛନ୍ତି । ସେହିପରି ମଦିନାରେ ମଧ୍ୟ ଉକ୍ତ ପରାଜୟ ଖବର ପହଞ୍ଚି ସାରିଥିଲା । ସେଠାରେ ହ. ନହିକ୍ ବିନ୍ ଖସ୍ଲୁ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ବିଜୟର ଶୁଭ ସୂଚନା ଦେଇ ପ୍ରେରଣ କଲେ । ସେ ବର୍ଷନା କରନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ସନ୍ଧ୍ୟା ହେବା ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ବାହାରି ପଡ଼ିଲି । ବାଟରେ ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଏହି କଥାବାତ୍ତା କରୁଥିଲେ ଯେ, ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ ପରଜାୟର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି ପରାଜୟ ପୂର୍ବେ କେବେ ବି ହୋଇ ନଥିବି ଏବଂ ମାଲିକ୍ ବିନ୍ ଔଫ୍ଙ୍କ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଛି । ତେବେ ମୁଁ କହିଲି କି ଏସବୁ ମିଛ କଥା । ବରଂ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ନିଜର ବାତ୍ତାବହୁକୁ ବିଜୟ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଓ ଶତ୍ରୁ ପକ୍ଷର ମହିଳା ଓ ଛୋଟ ପିଲାମାନ ଇତ୍ୟାଦି ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କୁ ଆମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ କୁହନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ଏହି ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରି ମଦିନାରେ ତିନି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ପହଞ୍ଚିଗଲି । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ବାହନ ଉପରେ ଏତେ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅହରହ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ଯାତ୍ରା କରି ନଥିଲି । ପୁନଶ୍ଚ ମୁଁ ମଦିନା ଠାରେ ପହଞ୍ଚି ଏହି ଘୋଷଣା କଲି ଯେ, ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ କୃପାରୁ ସକ୍ଷମ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ବିରାଟ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି। ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ସେଠାରୁ ବାହାରୁଥିଲି ସେତେବେଳେ ମୁସଲମାନମାନେ କିଛି ମାଲେ ଗନିମତ୍ ଏକତ୍ରିତ କରି ସାରିଥିଲେ ଏବଂ ଆଉ କିଛି ମାଲେ ଗନିମତ୍ ଏକତ୍ରିତ କରୁଥିଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ସେ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ପବିତ୍ର ପଢ଼ିମାନଙ୍କ କୋଠରୀ ଆଡ଼କୁ ଗଲେ ଏବଂ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ସକ୍ଷମକର ଶୁଭ ସୂଚନା ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ସମସ୍ତ ପବିତ୍ର ପଢ଼ିମାନେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କଲେ ଏବଂ ଅତ୍ୟଧିକ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇଗଲେ । (ସବ୍ଲୁଲ୍ ହୁଦା ଖର୍ ରଶ୍ମାଦ୍, ଭାଗ-5, ପୃ-320 ଓ 340-, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍ମିୟାହୁରୁ ଉଜ୍ଡତ, 1993 ମସିହା) (ଶରହୁଜ୍ ଜର୍କାନୀ, ଭାଗ-3, ପୃ-508, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍ମିୟାହ୍, 1996 ମସିହା) (ଦାଏରାହ୍ ମାଆରିଫ୍, ସିରତ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ, ଭାଗ-9, ପୃ-280-282, ବଜ୍ଝେ ଇକ୍ବାଲ୍ ଲାହୋର୍)

ହୁଜୁର ଅନଞ୍ଜର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ବନ୍ଦୁ ହଞ୍ଜାଜିନ୍ ସଂପ୍ରଦାୟର ସେନାପତି ମାଲିକ୍ ବିନ୍ ଔଫ୍ ଯେକି ଅତି କଷ୍ଟରେ ନିଜର ପ୍ରାଣ ନେଇ ଯୁଦ୍ଧଭୂମିରୁ ପଳାୟନ କରିଥିଲା ସେ ଓ ତା'ର ସାଥୀମାନେ ଏକ ଘାଟି ଉପରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଗଲେ । ସେ କହିଲେ, ରହିଯାଅ ! ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ଦୁର୍ବଳ ଲୋକମାନେ ଏବଂ ତୁମର ଭାଇମାନେ ଆସି ପରସ୍ପର ସହିତ ମିଶିଯିବେ ହ. ଜୁବୈର୍ ବିନ୍ ଅଖାମ୍ ର.ଅ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ଦେଖିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଦେଲେ ଏବଂ ମାଲିକ୍ ସେଠାରୁ ପଳାୟନ କରି ସକିଫ୍ ସଂପ୍ରଦାୟର ଦୁର୍ଗରେ ପ୍ରବେଶ କରିଗଲା । (ସିରତ୍ ଇବନେ ହିଶ୍ମାମ୍, ପୃ-771 ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍ମିୟାହ୍ 2001 ମସିହା) (ସବ୍ଲୁଲ୍ ହୁଦା ଖର୍ ରଶ୍ମାଦ୍, ଭାଗ-5, ପୃ-333 ଓ 334, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍ମିୟାହୁରୁ ଉଜ୍ଡତ, 1993 ମସିହା)

ହୁଜୁର ଅନଞ୍ଜର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ମୁହଲିମ୍ ବିନ୍ ଜସ୍ଵାମାଙ୍କ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସଂହାର କରିବା ଏବଂ ତା'ର ଦିୟତ୍ ଅର୍ଥାତ୍ କ୍ଷତିପୂରଣ କରିବା ଘଟଣାର ଅତିରିକ୍ତ ବିବରଣୀ ଏହିପରି ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ମଞ୍ଜା ବିଜୟର ଚର୍ଚ୍ଚା କରି ସାରିବା ପୂର୍ବ ଖୁତ୍ବାରେ ସରିଯା ଇଜମ୍ବର ଚର୍ଚ୍ଚା କରିଥିଲେ ଯେ, ମୁହଲିମ୍ ବିନ୍ ଜସ୍ଵାମା ନାମକ ଜଣେ ସାହାବି ଏପରି ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ହତ୍ୟା କରିଦେଲେ ଯିଏ ବାଟରେ ଯିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ ଅସ୍ଵଲମାମୁ ଅଲୈକୁମ୍ କହି ଦେଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ସଲାମ୍ କରିବା ସତ୍ତ୍ଵେ ମଧ୍ୟ ମୁହଲିମ୍ ବିନ୍ ଜସ୍ଵାମା ଉକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିର ସଂହାର କରିଦେଲେ । ଉକ୍ତ ଘଟଣା ସଂପର୍କରେ ଅତିରିକ୍ତ ବିବରଣୀ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଏ । ତାହା ଏହିପରି ଯେ, ହୁନେନ୍ ମୁଜ୍ଜ ପରେ ଯେତେବେଳେ ଆହଜରତ ସ.ଅ ତାଏତ୍ ଯୁଦ୍ଧ ନିମନ୍ତେ ବାହାରୁଥିଲେ କି ଦିନେ ନମାଜେ ଜୋହୋର୍ ପରେ ଆପଣ ଏକ ବୃକ୍ଷ ତଳେ ବସିଲେ । ଉଠେନାହ୍ ବିନ୍ ହିସନ୍ ଉଠିଲା, ସେ ମୃତ ଆମିର୍ ବିନ୍ ଅଭବତ୍ ଅଶ୍ଵଜ୍ଞର ରକ୍ତର ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା ନିମନ୍ତେ ଦାବି କଲା । ତା' ସହିତ ଅକ୍ରାଅ ବିନ୍ ହାବିସ୍ ଉଠିଲେ ସେ ମୁହଲିମ୍ ବିନ୍ ଜସ୍ଵାମାକୁ ବଞ୍ଚାଇବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ସେମାନେ ଦୁହେଁ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯୁକ୍ତି ତର୍କ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ । ଉଠେନା କହିଲେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାତ୍ତାବହ! ମୁଁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଶପଥ କରି କହୁଛି ଯେ, ମୁଁ ତା'କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ହତ୍ୟାକାରୀକୁ ଛାଡ଼ିବି ନାହିଁ । ଯେପରି ସେମାନେ ଆମମାନଙ୍କ ମହିଳାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୁଃଖର ପର୍ବତ ଖସାଇ ଦେଇଥିଲେ ଠିକ୍ ସେହିପରି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ମହିଳାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୁଃଖର ପର୍ବତ ଖସାଇ ଦେବି । ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ବସ ଉଠେନାହ୍ ତୁମେ ଦିୟତ୍

କଲାମୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ଯୁଗାବତାରଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ)
"ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସହାନୁଭୂତି ଓ ସମବେଦନା ଜ୍ଞାପନ କରିବା ଏଭଳି ଏକ ବସ୍ତୁ ଯେ, ଯଦି ମନୁଷ୍ୟ ତାହାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଦିଏ ଏବଂ ତହିଁରୁ ଦୂରେଇ ଯାଏ ତେବେ କ୍ରମଶଃ ସେ ହିଂସ୍ର ପ୍ରାଣୀରେ ପରିଣତ ହୋଇଯାଏ ।"
(ମଲଫୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-7, ପୃ-282, ସଂସ୍କରଣ ବର୍ଷ- 1984 ମସିହା)
ତାଲିବେ ଦୁଆ: Mohammad Moin, S/o- Mohammad Majid, Jamat Ahmadiya Karadapalli (Odisha)

ନବୀ ସ.ଅଙ୍କ ବାଣୀ:-
"ଇଉତନିବୁଲ୍ ଗଜିବା" ଅର୍ଥାତ୍ କ୍ରୋଧରୁ ସର୍ବଦା ବର୍ଜିବା ଉଚିତ୍, କାରଣ କ୍ରୋଧ ହେଉଛି ମଞ୍ଜିର ପରମ ଶତ୍ରୁ ।
ତାଲିବେ ଦୁଆ: Sk Deedar Ahmed & Family, Jamat Ahmadiya Kerang, Darul Fazal (Odisha)

(କ୍ଷତିପୂରଣ) ନେଇନିଅ । 50ଟି ଓଟ ଏହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ନେଇନିଅ ଏବଂ ଆଉ 50ଟି ଓଟ ମଦିନା ପହଞ୍ଚିଲା ପରେ ନେଇନେବ । କିନ୍ତୁ ଉଠେନା ଦିୟତ୍ (କ୍ଷତିପୂରଣ) ନେବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଦେଲା । ସେ ଯାହା ହେଉ କିଛି ସମୟ କଥାବାତ୍ତା ହେବା ପରେ ପରିଶେଷରେ ସେହି ଲୋକମାନେ ଦିୟତ୍ ସ୍ୱୀକାର କରିନେଲେ । ହତ୍ୟାକାରୀ ମୁହଲିମ୍ ଗୋଟିଏ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲା, ସେ ପ୍ରତିଶୋଧ (ଶାସ୍ତି) ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ଆସିଥିଲା ଏବଂ ମନରେ କହିଲା, ବର୍ତ୍ତମାନ ତ' ମୋର ମୃତ୍ୟୁ ଆସିଯାଇଛି । ଦିୟତ୍ ଆଦିର ନିଷ୍ପତ୍ତି ହେବା ପରେ ମୁହଲିମ୍ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ନିକଟରେ ବସିଗଲା । ତା' ଚକ୍ଷୁରୁ ଅଶ୍ରୁ ଧାର ଧାର ହୋଇ ବହୁଥିଲା । ସେ କହିଲା, ହେ ମୁହଲିମ୍ ସ.ଅ ! ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁ କଥା ପହଞ୍ଚିଛି ମୁଁ ତହିଁରୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ କ୍ଷମାଯାଚନା କରୁଛି । ଆପଣ ସ.ଅ ମଧ୍ୟ ମୋ ନିମନ୍ତେ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା ହେବାର ଦୁଆ କରନ୍ତୁ । ଆପଣ ସ.ଅ ପଚାରିଲେ, ବସ ! ତୁମର ନାମ କ'ଣ? ସେ କହିଲା, ମୋର ନାମ ମୁହଲିମ୍ ବିନ୍ ଜସ୍ୱାମା ଅଟେ । ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ତୁମେ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ କାଳରେ ତା'ର ହତ୍ୟା କରିଦେଲେ? ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ଆସିବା ମାତ୍ରେ ଅସ୍ୱଲମାମୁ ଅଲ୍ଲେକୁମ୍ କହିଥିଲା ଓ ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ତାକୁ ହତ୍ୟା କରିଦେଲ ? ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ତୁମେ ମୁହଲିମ୍‌କୁ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରିବ ନାହିଁ । ଉକ୍ତ ବାକ୍ୟ ସମକ୍ଷେ ଶୁଣିଲେ । ମୁହଲିମ୍ ପୁନଃ କହିଲା, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ମୁଁ କ୍ଷମା ଚାହୁଁଛି । ଆପଣ ସ.ଅ ମଧ୍ୟ ମୋ ନିମନ୍ତେ କ୍ଷମାଯାଚନା କରନ୍ତୁ । ଆପଣ ସ.ଅ ପୁନଃ ଉକ୍ତ ସ୍ୱରରେ କହିଲେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ତୁମେ ମୁହଲିମ୍‌କୁ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରିବ ନାହିଁ । ସେ ତୃତୀୟ ଥର ଏହି କଥା ଅର୍ଥାତ୍ କ୍ଷମାଯାଚନା କଥା କହିଲା । ପୁନଶ୍ଚ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ କହିଲେ, ହେ ଜସ୍ୱାମା ତୁମେ ମୋ ସମ୍ମୁଖରୁ ଉଠି ଚାଲିଯାଅ । ଏହାପରେ ଜସ୍ୱାମା ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ଉଠିଲା ଏବଂ ସେ ନିଜର ଲୁହ ନିଜ ଚଦର ଦ୍ୱାରା ପୋଛୁଥିଲା ।

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଏଥି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଇବନେ ଇସହାକଙ୍କ ଏକ ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଛି । ସେ କୁହନ୍ତି ଯେ, ମୁହଲିମ୍‌ଙ୍କ ଜାତିର ଲୋକମାନେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ପରେ ଆହଜରତ ସ.ଅ ମୁହଲିମ୍‌ର କ୍ଷମାଯାଚନା ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଦୁଆ କରିଥିଲେ । (ସବୁଲୁଲ୍ ହୁଦା ଓ ରଶ୍ୱାଦ୍, ଭାଗ-5, ପୃ-339-340, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହରୁ ଉକ୍ତ, 1993 ମସିହା) (ସୁନ୍ନୁ ଅବୁ ଦାଉଦ୍, କିତାବୁଦ୍ ଦିୟାତ୍, ବାବ୍- ଅଲ୍ ଇମାମି ଯାମୁରୁ ବିଲ୍ ଅଫଫି ଫିଦ୍‌ମି, ହଦିସ୍ ନଂ-4503) (ସୁନ୍ନୁ ଇବନେ ମାଜା, କିତାବୁଦ୍ ଦିୟାତ୍, ବାବ୍-ମନ୍ କତଲା ଅମଦନ୍.....ହଦିସ୍ ନଂ-2625)

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସରିଯା ଔତାସ୍ ସବିଶେଷ ବିବରଣୀ ଏହିପରି ଯେ, ହୁନୈନ୍ ମୁଜ୍ଜରେ ଅତି ଶୋଚନୀୟ ପରାଜୟ ବରଣ କରିବା ପରେ ହୁଜ୍ଜିନ୍ ସଂପ୍ରଦାୟର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଯୁଆଡ଼େ ଚାହିଁଲା ସିଆଡ଼େ ପଳାୟନ କଲା । ସେହି ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ସେନାପତି ମାଲିକ୍ ବିନ୍ ଔଫ୍ ମଧ୍ୟ ଥିଲା, ସେ ତାଏଫ୍ ଆଡ଼କୁ ପଳାୟନ କଲା ଓ ତାଏଫ୍ ଦୁର୍ଗରେ ଆଶ୍ରୟ ନେଲା । ସେହିପରି ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ଆଉ ଏକ ଭାଗ ଉପତ୍ୟକା ଠାରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ନଖ୍ଲା ଅର୍ଥାତ୍ ନୁଖୈଲା ଆଡ଼କୁ ପଳାୟନ କଲା । ଔତାସ୍ ହେଉଛି ହୁନୈନ୍ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଏକ ଉପତ୍ୟକାର ନାମ । ବନ୍ଦୁ ହୁଜ୍ଜିନ୍ ସଂପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନେ ନିଜର ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ପିଲା ଛୁଆ, ଧନ ଓ ଗୃହପାଳିତ ଜୀବମାନଙ୍କୁ ଧରି ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ନିଜେ ତ' ପଳାୟନ କଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏମାନଙ୍କର ଏହି ସବୁ ଜିନିଷ ମାଲେ ଗନିମତ୍ ରୂପେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ହାତ ମୁଠାକୁ ଚାଲି ଆସିଲା । ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମର ଇତିହାସରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ମାଲେ ଗନିମତ୍ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ତାହା ଅପକ୍ଷା ଏହି ମାଲେ ଗନିମତ୍ ସବୁଠୁ ଅଧିକ ମାଲେ ଗନିମତ୍ ଥିଲା ।

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଆହଜରତ ସ.ଅ ସମସ୍ତ ମାଲେ ଗନିମତ୍ ଏବଂ ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କୁ ହ. ମସଉଦ୍ ବିନ୍ ଅମ୍ ରିଫ୍ଠାଙ୍କ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ଜିରାନା ନାମକ ସ୍ଥାନକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଦେଲେ ଏବଂ ସ୍ୱୟଂ ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ନେଇ ତାଏଫ୍ ଆଡ଼କୁ ବାହାରିଗଲେ । ହ. ଅବୁ ଆମିର୍ ଅଶ୍‌ଅରୀଙ୍କ ନାମ ଉଦ୍‌ବିଦ୍ ବିନ୍ ସୁଲୈମ୍ ଥିଲା । ତାଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଔତାସ୍ ଆଡ଼କୁ ଏକ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଆପଣ ସ.ଅ ପ୍ରେରଣ କଲେ । ଉକ୍ତ ସୈନ୍ୟବାହିନୀରେ ଅବୁ ମୁସା ଅଶ୍‌ଅରୀ ଏବଂ ସଲମା ବିନ୍ ଅକ୍ଘା ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । ହ. ଅବୁ ଆମିର୍ ର.ଅ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧ ନିମନ୍ତେ ଆମନ୍ତ୍ରିତ କଲେ । ସେଠାରେ ଶତ୍ରୁ ପକ୍ଷର ଦଶ ଜଣ ଭାଇମାନେ ଥିଲେ । ସେହି 10 ଜଣ ଭାଇମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କଲା ଏବଂ ସାମର୍ଥ୍ୟତା ଯୋଗୁଁ ବିଖ୍ୟାତ ଥିଲେ । ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ଏହି 10 ଜଣ

ଭାଇମାନେ ଲଢ଼ିବା ପାଇଁ ବାହାରିଲେ । ପ୍ରଥମେ ଜଣେ ଭାଇ ଆସିଲା ଏବଂ ଆମିର୍ ର.ଅ ତା'କୁ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମର ସନ୍ଦେଶ ଦେଲେ । କିନ୍ତୁ ସେ ମୁକାବିଲା କରିବାକୁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦେଲା । ଅବୁ ଆମିର୍ ର.ଅ କହିଲେ, اَللّٰهُمَّ اَشْهَدُ عَلَيَّهِ, ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମେ ସାକ୍ଷୀ ରହିଲ । ଏହା କହି ଅବୁ ଆମିର୍ ର.ଅ ତା' ଉପରେ ପ୍ରହାର କରିବାକୁ ଲାଗିଥିଲେ କି ସେ ଚିକ୍କାର କରି ଏହା କହି ଉଠିଲା ଯେ, اَللّٰهُمَّ لَا تَشْهَدُ عَلَيَّ, ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ତୁମେ ମୋ ଉପରେ ସାକ୍ଷୀ ରହିବ ନାହିଁ । ସେ ଏପରି ପ୍ରକାଶ କଲା ଯେପରିକି ସେ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ସ୍ୱୀକାର କରୁଛି । ଏହା ଶୁଣିବା ମାତ୍ରେ ଅବୁ ଆମିର୍ ନିଜର ଖଡ୍‌ଗ ତଳକୁ କରିନେଲେ ଏବଂ ତାକୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ । କିନ୍ତୁ ସେ ପାଲଟି ଅବୁ ଆମିର୍ ର.ଅଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଦେଲା । ସେ ଧୋକା ଦେଲା । କେତେକ ବର୍ଣ୍ଣନାମୁଯାୟୀ ସେ ଅବୁ ଆମିର୍ ର.ଅଙ୍କୁ ଶହୀଦ୍ କରିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନାମୁଯାୟୀ ଏକଥା ସତ୍ୟ ନୁହେଁ । କାରଣ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅବୁ ଆମିର୍‌ଙ୍କୁ ଶହୀଦ୍ କରିଥିଲା ତାକୁ ହ. ଅବୁ ମୁସା ଅଶ୍‌ଅରୀ ର.ଅ ସେହି ସମୟରେ ହିଁ ଶହୀଦ୍ କରି ଦେଇଥିଲେ । ସର୍ବାଧିକ ସଠିକ୍ ବର୍ଣ୍ଣନାଟି ଏହା ହିଁ ଯେ, ଦଶମ ଭାଇ ଜଣକ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ । ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ ଯେ, ସେ ସେହି ଦଶମ ଭାଇ ଜଣକ ବହୁତ ଭଲ ମୁସଲମାନ ବ୍ୟକ୍ତି ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଲା ଏବଂ ପରେ ଯେତେବେଳେ ବି ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ତା' ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ପଡ଼ୁଥିଲା ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ କହୁଥିଲେ, هَذَا شَرِيْدُ اَبِي عَامِر, ଅର୍ଥାତ୍ ଉକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ହ. ଅବୁ ଆମିର୍‌ଙ୍କ ଖଡ୍‌ଗରୁ ବର୍ତ୍ତି ଯାଇଅଛି । ସେ ଯାହା ହେଉ ହ. ଅବୁ ଆମିର୍ ର.ଅ ଏହିପରି ନିର୍ଭୀକ ଭାବରେ ଲଢ଼ିଥିଲେ ଏବଂ ଯେକେହି ତାଙ୍କ ଖଡ୍‌ଗ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସୁଥିଲା, ସେ ନିଜର ପ୍ରାଣ ହରାଉଥିଲା । ପରିଶେଷରେ ହାରିସ୍ ଯୁଗମିର ଦୁଇ ପୁତ୍ର ଥିଲା ଓ ଔଫା ତାଙ୍କ ଉପରେ ତୀର ବର୍ଷଣ କରିଦେଲେ । ଗୋଟିଏ ତୀର ଅବୁ ଆମିର୍ ର.ଅଙ୍କ ଛାତିରେ ବାଜିଲା ଏବଂ ଆଉ ଏକ ତୀର ତାଙ୍କର ଆଣ୍ଡୁରେ ବାଜିଲା । କେତେକ ବର୍ଣ୍ଣନାମୁଯାୟୀ ତୀର ଚଳନାକାରୀ ଦୁରେଦ୍ ବିନ୍ ସିମ୍ବାର ପୁତ୍ର ସଲମା ଥିଲା । ଅବୁ ମୁସା ଅଶ୍‌ଅରୀ ର.ଅ କୁହନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ଅବୁ ଆମିର୍‌ଙ୍କୁ ପଚାରିଲି ଯେ, ଆପଣଙ୍କୁ କିଏ ତୀର ମାରିଛି ? ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରେ ସେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଆଡ଼କୁ ଇଙ୍ଗିତ କଲେ ଏବଂ ମୁଁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ପିଛା କଲି । ଫଳତଃ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଖସି ପଳାଇଲା ଏବଂ ମୋର ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ଯୋଗୁଁ ସେ ଅଟକି ରହିଲା । ଫଳତଃ ଆମେମାନେ ଖଡ୍‌ଗ ଚାଳନା କରିବାକୁ ଲାଗିଲୁ ଓ ମୁଁ ତା'ର ସଂହାର କରିଦେଲି । ମୁଁ (ହ. ଅବୁ ମୁସା ଅଶ୍‌ଅରୀ ର.ଅ) ଅବୁ ଆମିର୍ ର.ଅଙ୍କୁ କହିଲି, ହେ ଅବୁ ଆମିର୍ ! ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ତୁମର ଶତ୍ରୁ ତଥା ତୁମର ହତ୍ୟାକାରୀକୁ ନକରାମୀ କରାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ଅବୁ ଆମିର୍ ମୋତେ କହିଲେ, ହେ ଅବୁ ମୁସା ଅଶ୍‌ଅରୀ ମୋ ଶରୀରରେ ଯେଉଁସବୁ ତୀର ବାଜିଛି ତାହାକୁ କାଢ଼ିଦିଅ । ହ. ଅବୁ ମୁସା ଅଶ୍‌ଅରୀ ର.ଅ ତୀର ଯେତେବେଳେ କାଢ଼ିଲେ ସେତେବେଳେ କ୍ଷତ ସ୍ଥାନରୁ ରକ୍ତସ୍ରାବ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ତହିଁରୁ ଏହା ପ୍ରତିତ ହୁଏ ଯେ, କ୍ଷତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗଭୀର ଥିଲା ଏବଂ ଜୀବନର ବର୍ତ୍ତମାନ କୌଣସି ଆଶା ଆଉ ନାହିଁ । ଅବୁ ମୁସା ଅଶ୍‌ଅରୀ ର.ଅ କୁହନ୍ତି ଯେ, ଅବୁ ଆମିର୍ ମୋତେ କହିଲେ, ହେ ଅବୁ ମୁସା ଅଶ୍‌ଅରୀ ! ତୁମେ ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋର ସଲାମ୍ ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଅ ଏବଂ ହୁଜୁର ସ.ଅଙ୍କ ସେବାରେ ମୋ ନିମନ୍ତେ ଇସ୍ତିରଫାର୍ ଏବଂ ମୁକ୍ତି ନିମନ୍ତେ ଦୁଆ କରିବା ପାଇଁ ନିବେଦନ କରିବ । ସେହିପରି ହେ ଅବୁ ମୁସା ଅଶ୍‌ଅରୀ ! ତୁମେ ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସେବାରେ ମୋର ଅଶ୍ ଏବଂ ମୋର ଅସ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିଦେବ । ଅତଏବ୍ ଏଥିସହିତ ହ. ଅବୁ ଆମିର୍ ର.ଅ ମୋତେ (ହ. ଅବୁ ମୁସା ଅଶ୍‌ଅରୀ ର.ଅଙ୍କୁ) ନିଜର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ (ସ୍ଥାନାପନ) ନିଯୁକ୍ତ କଲେ ଏବଂ ଧୂଜା ମୋତେ ହସ୍ତାନ୍ତରେ କରିଦେଲେ । ଏହାପରେ ସେ କିଛି ସମୟରେ ପରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ । ହ. ଅବୁ ମୁସା ଅଶ୍‌ଅରୀ ର.ଅ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ଏବଂ ଶତ୍ରୁ ପରାଜିତ ହୋଇ ସେଠାରୁ ପଳାୟନ କଲେ । ସେମାନଙ୍କର କିଛି ଲୋକ ନିହତ ହେଲେ ଏବଂ ଅବୁ ମୁସା ଅଶ୍‌ଅରୀ ର.ଅ ସେଠାରୁ ମଧ୍ୟ ମାଲେ ଗନିମତ୍ ଏବଂ ବନ୍ଦୀ ନେଇ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଗଲେ । ଅବୁ ମୁସା ଅଶ୍‌ଅରୀ ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲି ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ ରସୁଲ୍ ଦ୍ୱାରା ବୁଣା ହୋଇଥିବା ଏକ ଖଟ ଉପରେ ଶୋଇଥିଲେ । ସେହି ଖଟ ଉପରେ ବିଛଣା ଆଦି କିଛି ବି ନଥିଲା । କିନ୍ତୁ ବୁଖାରୀ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ ବର୍ଣ୍ଣନାମୁଯାୟୀ ସେହି ଖଟ ଉପରେ ବିଛଣା ମଧ୍ୟ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ବିଛଣା ବହୁତ ପତଳା ଥିଲା । ଏକ ଚଦର ଖଟ ଉପରେ ବିଛା ହୋଇଥିଲା । ସେହି ଖଟର ଦଉଡ଼ିର ଚିହ୍ନ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ପବିତ୍ର ଶରୀର ଉପରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଥିଲା । ହ. ଅବୁ ମୁସା ଅଶ୍‌ଅରୀ ର.ଅ କୁହନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ଔତାସ୍ ଯୁଦ୍ଧର ବିବରଣୀ ଓ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଆପଣ

ହଦିସେ ନବଖୀ ସ.ଅ.ସ :-
 "ନମାଜ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ଫଳରେ ମନୁଷ୍ୟ ଶିର୍କ ଏବଂ କୁଫର୍ (ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସହିତ ସମକକ୍ଷ କରିବା ଓ ଅମାନ୍ୟକାରୀ)ର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କରିଦିଏ " ।
 (ମୁସଲିମ୍, କିତାବୁଲ୍ ଇମାନ)
 ତାଲିକେ ଦୁଆ: **Majlis Lajna Imaillah, Jamat Ahmadiya Kerang (Odisha)**

କଲାମୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ଯୁଗାବତାରଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ)
 "ଯୁବ ଖୁଦାମ ଓ ଅତ୍ୟାଚାରୀଙ୍କୁ ନିଜର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପ୍ରତି ଯତ୍ନବାନ ହେବା ଉଚିତ । ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ବହୁତ୍ୱତା ରଖନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ନିଷ୍ଠାପର ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଶିଷ୍ଟତା ଓ ଅସଭ୍ୟତା ଆଦି କାର୍ଯ୍ୟ ।"
 (ମଲ୍‌ଫୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-1, ପୃ-102,)
 ତାଲିକେ ଦୁଆ: **Sk Shamim Ahmad Sultan & Family, Jamat Ahmadiya Kardapalli (Odisha)**

ସ.ଅଙ୍କ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରି ଏବଂ ହ. ଅବୁ ଆମିର ର.ଅଙ୍କ ଶାହାଦତ୍ତର ସବିଶେଷ ବିବରଣୀ (ବୃତ୍ତାନ୍ତ) ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରି ତାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଦୁଆ କରିବାକୁ ନିବେଦନ ମଧ୍ୟ କରି । ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ନବୀ କରୀମ ସ.ଅ ଜଳ ବରାଦ୍ କଲେ ଏବଂ ଖଜ୍ଜୁ କଲେ ଓ ପୁନଶ୍ଚ ଦୁଇ ହସ୍ତ ଉପରକୁ ପ୍ରସାରିତ (ଉଠାଇ) ଏହି ଦୁଆ କରି କହିଲେ, **اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِعَبْدِ أَبِي عَامِرٍ. اللَّهُمَّ اجْعَلْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَوْقَ كَثِيرٍ مِنْ خَلْقِكَ**, ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ଉବେଦ୍ ଅବୁ ଆମିରଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିଦିଅ ଓ ତାଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କର । ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ପ୍ରଳୟ ଦିବସ ଦିନ ନିଜର ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉବେଦ୍ ଅବୁ ଆମିରଙ୍କୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସ୍ଥାନର ଅଧିକାରୀ କରିବ । ଅବୁ ମୁସା ଅଶ୍‌ଅରୀ ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ କହିଲି, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ମୋ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ମୁକ୍ତି ଏବଂ କ୍ଷମାପାତନ ନିମନ୍ତେ ଦୁଆ କରନ୍ତୁ । ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ଆପଣ ସ.ଅ ତାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଦୁଆ କରି କହିଲେ, **اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ قَيْسِ ذَنْبِهِ**, ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ କୈସ ଅର୍ଥାତ୍ ଅବୁ ମୁସା ଅଶ୍‌ଅରୀ ର.ଅଙ୍କ ପାପକୁ କ୍ଷମା କରିଦେବ ଓ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଳୟ ଦିବସ ଦିନ ସମ୍ମାନସହ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପ୍ରଦାନ କରିବ । (ସିରତି ଇବନେ ହିଶ୍ମୀ, ପୃ-772, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍‌ମିୟାହ୍, ବୈରୁଦ୍) (ସବ୍‌ଲୁଲ୍ ହୁଦା ଖର୍ ରଶ୍ମାଦ୍, ଭାଗ-6, ପୃ-206-207 ଏବଂ ଭାଗ-5, ପୃ-333 ଓ 339 ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍‌ମିୟାହ୍ ଉଜ୍ଜୁତ, 2001 ମସିହା) (ଦାଏରାହ୍ ମାଆରିଫ୍, ସିରତ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ, ଭାଗ-9, ପୃ-331-334, ବଜ୍‌ମେ ଇକବାଲ୍ ଲାହୋର୍) (ଶରହୁଲ୍ ଜକାନ୍‌ନୀ, ଭାଗ-3, ପୃ-532-533, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍‌ମିୟାହ୍, 1996 ମସିହା) (ତାରିଖୁଲ୍ ଖମିସ୍, ଭାଗ-2, ପୃ-523, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍‌ମିୟାହ୍, 2009 ମସିହା) (ବୁଖାରୀ କିତାବୁଲ୍ ମୁଗାଜି, ବାବ୍-ଗଜ୍‌ଜା ଔତାସ୍, ହଦିସ୍ ନଂ-4323)

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ପୁନଶ୍ଚ ଆଉ ଏକ ସରୀୟା ରହିଛି ଯାହାର ନାମ ସରିୟା ତୁଫୈଲ୍ ବିନ୍ ଅମ୍ ସୌଦି ଅଟେ । ଏହି ସରୀୟା ଜୁଲ୍ କଫୈନ୍ ଠାରେ ହୋଇଥିଲା । ଏହାର ଚର୍ଚ୍ଚା ଏହିପରି ଯେ, ଉକ୍ତ ସରୀୟା ଶଖାଲ୍ 8 ହିଜ୍ରୀରେ ହୋଇଥିଲା । ଆହଜରତ ସ.ଅ ଯେତେବେଳେ ହୁନୈନ୍‌ରୁ ତାଏତ୍ ଅଭିମୁଖେ ଯିବାକୁ ଲାଗିଲେ ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ ତୁଫୈଲ୍ ଦୌସିକୁ ଜୁଲ୍ କଫୈନ୍ ନାମକ ପିତୁଳାକୁ ଭୂମିସାତ୍ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ । ହ. ତୁଫୈଲ୍ ଦୌସ ସଂପ୍ରଦାୟର ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଏବଂ ନିଜ ଜାତିର ଜଣେ ଉଚ୍ଚ କୋଟିର କବି ଏବଂ ତତ୍ତ୍ୱବିତ୍ ଓ ବିଦ୍ୱାନ୍ ଭାବରେ ଜଣାଶୁଣା ଥିଲେ । ସେ ମକ୍କାରେ ବାସ କରୁଥିବା ସମୟରେ ଆହଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କଲେ ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ହିଁ ସେ ମୁସଲମାନ ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ଏହା କୁହାଯାଏ ଯେ, ହୁନୈନ୍ ଯୁଦ୍ଧ ପରେ ସେ ସ୍ୱୟଂ ଆହଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ ଯେ, ଜୁଲ୍ କଫୈନ୍ ନାମକ ପିତୁଳାକୁ ଖସାଇବା ନିମନ୍ତେ ସୈନ୍ୟ ପ୍ରେରଣ କରାଯାଉ । ତେଣୁ ଆହଜରତ୍ ସ.ଅ ତୁଫୈଲ୍‌ଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ଅଭିଯାନର ସେନାପତି ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଲେ ଯେ, "ହେ ତୁଫୈଲ୍ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସଲାମ୍ କରିବ ଓ ସର୍ବତ୍ର ସଲାମ୍ ପ୍ରସାର କରିବ । ଅର୍ଥାତ୍ ସଲାମର ପ୍ରଥାକୁ ସର୍ବସାଧାରଣ କରିଦେବ । ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆହାର ଖୁଆଇବ । ସେମାନଙ୍କୁ ଭୋକିଲା ମାରିବ ନାହିଁ ତଥା ଅନାହାରରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଠାରୁ ଏପରି ଲଜ୍ଜା ଅନୁଭୂତ କରିବ ଯେପରିକି ଜଣେ ଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ଘରର ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଖି ଲାଜ ଅନୁଭବ କରିଥାଏ । ତୁମମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ପାପ ହୋଇଯାଏ ସେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ତୁରନ୍ତ ପୁଣ୍ୟ କର୍ମ ସମ୍ପାଦନ କରିନିଅ । କାରଣ ପୁଣ୍ୟ କର୍ମ ପାପ କର୍ମକୁ ସମାପ୍ତ କରି ଦେଇଥାଏ ।"

ଆପଣ ସ.ଅ ଏହି ଉପଦେଶ ଦେଲେ ଏବଂ କହିଲେ, ହେ ତୁଫୈଲ୍, ତୁମେ ନିଜ ଜାତିର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେବ ଓ ଉକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ କରି ତାଏତ୍ ଚାଲି ଆସିବ । ସୁତରାଂ ହ. ତୁଫୈଲ୍ ର.ଅ ନିଜର ଜାତିରୁ 400 ଜଣ ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଲେ ଏବଂ କାଠ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ପିତୁଳାକୁ ନିଆଁ ଲଗାଇ ପୋଡ଼ିଦେଲେ । ପୋଡ଼ିବା ସମୟରେ ଏହି କବିତା ପାଠ କଲେ ଯେ, ହେ ଜୁଲ୍ କଫୈନ୍ ମୁଁ ତୋର ଉପାସକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନୁହେଁ । କାରଣ ତୋତେ ତ' ଗଢା ଯାଇଛି ଏବଂ ମୋର ଜନ୍ମ ତୋ ଜନ୍ମ ଠାରୁ ଢେର ପୂର୍ବେ ହୋଇଛି । ଦେଖ୍ ! ମୁଁ ତୋ ଭିତରେ, ବାହାରେ ସମସ୍ତ ଅସ୍ତିତ୍ୱରେ ଅସ୍ତି ଶିଖା ସଂଯୋଗ କରିଦେଇଛି । ଉକ୍ତ ଅଭିଯାନ ସଫଳତାର ସହିତ ସମ୍ପାଦନ ହେବା ପରେ ହ. ତୁଫୈଲ୍ ତାଏତ୍ ଫେରି ଆସିଲେ । ହୁଜୁର ସ.ଅଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତାଏତ୍ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ଚାରି ଦିନ ହୋଇଥିଲା । ହ. ତୁଫୈଲ୍ ର.ଅ ନିଜ ସହିତ 400 ଜଣ ସଦସ୍ୟ ବିଶିଷ୍ଟ ବୀର ଯୋଦ୍ଧାମାନଙ୍କୁ ଆଣିଥିଲେ । ସେତେବେଳର ପରିସ୍ଥିତି

ଏବଂ ଅବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ନୂତନ ଯୁଦ୍ଧାସ୍ତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ମୁନଜନିକ୍ ଏବା ଦବ୍‌ବାବା ମଧ୍ୟ ଆଣିଥିଲେ । ମୁନଜନିକ୍ ଏକ ପ୍ରକାରର ଅସ୍ତ୍ର ଉପକରଣ ଅଟେ । ଏହି ଅସ୍ତ୍ରୋପକରଣ ଦ୍ୱାରା ଶତ୍ରୁ ଉପରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ପଥର ଫିଙ୍ଗା ଯାଉଥିଲା । ଅର୍ଥାତ୍ ତୋପ ପରି ଏକ ଯୁଦ୍ଧାସ୍ତ୍ର । ସେହିପରି ଦବ୍‌ବାବା କାଠ ତିଆରି ଏକ ଶକ୍ତ ବନ୍ଧ ଗାଡ଼ି ସଦୃଶ ତବା ଅଟେ । ଯେପରି ସେନାରେ ଟ୍ୟାଙ୍କର ରହିଛି । ସେହିପରି ଏହି ଗାଡ଼ି ଏକ ବନ୍ଦ ଗାଡ଼ି ଅଟେ । ସେହି କାଳରେ ଉକ୍ତ ବାହନ ତଳ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଅନେକ ଲୋକମାନେ ପଶି ଦୁର୍ଗର ପ୍ରାଚୀର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚି ଯାଉଥିଲେ ଏବଂ ଶତ୍ରୁର ଆକ୍ରମଣରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରହୁଥିଲେ । ପ୍ରାଚୀର ମଧ୍ୟରେ କଣା କରି ଦୁର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଅସ୍ତ୍ର ପ୍ରଥମ ଥର କରି ତାଏତ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଥିଲା । (ଦାଏରାହ୍ ମାଆରିଫ୍, ସିରତ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ, ଭାଗ-9, ପୃ-337-339, ବଜ୍‌ମେ ଇକବାଲ୍ ଲାହୋର୍) (ଅତ୍ ତବକାତୁଲ୍ କୁତ୍ରା, ଭାଗ-2, ପୃ-119-120, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍‌ମିୟାହ୍, 1990 ମସିହା)(ଜୀବନୀ ଶବ୍‌କୋଷ, ପୃ-120, ଜଞ୍ଜାବ୍ ଏକାଡ଼େମୀ କରାଚୀ, 2003 ମସିହା) (ଫିରୋଜୁଲ୍ ଲୁଗାତ୍, ପୃ-1291, ନୁନ୍ ଶବ୍, ଫିରୋଜ୍ ଆଣ୍ଡ୍ ସନ୍ସ୍, ଲାହୋର୍)

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ତାଏତ୍ ଯୁଦ୍ଧ 8 ହିଜ୍ରୀରେ ହେଲା । ଏହାର ଇତିହାସ ଏହିପରି ଯେ, ତାଏତ୍ ମକ୍କାର ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ପ୍ରାୟ 90 କି.ମି ଦୂରତାରେ ଏକ ସହର ଅବସ୍ଥିତ ଅଟେ । ତାଏତ୍ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶକ୍ତ ଭୂମି ତଥା ଶକ୍ତ ଚକାଣ ଥିଲା । ଉକ୍ତ ଭୂମିକୁ ତାଏତ୍ ଏଇଥି ପାଇଁ କୁହାଯାଏ ଯେ, ଏହାର ଚତୁର୍ପାର୍ଶ୍ୱରେ ସୁରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ଚାରି କାନ୍ଥ ରହିଥିଲା । ଏଠାରେ ସକିଫ୍ ସଂପ୍ରଦାୟ ବାସ କରୁଥିଲା । ଏହି ସଂପ୍ରଦାୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବୀର ଓ ସାହସୀ ଥିଲା । ଉକ୍ତ ସଂପ୍ରଦାୟ ସମଗ୍ର ଆରବ ସଂପ୍ରଦାୟର ଅନନ୍ୟ ଏବଂ କୁରୈଶ୍‌ମାନଙ୍କର ସମକକ୍ଷ ଥିଲା । ସକିଫ୍ ସଂପ୍ରଦାୟ ଅଧିପତି ଉରୱାହା ବିନ୍ ମସ୍‌ଉଦ୍ ଥିଲା । ଉରୱା ବିନ୍ ମସ୍‌ଉଦ୍‌ର ବିବାହ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍‌ର କନ୍ୟା ସହିତ ହୋଇଥିଲା । ମକ୍କାର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହୁଥିଲେ ଯେ, ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅଙ୍କ ବଦଳରେ ଯଦି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାନ୍ତା ତେବେ ମକ୍କା ଏବଂ ତାଏତ୍‌ର ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଥାଆନ୍ତା କି । ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ କହୁଥିଲେ ଯେ, ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମ୍ ଆହଜରତ୍ ସ.ଅ ସ୍ଥାନରେ ମକ୍କା ଓ ତାଏତ୍‌ର ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଆନ୍ତା କି । ବଡ଼ ବଡ଼ ଜ୍ଞାନୀ ଗୁଣୀ ଓ ବିଦ୍ୱାନ୍ ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀମାନେ ଏହି ଦୁଇ ସ୍ଥାନରେ ବାସ କରନ୍ତି । ଏଠାକାର ଲୋକମାନେ ଯୁଦ୍ଧକୌଶଳ ସହିତ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଭାବରେ ପରିଚିତ ଥିଲେ । ସେ ଯାହାହେଉ ଏଠାରେ ଏକ ମଜ୍‌ଭୂତ ଦୁର୍ଗ ଥିଲା । ସହରବାସୀମାନେ ବର୍ଷ ତମାମ୍‌ର ଜିନିଷ ପତ୍ର ଏକତ୍ରିତ କଲେ । ଚତୁର୍ପାର୍ଶ୍ୱରେ ମୁନଜନିକ୍ ଏବଂ ନାନା ସ୍ଥାନରେ ଧନୁର୍ବିମାନଙ୍କୁ ସେଠାରେ ମୁତୟନ କରାଗଲା ।

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଉକ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ ବାସ୍ତବରେ ହୁନୈନ୍ ଯୁଦ୍ଧର ହିଁ କ୍ରମିକତା ଓ ଅଂଶବିଶେଷ ଅଟେ । କାରଣ ହଞ୍ଜାଜିନ୍ ସଂପ୍ରଦାୟ ଏବଂ ସକିଫ୍ ସଂପ୍ରଦାୟର ଅଧିକାରୀ ପରାଜିତ ସଦସ୍ୟମାନେ ନିଜର ମାଲିକ୍ ବିନ୍ ଔଫ୍ ନସରୀଙ୍କ ସହିତ ପଳାୟନ କରି ଚାଲି ଆସିଥିଲେ ଏହିଠାରେ ହିଁ ଆସି ଦୁର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ନିଜକୁ ବନ୍ଦ କରି ନେଇଥିଲେ । ଅତଏବ୍ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ହୁନୈନ୍ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ସାରିବା ପରେ ସମସ୍ତ ଧନ ମାଲେ ଗନିମତ୍ ଏବଂ ଛଅ ହଜାରରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ବନ୍ଦୀ ଦାସ ଏବଂ ଦାସୀମାନେ ମକ୍କା ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଏକ ଉପତ୍ୟକା ଯାହାର ନାମ ଜିରାନା ଥିଲା ସେଠାରେ ପ୍ରେରଣ କଲେ ଏବଂ ସ୍ୱୟଂ ତାଏତ୍ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ସ୍ଥିର କଲେ । ଜିରାନା ମକ୍କା ଏବଂ ତାଏତ୍ ମାର୍ଗ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଏକ କୁପର ନାମ ଅଟେ । ମକ୍କା ଠାରୁ ଏହାର ଦୂରତା ପ୍ରାୟ 17 ମାଇଲ୍ ଅଟେ । ମାଲେ ଗନିମତ୍ ଉପରେ ଆପଣ ସ.ଅ ବୁଦୈଲ୍ ବିନ୍ ଖର୍କା କିମ୍ବା ମସ୍‌ଉଦ୍ ବିନ୍ ଅମ୍ ଗିଫାରୀ ର.ଅଙ୍କୁ ନିରୀକ୍ଷକ ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ । (ସିରତୁନ୍ ନବୀ ସ.ଅ, ଲେଖକ- ଶିବଲୀ, ନୁମାନୀ, ଭାଗ-1, ମକତବା ଇସଲାମିୟାହ୍ 2012 ମସିହା) (ଅର୍ ରହିକୁଲ୍ ମଖତୁମ୍, ପୃ-567, ଅଲ୍ ମକତବତୁସ୍ ସିଫ୍‌ଲିୟାହ୍, ଲାହୋର୍, 2002 ମସିହାରୁ ଉଜ୍ଜୁତ) (ସବ୍‌ଲୁଲ୍ ହୁଦା ଖର୍ ରଶ୍ମାଦ୍, ଭାଗ-6, ପୃ-206-207 ଏବଂ ଭାଗ-5, ପୃ-338-339, ମକତବା ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍‌ମିୟାହ୍ ଉଜ୍ଜୁତ, 1993 ମସିହା) (ଜୀବନୀ ଶବ୍‌କୋଷ, ପୃ-178-188, ଜଞ୍ଜାବ୍ ଏକାଡ଼େମୀ କରାଚୀ, 2003 ମସିହା)

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସେ ଯାହା ହେଉ ଆହଜରତ୍ ସ.ଅ ହ. ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ଖଲିଦ୍ ର.ଅଙ୍କ ସେନାପତିତ୍ୱରେ ଏକ ହଜାର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଆଗେ ପ୍ରେରଣ କଲେ । ସେ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚି ଦୁର୍ଗବାସୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଅର୍ଥାତ୍ ତାଏତ୍

ହ. ଅମୀରୁଲ୍ ମୁମିନିନଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ:-
 "ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍‌କୁ ବୁଝିବା ଓ ତା' ମୁତବାକ ନହିଦାୟତ୍ ପାଇଁ ଅସଲ ଆବଶ୍ୟକତା ହେଉଛି ତକ୍ଵା (ଅର୍ଥାତ୍ ଧର୍ମପରାୟଣତା)" ।
 (ମଲଫୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-5, ପୃ-121)
 ତାଲିକେ ଦୁଆ: Idris Khan, Jamat Ahmadiya Kerang, Mahmoodabad (Odisha)

କଲାମୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ଯୁଗାବତାରଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ)
 "ତୁମେ ଆପୋଷରେ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ସୁଲାହ୍ କରିନିଅ ଓ ନିଜ ଭାଇ ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ଦୋଷକୁ କ୍ଷମା କର । କାରଣ ଦୁଷ୍ଟ ହେଉଛି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ନିଜ ଭାଇ ସହିତ ସୁଲାହ୍ କରିବାକୁ ରାଜି ହୁଏ ନାହିଁ" ।
 (ମଲଫୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-5, ପୃ-121)
 ତାଲିକେ ଦୁଆ: Abdul Chand & Family, Jamat Ahmadiya Kerang, Darul Anwar (Odisha)

ବାସୀୟାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା ଏବଂ ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଚେଷ୍ଟା କଲେ । କିନ୍ତୁ ଦୁର୍ଗ ବାସୀୟାନଙ୍କ କୌଣସି ବିଷୟରେ ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ବା ରାଜି ହେଲେ ନାହିଁ । ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ଖଲିଦ୍ ର.ଅଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିବା ପରେ ଆହଜରତ ସ.ଅ ସ୍ୱୟଂ ମଧ୍ୟ ତାଏତ୍ ଅଭିମୁଖେ ବାହାରିଲେ । ସେହି ରାସ୍ତାରେ ଯାଇଥିବା ଅଭିଜ୍ଞ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକମାନେ ମଧ୍ୟ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ । ଏମାନେ ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ଆଗେ ଆଗେ ଚାଲୁଥିଲେ । ବାଟରେ ହୁନୈନ୍ ଠାରେ ଶତ୍ରୁ ପକ୍ଷର ସେନାପତି ମାଲିକ୍ ବିନ୍ ଔଫର୍ ଏକ ଦୁର୍ଗ ଥିଲା । ଆପଣ ସ.ଅ ପଚାରିଲେ ଯେ, ହେ ସାହାବାମାନେ ! ବର୍ତ୍ତମାନ ଉକ୍ତ ଦୁର୍ଗରେ କେହି ରହୁଛନ୍ତି ନା ନାହିଁ ? ଆହଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କୁ ଏହା କୁହାଗଲା ଯେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ଉକ୍ତ ଦୁର୍ଗଟି ବର୍ତ୍ତମାନ ଜନଶୂନ୍ୟ ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ଆହଜରତ୍ ସ.ଅ କହିଲେ, ତାହାହେଲେ ଉକ୍ତ ଦୁର୍ଗକୁ ଭୂମିସାତ୍ କରିଦିଅ । ଅତଏବ୍ ଆହଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କ ଆଦେଶ ମତେ ଉକ୍ତ ଦୁର୍ଗକୁ ଭୂମିସାତ୍ କରି ଦିଆଗଲା । ପୁନଶ୍ଚ ଯାତ୍ରା ଜାରି ରଖି ଆପଣ ସ.ଅ ତାଏତ୍ ପହଞ୍ଚିଲେ ଏବଂ ଦୁର୍ଗ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନରେ ଶିବିର ସ୍ଥାପନ କରି ଦୁର୍ଗର ଘେରାଉ କରିନେଲେ । (ସବ୍‌ଲୁଲ୍ ହୁଦା ଷର୍ ରଶ୍ମୀଦ୍, ଭାଗ-5, ପୃ-382 ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହୁରୁ ଉଜ୍ଜୈତ୍, 2001 ମସିହା) (ଅଲ୍ ରହିକୁଲ୍ ମଖତୁମ୍, ପୃ-567, ଅଲ୍ ମକତବତୁସ୍ ସିଫଲିୟାହ୍, ଲାହୋର, 2002 ମସିହାରୁ ଉଜ୍ଜୈତ୍) (ଅଲ୍ ଲୁଉଲୁଉଲ୍ ମକନୁନ୍, ଜୀବନୀ ଶବ୍‌କୋଷ, ଭାଗ-9 ପୃ-305, ମକତବା ଦାରୁସ୍ ସଲାମ୍) (କିତାବୁଲ୍ ମୁଗାଜି, ଲିଲ୍‌ଖାକିଦି, ଭାଗ-3, ପୃ-924-925, ଆଲିମୁଲ୍ କୁତୁବ୍-1984) (ଦାଏରାହ୍ ମାଆରିଫ୍, ସିରତ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ, ଭାଗ-9, ପୃ-347, ବଜ୍‌ମେ ଇକବାଲ୍ ଲାହୋର)

ହୁଜୁର ଅନ୍‌ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ତାଏତ୍ ବାସୀ ଦୀର୍ଘ ଦିନ ଧରି ଯୁଦ୍ଧର ପ୍ରସ୍ତୁତି କରୁଥିଲେ । ସେମାନେ ସେମାନେ ଦୁର୍ଗ ନିର୍ମାଣ ଓ ମରାମିତ ମଧ୍ୟ କଲେ ଓ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷର ଖାଦ୍ୟ ଶସ୍ୟ ଇତ୍ୟାଦି ମଧ୍ୟ ଏକତ୍ରିତ କରି ନେଇଥିଲେ ହୁନୈନ୍ ଭୂମିରେ ଅନାଶାନ୍ତିତ (ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ) ପରାଜୟ ବରଣ କରି ଯେତେ ଲୋକମାନେ ପଳାୟନ କରି ପାରୁଥିଲେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ପଳାୟନ କରି ସେହି ନିର୍ମିତ ଦୁର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ଆଶ୍ରୟ ନେଲେ ଏବଂ ଦୁର୍ଗର ମୁଖ୍ୟ ଦ୍ୱାରକୁ ବନ୍ଦ କରିଦିଲେ । (ସବ୍‌ଲୁଲ୍ ହୁଦା ଷର୍ ରଶ୍ମୀଦ୍, ଭାଗ-5, ପୃ-382 ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହୁରୁ ଉଜ୍ଜୈତ୍, 1993 ମସିହା) (ଅଲ୍ ଲୁଉଲୁଉଲ୍ ମକନୁନ୍, ଜୀବନୀ ଶବ୍‌କୋଷ, ଭାଗ-9 ପୃ-309, ମକତବା ଦାରୁସ୍ ସଲାମ୍)

ହୁଜୁର ଅନ୍‌ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ତାଏତ୍ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନରେ ଶିବିର ସ୍ଥାପନ କଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସେଠାରେ ଶିବିର ସ୍ଥାପନ କରି ନଥିଲା କି ଦୁର୍ଗ ମଧ୍ୟରୁ ଧନୁର୍ଦ୍ଧରମାନେ ତୀର ବର୍ଷଣ କରି ଅନେକ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଆହତ କରିଦେଲେ । ଇତି ମଧ୍ୟରେ ହ. ହୁବାବ୍ ବିନ୍ ମୁନଜର୍ ର.ଅ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ କହିଲେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ଏହି ସ୍ଥାନ ଆମମାନଙ୍କ ଶିବିର ସ୍ଥାପନ ନିମନ୍ତେ ଉଚିତ୍ ସ୍ଥାନ ନୁହଁ । କାରଣ ତାଏତ୍‌ର ଅଭିଜ୍ଞ ଧନୁର୍ଦ୍ଧରମାନେ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ତୀର ଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଥାଏ । ସୁତରାଂ ଆପଣ ସ.ଅ ହ. ହୁବାବ୍ ବିନ୍ ମୁନଜର୍ ର.ଅଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ହୁବାବ୍ ବିନ୍ ମୁନଜର୍ ! ଆପଣ ଏକ ସୁରକ୍ଷିତ ତଥା ଉଚିତ୍ ସ୍ଥାନ ଚୟନ କରନ୍ତୁ ଯେଉଁଠି ଆମେମାନେ ଶିବିର ସ୍ଥାପନ କରିବା । ସୁତରାଂ ଏକ ନୂତନ ସ୍ଥାନକୁ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହୋଇଗଲା । ଘେରାଉ ସମୟରେ ଉଭୟ ପକ୍ଷର ଧନୁର୍ଦ୍ଧରମାନେ ତୀର ବର୍ଷଣ ଓ ପଥର ଫିଙ୍ଗିବାର ଘଟଣା ମଧ୍ୟ ଘଟିଥିଲା । ଉକ୍ତ ପରିସ୍ଥିତି ଆୟତ୍ତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆହଜରତ୍ ସ.ଅ ମୁନଜର୍‌ମିକ୍ ନାମକ ଅସ୍ତ୍ର ପ୍ରୟୋଗ କରି ତାଏତ୍ ବାସୀଙ୍କ ଉପରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ପଥର ଖଣ୍ଡ ଫିଙ୍ଗିଲେ । ହୁଜୁର ଅନ୍‌ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଯେପରିକି ମୁନଜର୍‌ମିକ୍ ସଂପର୍କରେ ମୁଁ ପୂର୍ବେ ବର୍ଷନା କରି ସାରିଛି ଯେ, ମୁନଜର୍‌ମିକ୍ ହ. ତୁଫୈଲ୍ ଦୌସୀ ର.ଅ ସରୀୟା କୁଲ୍ କଫୈନୁରୁ ଫେରିବା ସମୟରେ ନିଜ ସହିତ ଆଣିଥିଲେ । ପଥର ଫିଙ୍ଗିବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଗୋଟିଏ ଦିନରେ ହିଁ ଦୁର୍ଗର ପ୍ରାଚୀର୍ (କାନ୍ଥରେ)ରେ କଣା ହୋଇଗଲା । ସୁତରାଂ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଦବ୍‌ବାବାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ଦୁର୍ଗର ପ୍ରାଚୀର ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ । ଉକ୍ତ ମୁନଜର୍‌ମିକ୍ ଏକ ବାକ୍ସ ସଦୃଶ ଥିଲା ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯହିଁରେ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖା ଯାଇପାରୁଥିଲା । କାରଣ ଉକ୍ତ ବାକ୍ସ ସହାୟତରେ ଆଗକୁ ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ଦୁର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରାଯାଇ ପାରିବ । କିନ୍ତୁ ମୁସଲମାନମାନେ ଯେତେବେଳେ ଆଗକୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ ସେତେବେଳେ

ଦୁର୍ଗବାସୀୟାନମାନେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜଳୁଥିବା ଲୌହ ଖଣ୍ଡ ଫିଙ୍ଗିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ । ଦବ୍‌ବାବାରେ ଏକ ପ୍ରକାରର ଚମଡ଼ା ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଥାଏ । ଫଳତଃ ନିଆଁ ଲାଗିଗଲା ଏବଂ ଦବ୍‌ବାବା ତଳେ ଯେଉଁ ମୁସଲମାନମାନେ ଲୁଚିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାରିବାକୁ ପଡ଼ିଲା ଏବଂ ଯେମିତି ସେମାନେ ବାହାରକୁ ବାହାରିଲେ ସେତେବେଳେ ତାଏତ୍‌ବାସୀମାନେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଦେଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସଲମାନେ ତୀର ବର୍ଷଣ କଲେ । ସେହି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ମୁସଲମାନମାନେ ଶହୀଦ୍ ହୋଇଗଲେ । ଇତି ମଧ୍ୟରେ ଏକଦା ଆହଜରତ୍ ସ.ଅ ତାଏତ୍‌ବାସୀଙ୍କର ଅଙ୍ଗୁର ଉଦ୍ୟାନକୁ କାଟିବା ନିମନ୍ତେ ଆଦେଶ ଦେଲେ । ମୋ ମତରେ ଏହି ଯୋଜନାଟି ଶେଷ ଅସ୍ତ୍ର ଥିଲା । ଏହି ପଛା ଆହଜରତ୍ ସ.ଅ ତାଏତ୍‌ବାସୀଙ୍କୁ ଡରାଇବା ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ପଛାକୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ସମାପ୍ତ କରି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ପ୍ରଥମେ ତ' ଦୁର୍ଗବାସୀମାନେ ଏହା କହିଲେ, ହେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ ! ଆପଣ ଯଦି ଆମମାନଙ୍କର ଉଦ୍ୟାନ ଜାଳିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ତେବେ ଜାଳି ଦିଅନ୍ତୁ । ଆପଣ ସ.ଅ ଆମମାନଙ୍କର ମୂଢ଼ିକା (ମାଟି) ଓ ଜଳ (ପାଣି)କୁ ତ' ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଦୁର୍ଗବାସୀମାନେ ନିଜ ଅଞ୍ଚଳର ଉର୍ବରତା ଉପରେ ବେଶ୍ ଅହଂକାର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ । ସେମାନେ କହିଲେ, ହେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ ! ଆପଣ ଯଦି ଆମର ତାଷ ତଥା ଉଦ୍ୟାନ ନଷ୍ଟ କରିଦେବେ ତେବେ ଆମେମାନେ ପୁଣି ତାଷ କରିନେବୁ । ଆମେମାନେ ତରିବୁ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଆହଜରତ୍ ସ.ଅ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକୃତର ଉଦ୍ୟାନକୁ ନଷ୍ଟ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ଆହଜରତ୍ ସ.ଅ କହିଲେ, ଆଛା ତୁମର କୌଣସି କ୍ଷତି ହେବ ନାହିଁ ତେବେ ନିଅ ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ଉଦ୍ୟାନକୁ କାଟି ଦେଉଛୁ । ଏପରି କହି ଆହଜରତ୍ ସ.ଅ ଯେତେବେଳେ ଉଦ୍ୟାନ କାଟିବାକୁ ଲାଗିଲେ ସେତେବେଳେ ତାଏତ୍‌ର ଜଣେ ଅଧିପତି ଯାହାର ନାମ ସୁଫିୟାନ୍ ବିନ୍ ଅବ୍‌ଦୁଲ୍ଲାଃ ଥିଲା, ସେ ଆହଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କୁ ଏହି ଅନୁରୋଧ କଲା କି ହେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ ଆପଣ ଆମମାନଙ୍କର ଉଦ୍ୟାନ ଓ ଫସଲକୁ କାହିଁକି ନଷ୍ଟ କରୁଛନ୍ତି । ଆପଣ ଯଦି ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ନିଅନ୍ତି ତେବେ ଏସବୁ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କର ହୋଇଯିବ, ଅନ୍ୟଥା ଭଗବାନଙ୍କ ସକାଶେ ଆମ ପ୍ରତି ସଦୟ ହୁଅନ୍ତୁ ଓ ଆପଣ ଏପରି କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । ସେ (ସୁଫିୟାନ୍ ବିନ୍ ଅବ୍‌ଦୁଲ୍ଲାଃ) ଏହି ନିବେଦନ କଲା ଯେ, ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ସକାଶେ ଆପଣ ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୟା କରନ୍ତୁ ଅବା ନକରନ୍ତୁ । ମଙ୍ଗର କୁରୈଶ୍‌ମାନଙ୍କର ଅନେକ ସଂପର୍କୀୟମାନେ ତାଏତ୍‌ବାସୀଙ୍କ ପରିଜନ ତଥା ଆତ୍ମୀୟ ସ୍ୱଜନ ଥିଲେ । ଯଦି ଏହି ଆତ୍ମୀୟ ସ୍ୱଜନର ସଂପର୍କ ନଥାଆନ୍ତା ତେବେ ମଧ୍ୟ ଆହଜରତ୍ ସ.ଅ ନିଜର ଯେଉଁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଆଦର୍ଶ ରହିଥିଲା ତାହା ଆପଣ ସ.ଅ ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ଆଆନ୍ତେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଆଦର୍ଶ ଏହା ଥିଲା ଆପଣ କୌଣସି ଜାତି କିମ୍ବା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ତଥା ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ପ୍ରତି କଠୋରତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁ ନଥିଲେ । ସୁତରାଂ ସୁଫିୟାନ୍‌ର ଏହି ଅନୁରୋଧ କ୍ରମେ ସେମାନଙ୍କର ଉଦ୍ୟାନକୁ ଆପଣ ସ.ଅ ଛାଡ଼ି ଦେଲେ ନଷ୍ଟ କଲେ ନାହିଁ କି କଟାକଟି କଲେ ନାହିଁ । (ସିରତୁନ୍ ନବୀ ଲିଲ୍‌ବନ୍ ହିଶ୍ମୀମ୍, ପୃ-793, ଅତ୍‌ତରିକୁ ଇଲତ୍ ତାଇଫି, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହୁ 2001 ମସିହାରୁ ଉଜ୍ଜୈତ୍) (ଶରହୁଲ୍ ଜର୍ଜାନୀ ଅଲ୍ ମୁଖାହିବିଲ୍ ଲୁଦ୍‌ନିୟାହ୍, ଭାଗ-4, ପୃ-10, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହୁ, 1996 ମସିହାରୁ ଉଜ୍ଜୈତ୍) (ହୁନୈନ୍ ଯୁଦ୍ଧ, ଲେଖକ-ବାଶ୍‌ମିଲ୍, ପୃ-227-229, 242, ନଫିସ୍ ଏକାଡ଼େମୀରୁ ଉଜ୍ଜୈତ୍) (ଦାଏରାହ୍ ମାଆରିଫ୍, ସିରତ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ, ଭାଗ-9, ପୃ-349, ବଜ୍‌ମେ ଇକବାଲ୍ ଲାହୋର) (ଅଲ୍ ଲୁଉଲୁଉଲ୍ ମକନୁନ୍, ଜୀବନୀ ଶବ୍‌କୋଷ, ଭାଗ-9 ପୃ-312, ମକତବା ଦାରୁସ୍ ସଲାମ୍)

ହୁଜୁର ଅନ୍‌ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଆହଜରତ୍ ସ.ଅ ଏବଂ ସାହାବାମାନେ 15 ଦିନ ଅର୍ଥାତ୍ ଅର୍ଦ୍ଧମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିମ୍ବା ଏହାଠୁ ବି ବେଶୀ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଏତ୍‌ବାସୀଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ତାଏତ୍‌ବାସୀମାନଙ୍କ ମନରେ ବାସ୍ତବରେ ହୁନୈନ୍ ଯୁଦ୍ଧର ପରାଜୟର ଭୟ ଏପରି ଭାବରେ ପ୍ରସାରିତ ହୋଇଯାଇଥିଲା ଯେ, ସେମାନେ ଦୁର୍ଗ ଭିତରେ ରହି ଲୁଚୁଥିଲେ । ବାହାରକୁ ବାହାରୁ ନଥିଲେ । ଇତି ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ବି ଦୁର୍ଗ ବାହାରକୁ ଆସି ଯୁଦ୍ଧ କଲା ନାହିଁ । ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁର୍ଗ ବାହାରେ ଆସି ଯୁଦ୍ଧ କଲା ନାହିଁ । (ତାରିଖୁତ୍ ତତ୍ତୀ, ଭାଗ-2, ପୃ-171, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହୁ, ବୈରୁତ୍-1987 ମସିହା) (ହୁନୈନ୍ ଯୁଦ୍ଧ, ଲେଖକ-ବାଶ୍‌ମିଲ୍, ପୃ-244, ନଫିସ୍ ଏକାଡ଼େମୀରୁ ଉଜ୍ଜୈତ୍)

ହୁଜୁର ଅନ୍‌ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ଏକଦା ହ. ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ଖଲିଦ୍ ର.ଅ ଯୁଦ୍ଧ ଭୂମିରୁ ବାହାରି ସକିଫ୍‌ର ବୀରମାନଙ୍କୁ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ୍ କଲେ ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧ ନିମନ୍ତେ

ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ବାଣୀ

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ
(ଅଲ୍ କାରିୟାହ୍: 57)

ଅନୁବାଦ୍: ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ଜିନ୍ ଓ ଇନସକୁ ନିଜର ଉପାସନା ସକାଶେ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ।

ତାଲିବେ ଦୁଆ: Akhtara Begum & Family,
B.D.A, Bhubaneshwar (Odisha)

ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ବାଣୀ

وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَ تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ
(ଅଲ୍ କାରିୟାହ୍: 56)

ଅନୁବାଦ୍: ଏବଂ ସ୍ମରଣ କରାଉ ଆଅ, କାରଣ ସ୍ମରଣ କରାଇବା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ-
ଲାଭ ଦେଇଥାଏ ।

ତାଲିବେ ଦୁଆ: Shamim Ahmad, S/o- Late Sk Abdul Gaffar &
Jamila Sahiba, Jamat Ahmediya Kotpalla (Odisha)

ଆମନ୍ତ୍ରିତ କଲେ । କିନ୍ତୁ ବାରମ୍ବାର ଡାକିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ କେହି ବି ବାହାରକୁ ବାହାରିଲା ନାହିଁ । ଏର୍ଯ୍ୟକ୍ତିକ ସକିଫର ସର୍ଦ୍ଦାର (ଅଧିପତି) ଅବଦେ ଯାଲିଲ୍ ହ. ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ଖଲିଦ୍ ର.ଅଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ କହିଲେ, ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ବି ତୁମ ବିପକ୍ଷରେ ଆସିବ ନାହିଁ । ଆମେମାନେ ନିଜ ଦୁର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ସୁରକ୍ଷିତ ଅଛୁ ଏବଂ ବର୍ଷ ଯାକର ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟ ଆମେମାନେ ଗଚ୍ଛିତ କରି ରଖୁଛୁ । ତେଣୁ ଆମମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ଓ ଚିନ୍ତା ନାହିଁ । ଇତି ମଧ୍ୟରେ ଏକଦା ହ. ଯଜିଦ୍ ବିନ୍ ଜମଆ ଦୁର୍ଗବାସୀମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବା ନିମନ୍ତେ କହିଲେ, ଯେ, ଯଦି ତୁମେମାନେ ମୋତେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବ ତେବେ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଗୋଟେ କଥା କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ମୋତେ ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି (ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି) ଦିଅ ଯେ, ତୁମେମାନେ ମୋତେ କୌଣସି ହାନୀ ପହଞ୍ଚାଇବ ନାହିଁ । ମୁଁ ରାଜଦୂତ ହୋଇ ଆସିବାକୁ ଚାହୁଁଛି । ସେମାନେ ଅଶ୍ୱାସନା ଦେଲେ ଏବଂ କହିଲେ ଯେ, ଠିକ୍ ଅଛି ଆମେମାନେ ତୁମକୁ ଶାନ୍ତି ଓ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରୁଛୁ । ସେ ଦୁର୍ଗ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଲେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ବୁଦ୍ଧିଭଙ୍ଗ କରି ତାଙ୍କ ଉପରେ ତୀର ବର୍ଷଣ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ । ଫଳତଃ ସେ ଶହୀଦ୍ ହୋଇଗଲେ । ଅତଏବ ଯଜିଦ୍ ବିନ୍ ଜମଆ ଉଚ୍ଚ ଯୁଦ୍ଧ ପୂର୍ବରୁ ଶହୀଦ୍ ହୋଇଥିଲେ । ଯଜିଦ୍ ବିନ୍ ଜମଆ ଉତ୍ତୁଲ୍ ମୁମିନିନ୍ ହ. ଉନ୍ନେ ସଲମା ର.ଅଙ୍କ ଭଣଜା ଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ଶହୀଦ୍ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିର ନାମ ହେଲା ହୁଜୈଲ୍ ବିନ୍ ଅବି ସଲତ୍ । ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ଯଜିଦ୍ ବିନ୍ ଜମଆଙ୍କୁ ଶହୀଦ୍ କରିବା ପରେ ଅହଂକାରପୂର୍ବକ ଦୁର୍ଗ ମଧ୍ୟରୁ ବାହାରକୁ ବାହାରିଲା ଏବଂ ତୀର ଏହି ଧାରଣା ରହିଥିଲା ଯେ, ମୁସଲମାନମାନେ ଉଚ୍ଚ ଘଟଣା ଯୋଗୁଁ ଭୟଭୀତ ହୋଇ ଯାଇଥିବେ ଏବଂ କିଛି କରି ପାରିବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସେ ଅର୍ଥାତ୍ ହୁଜୈଲ୍ ବିନ୍ ଅବି ସଲତ୍ ଯେମିତି ଦୁର୍ଗ ଦ୍ୱାରରୁ ବାହାରକୁ ବାହାରିଲା ସେତେବେଳେ ହ. ଯଜିଦ୍ ବିନ୍ ଜମଆଙ୍କ ଭାଇ ଯାକୁବ୍ ବିନ୍ ଜମଆ ଯେକି ଦୁର୍ଗର ଦୁଆର ପାଖରେ ହିଁ ଲୁଚିଥିଲେ ସେ ତାକୁ ଧରି ପକାଇଲେ ଏବଂ ଧରି ଆହତକରତ ସ.ଅଙ୍କ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରି କହିଲେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ହୁଜୈଲ୍ ବିନ୍ ଅବି ସଲତ୍ ମୋ ଭାଇର ହତ୍ୟାକାରୀ ଅଟେ । ସୁତରାଂ ହୁଜୈଲ୍ ବିନ୍ ଅବି ସଲତ୍‌ର ସଂହାର କରିଦିଆଗଲା । (ଦାଏରାହ୍ ମାଆରିଫ୍, ସିରତ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ, ଭାଗ-9, ପୃ-351-354, ବଜମେ ଇକବାଲ୍ ଲାହୋର୍) (ହୁନୈନ୍ ଯୁଦ୍ଧ, ଲେଖକ-ବାଶିମ୍, ପୃ-229-230, ନଫିସ୍ ଏକାଡେମୀରୁ ଉଦ୍ଧୃତ)

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଉଚ୍ଚ ବିବରଣୀ ବରଫାନ ଜାରି ରହିଛି । ଏହାର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ଇନ୍‌ଶାଆଲ୍ଲାଃ ଆସନ୍ତା ଖୁତ୍‌ବାରେ ବର୍ଷନା କରାଯିବ । ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ନମାଜ୍ ଜୁମା ପରେ ମୁଁ ଦୁଇଟି ନମାଜ୍ ଯନାଜାଃ ପାଠ କରାଇବି । ପ୍ରଥମ ଯନାଜାଃ ହେଲା ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସ୍ୱର୍ଗତ ତାନ୍ତର ସୟେଦ୍ ଶାହାବ ଅହମଦ୍ ସାହେବଙ୍କର । ସ୍ୱର୍ଗତ ସୟେଦ୍ ଶାହାବ୍ ଅହମଦ୍ ସାହେବ ଆଜିକାଲି କାନାଡାରେ ଥିଲେ । ମୂଳତଃ ଆପଣ ଭାରତୀୟ ଅଧିବାସୀ ଥିଲେ । ବିଗତ ଦିନରେ 96 ବର୍ଷରେ ଆପଣଙ୍କର ପରଲୋକ ହୋଇଯାଇଛି । **اللَّهُوَاللَّيْهَرَاَجَعُونَ** । ସ୍ୱର୍ଗତ ତାନ୍ତର ସୟେଦ୍ ଶାହାବ ଅହମଦ୍ ସାହେବ ଓସିୟତ୍ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ରହିଛି ଏବଂ ତିନୋଟି କନ୍ୟା ସନ୍ତାନ ରହିଛନ୍ତି । ଏହା ଆଗକୁ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ଆହୁରି ବଂଶଧରମାନେ ମଧ୍ୟ ରହିଛନ୍ତି । ଆପଣ ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସଙ୍କ ସାହାବି ହ. ସୟେଦ୍ ଇରାଦତ୍ ହୁସୈନ୍ ସାହେବ ର.ଅଙ୍କ ନାତି ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ନନା ବିହାରର ଅଧିବାସୀ ଥିଲେ । ଆପଣ ଅଲୀଗଡ୍ ମୁସଲିମ୍ ଯୁନିଭର୍ସିଟି (ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ)ରୁ ମନସ୍ତତ୍ତ୍ୱ (ମନୋବିଜ୍ଞାନ) ବିଷୟରେ ଏମ୍.ଏସ୍.ସି (ସ୍ନାତକୋତ୍ତର) ଡିଗ୍ରୀ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ । 1968 ମସିହାରେ ହ. ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହଉସ୍ ସାଲିସ୍ ର.ଅଙ୍କ ଆଦେଶ କ୍ରମେ କାନାଡା ଚାଲିଗଲେ ଏବଂ ସେଠାରୁ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଜଣେ ଅଧ୍ୟାପକ ଭାବରେ କ୍ଲିନିକାଲ୍ ସାଇକୋଲୋଜିର (ମନସ୍ତତ୍ତ୍ୱର) ବିଷୟ ପଢାଉଥିଲେ । ଆପଣ 9 ବର୍ଷ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ଲିନିକାଲ୍ ସାଇକୋଲୋଜିଷ୍ଟ (ମନୋବିଜ୍ଞାନୀ) ଭାବରେ ପ୍ରାକ୍ତିୟ କରିଥିଲେ । ସ୍ୱର୍ଗତ ମହୋଦୟ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଭାରତ ଏବଂ କାନାଡାରେ ଜମାଅତ୍‌ର ସେବା କରିବାକୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ । ଆପଣ ଦୀର୍ଘ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟ ସିଙ୍କାଟୁନ୍ ଜମାଅତ୍‌ର ସଦର୍ ମଧ୍ୟ ରହିଛନ୍ତି । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ସେକ୍ରେଟାରୀ ତର୍ବଲିଗ୍ ରୁପେ ମଧ୍ୟ ସକ୍ରିୟ ସେବା କରିବାକୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ଏଡ଼ମିଟ୍‌ମାନ ଠାରେ ସେକ୍ରେଟାରୀ ଇଶାଅତ୍ ବ୍ୟତୀତ ସେକ୍ରେଟାରୀ ତର୍ବିୟତ୍ ବିଭାଗରେ ସେବା ସମ୍ପାଦନ କରିଥିଲେ । ଆପଣ ଜଣେ ସଫଳ ଦାଈ ଇଲ୍ଲାଃ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । ଆପଣଙ୍କୁ ଅନେକ ବୈଅତ୍ କରାଇବାକୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଜମାଅତ୍ ଅହମଦିୟା କାନାଡାରେ ଇତିହାସ ଇଂରାଜୀ ଭାଷାରେ ଲେଖାଯାଉଛି । ଉଚ୍ଚ ଇତିହାସର ଅଧିକାଂଶ ଭାଗ ସଂଶୋଧନ କରିବାକୁ ସ୍ୱର୍ଗତ ତାନ୍ତର ଶାହାବ୍ ସାହେବଙ୍କୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । କାନାଡାର ସିଙ୍କାଟୁନ୍ ଜମାଅତ୍‌ରେ ଅନେକ ବୈନୁଲ୍ ମଜାହିର୍ (ଧର୍ମ ସମ୍ମିଳନୀ) କନ୍ଫରେନ୍ସ୍ କରିବାକୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ଦ୍ୱାରା ଶିକ୍ଷିତ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜମାଅତ୍ ଅହମଦିୟାର ବାର୍ତ୍ତା ପହଞ୍ଚିଥିଲା । ଆପଣଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ଅନୁଷ୍ଠାନମାନଙ୍କର ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ଏବଂ ଅହମଦିୟତ୍‌ର ଭାଷଣ ଦେବାର ମଧ୍ୟ ସୁଯୋଗ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ବିଭିନ୍ନ ଲାଇବ୍ରେରୀମାନଙ୍କର ଜମାଅତ୍‌ର ପୁସ୍ତକ ମଧ୍ୟ ରଖାଗଲା । ଆପଣ ଜଣେ ବିଦ୍ୱାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ଜ୍ଞାନର ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ । ଇସଲାମ୍ ଏବଂ ଅହମଦିୟତ୍‌ର ସମର୍ଥନରେ ଇଂରାଜୀ ଭାଷା ଏବଂ ଉର୍ଦ୍ଦୁ ଭାଷାରେ ଆପଣଙ୍କର ଅନେକ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଲେଖିଥିଲେ । ସେହିପରି ଆପଣ ଜମାଅତ୍‌ର ଖବରକାଗଜମାନଙ୍କରେ ଏବଂ ପତ୍ରିକା

ଇତ୍ୟାଦିମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଆଲୋଚ୍ୟମାନ କାଳାନୁକ୍ରମେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ଆସୁଥିଲା । ତାଙ୍କର ଏକ ମୁଖ୍ୟ କୃତି ହେଲା ଭାରତର ବିହାର ରାଜ୍ୟରେ ଥିବା ଜମାଅତ୍ ଅହମଦିୟାର ଇତିହାସ ସଂକଳନ (ଲେଖିବାକୁ) ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଆପଣଙ୍କର ଦୁଇଟି ପୁସ୍ତକ ଯଥା - (1) ବିହାର ରାଜ୍ୟର ଅହମଦିୟତ୍ ଅହମଦ୍ (ଅର୍ଥାତ୍ ବିହାର ରାଜ୍ୟରେ ଥିବା ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସଙ୍କ ସାହାବମାନେ) । ସେହିପରି ଦ୍ୱିତୀୟ ପୁସ୍ତକ ହେଲା (2) ବିହାର ରାଜ୍ୟର ଶୋହଦାଏ ଅହମଦିୟତ୍ ଔର୍ ଚନ୍ଦ୍ ଇବ୍ତିଦାଲ୍ ମୁଖଲିସିନ୍ (ବିହାର ରାଜ୍ୟର ବୀରଗତି ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିବା ଅହମଦି ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ନୈଷ୍ଠିକ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ) । ଉଚ୍ଚ ଦୁଇଟି ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ସାରିଛି ଏବଂ ବହୁତ ଭଲ ପୁସ୍ତକ ଅଟେ । ଆପଣ ବିହାର ଜିଲ୍ଲାର ଅହମଦିୟାନଙ୍କ ସହିତ ଅହରହ ଯୋଗାଯୋଗ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥାକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଏକତ୍ରିତ କଲେ ଓ ଆପଣଙ୍କର ଏକ ତୃତୀୟ ପୁସ୍ତକ "ବିହାର ରାଜ୍ୟରେ ଅହମଦିୟତ୍" ନାମକ ପୁସ୍ତକ ମଧ୍ୟ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ସାରିଛି । ଉଚ୍ଚ ପୁସ୍ତକ ଇଂରାଜୀ ଭାଷାରେ ଲିଖିତ । ସ୍ୱର୍ଗତ ତାନ୍ତର ଶାହାବ୍ ସାହେବ ଜଣେ ଧର୍ମପରାୟଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ଜଣେ ଆଦର୍ଶବାନ୍ ଅହମଦି ଥିଲେ । ସର୍ବଦା ଇସଲାମୀୟ ଆଦେଶାବଳୀର ନିୟମାନୁବର୍ତ୍ତୀ ହେବା ନିଜର ସର୍ବାଦୌ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବୋଲି ମନେକରୁଥିଲେ । ମହାମହିମ ଓ ମହାବୀର ଆହଜରତ ସ.ଅ, ପୁଣ୍ୟଲୋକ ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସ ତଥା ଖୁଲାଫତ୍ ସହିତ ତାଙ୍କର ଗଭୀର ଓ ନିବିଡ୍ ସଂପର୍କ, ଆସ୍ଥା ପ୍ରାଣୋତ୍ସର୍ଗୀତାର ସଂପର୍କ ଥିଲା । ତାଙ୍କର ସୁପୁତ୍ର ସୟେଦ୍ ମୁବାରକ୍ ଅହମଦ୍ ସାହେବ କୁହନ୍ତି ଯେ, ସ୍ୱର୍ଗତ ତାନ୍ତର ଶାହାବ୍ ଅହମଦି ସାହେବ ନିଜର ସମଗ୍ର ଜୀବନରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ସଂକଳ୍ପ ନେଇଥିଲେ । ତାହା ଏହିକି ଯେ, ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ପ୍ରସନ୍ନତା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା । ସୁତରାଂ ପାଞ୍ଚବେଳା ନମାଜର ଆପଣ ନିୟମାନୁବର୍ତ୍ତୀ ଥିଲେ । ଉପାସନା କରିବା ପ୍ରତି ଆପଣ ବହୁତ ଭଲ ପାଉଥିଲେ ଏବଂ ବେଶ୍ ଆଗ୍ରହ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ । ପାଠ ପଢିବା, ଲେଖିବା ଓ ଶିଖିବାର ତାଙ୍କର ବହୁତ ଆଗ୍ରହ ଓ ସ୍ୱହା ରହିଥିଲା । ବିଭିନ୍ନ ରାଜ୍ୟକୁ ଯାଇ ଆପଣ ତର୍ବଲିଗ୍ (ପ୍ରଚାର) ମଧ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ଆପଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଉପସ୍ଥିତ ଖଲିଫାଙ୍କ ଠାରୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଲୋଡୁଥିଲେ । ତାଙ୍କର ବଡ଼ ବଡ଼ ପତ୍ର ମୋତେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିଲା ଏବଂ ମୋ ପାଖକୁ ସେହିସବୁ ପତ୍ର ଆସୁଥିଲା । ଆପଣ ନିଜ ଦ୍ୱାରା ରଚିତ ପୁସ୍ତକ ମଧ୍ୟ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କରୁଥିଲେ । ଆପଣ ଚାନ୍ଦା ଦେବାରେ ସର୍ବଦା ସର୍ବାଗ୍ରେ ରହୁଥିଲେ । ଜୀବନର ଶେଷ 4 ବର୍ଷରେ ନିଜ ଆୟର ପଞ୍ଚମାଂଶ ଓସିୟତ୍‌ରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିଥିଲେ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସ୍ୱର୍ଗତଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦୟ ହୁଅନ୍ତୁ ଏବଂ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ସ୍ୱର୍ଗତଙ୍କ ସ୍ତରକୁ ଉନ୍ନୀତ କରନ୍ତୁ ।

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଯନାଜାଃ ହେଲା ଲାହୋରର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସ୍ୱର୍ଗତ ମୁବାରକ୍ ଖୋଖର୍ ସାହେବଙ୍କର । ତାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ବିଗତ ଦିନରେ 81 ବର୍ଷ ବୟସରେ ବିୟୋଗ ହୋଇଯାଇଛି । **اللَّهُوَاللَّيْهَرَاَجَعُونَ** । ସ୍ୱର୍ଗତ ମୁବାରକ୍ ଖୋଖର୍ ସାହେବ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ କୃପାରୁ ଓସିୟତ୍ କରିଥିଲେ । ଆପଣ ଗୁଜରାନାସାଲାର ଶହୀଦ୍ ଅଫଜଲ ଖୋଖର୍ ସାହେବଙ୍କ ସର୍ବ କନିଷ୍ଠ ଅର୍ଥାତ୍ ସବା ସାନା ଭାଇ ଥିଲେ ଏବଂ ଶହୀଦ୍ ଅଶ୍ରଫ୍ ଖୋଖର୍ ସାହେବଙ୍କର ତତା ଥିଲେ । ସ୍ୱର୍ଗତଙ୍କ ବଂଶରେ ଦୁଇଜଣ ଶହୀଦ୍ ଅଛନ୍ତି । ସ୍ୱର୍ଗତ ମୁବାରକ୍ ଖୋଖର୍ ସାହେବଙ୍କର ହ. ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହ୍ ରାବେ ର.ଅଙ୍କ ସହିତ ନିଷ୍ଠାପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂପର୍କ ଥିଲା । ଖଲିଫା ରାବେ ର.ଅ ହିଁ ମୁବାରକ୍ ଖୋଖର୍ ସାହେବଙ୍କର ରିସ୍ତା ଓ ବିବାହ କରାଇଥିଲେ । ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଖୁଲାଫତ୍ ପୂର୍ବେ ମଧ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଁ ଖଲିଫା ହେବା ପୂର୍ବେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ସହିତ ମୋର ନିକଟତର ସଂପର୍କ ଥିଲା । ହ. ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହ୍ ରାବେ ର.ଅଙ୍କ ଆହ୍ୱାନ କ୍ରମେ ଆପଣ କରାଚୀରେ ନିଜର ବ୍ୟବସାୟ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ବ୍ୟବସାୟ ବେଶ୍ ସଫଳ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ଜମାଅତ୍ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଏପରି କୌଣସି ପ୍ରମୁଖ ସେବା ତ' ନ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ନଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଜମାଅତ୍ ସେବା ନିମନ୍ତେ ଯେତେବେଳେ ବି ତାଙ୍କୁ ଡକା ଯାଉଥିଲା ସେତେବେଳେ ଆପଣ ତୁରନ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଯାଉଥିଲେ । ଜମାଅତ୍ ଓ ଖୁଲାଫତ୍ ସହିତ ଆପଣଙ୍କର ଗଭୀର ସଂପର୍କ ଥିଲା ଓ ଗଭୀର ଆସ୍ଥା ରହିଥିଲା । ଆପଣ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମେଳାପୀ ପ୍ରୟି, ଦୟାର୍ତ୍ତ, କରୁଣା ବସ୍ତଳ ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କର କଷ୍ଟକୁ ମର୍ମେ ମର୍ମେ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କର କଷ୍ଟକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଆପଣ ସର୍ବଦା ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ । ଜନକଲ୍ୟାଣମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରତିସ୍ପର୍ଦ୍ଧିତ ହୋଇ ଆପଣ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ । ନିଜର ମାତାଶ୍ରୀଙ୍କ ନାମରେ ଶିକ୍ଷାବୃତ୍ତି ମଧ୍ୟ ସେ ଜାରି କରାଇଥିଲେ । ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଶୋକ ସନ୍ତପ୍ତ ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପଢ଼ିକ୍ ବ୍ୟତୀତ, ଗୋଟିଏ କନ୍ୟା ସନ୍ତାନ ଓ ଦୁଇ ଜଣ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ମଧ୍ୟ ରହିଛନ୍ତି । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସ୍ୱର୍ଗତଙ୍କ ପତି ସଦୟ ହୁଅନ୍ତୁ, ବୈକୁଣ୍ଠରେ ସ୍ୱର୍ଗତଙ୍କ ସ୍ତରକୁ ଉନ୍ନୀତ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ । (ଅଲ୍ ଫଜଲ୍

ପୃ-02ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ତଫସିରର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ....

ଯେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ! ଆପଣ ସ.ଅ ମଦିନା ଚାଲି ଆସନ୍ତୁ । ଆପଣ ସ.ଅ ଆମମାନଙ୍କର ଅନୁରୋଧ ରକ୍ଷା କଲେ ଏବଂ ଆମେମାନେ ଏହି ଅଜ୍ଞୀକାର କଲୁ ଯେ, ଯଦି ମଦିନା ଉପରେ କୌଣସି (ବାହ୍ୟ) ଶତ୍ରୁ ଆକ୍ରମଣ କଲା ତେବେ ଆମେମାନେ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଯାଇ ନିଜର ପ୍ରାଣ ଓ ନିଜର ଧନକୁ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଦେବୁ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ମଦିନା ବାହାରେ ମୁକାବିଲା ହେଲା ତେବେ ସେପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଆମେମାନେ ବାଧ୍ୟ ନାହିଁ । (ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ...ପୃ-10ରେ)

ପୃ-09ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ତଥ୍ୟର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ....

ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି କଟକଣା ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମଦିନା ବାହାରେ ଯୁଦ୍ଧ ହେଉଅଛି, ତେଣୁ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ଲଙ୍ଘନ ସେହି ଅଙ୍ଗୀକାର ଆଡ଼କୁ ରହିଛି ଏବଂ ଆପଣ ସ.ଅ ଆମମାନଙ୍କୁ ପଚାରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ଚୁକ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ଆମମାନଙ୍କର କ'ଣ ମତାମତ ରହିଛି ? ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ କହିଲେ, ହେ ମଦିନାବାସୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ଏକଦମ୍ ଠିକ୍ ବୁଝିଛ । ମୋର ଲଙ୍ଘନ ସେହି ଚୁକ୍ତି ଆଡ଼କୁ ଥିଲା । ସେମାନେ କହିଲେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ସେହି ଚୁକ୍ତି କଥା ଆପଣ ସ.ଅ ଛାଡ଼ନ୍ତୁ । ଯେତେବେଳେ ଆମେମାନେ ଉକ୍ତ ଅଙ୍ଗୀକାର କରିଥିଲୁ ସେତେବେଳେ ଆମମାନଙ୍କର ଉପରେ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପରିପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ନଥିଲା । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେମାନେ ଅବଲୋକନ କରି (ଦେଖ) ନେଇଛୁ ଯେ, ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କର କେଉଁ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ରହିଛି ଏବଂ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ କି ମହତ୍ତ୍ୱ ରହିଛି ଓ ଆପଣ କେତେ ପ୍ରତାପୀ ଓଜସ୍ୱୀ ମହାବତୀର ଅଟନ୍ତି? ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଉ କୌଣସି ଚୁକ୍ତିର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁ ନାହିଁ । ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! କିଛି ଦୂରରେ ଏକ ସମୁଦ୍ର ରହିଛି, ଆପଣ ସ.ଅ ଯଦି ଆମମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦିଅନ୍ତି ତେବେ ଆମେମାନେ ନିଜର ଅଶ୍ୱମାନଙ୍କୁ ସେହି ସମୁଦ୍ର ଜଳରେ ନିକ୍ଷେପ କରିଦେବା ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଟୁ ଏବଂ ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ଯଦି ଯୁଦ୍ଧ ହୁଏ ତେବେ ମୁଁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଶପଥ କରି କହୁଛି ଯେ, ଆମେମାନେ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଲଢ଼ିବୁ ଓ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ମଧ୍ୟ ଲଢ଼ିବୁ, ଆମେମାନେ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ଆଗରେ ଲଢ଼ିବୁ ଓ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ପଛରେ ମଧ୍ୟ ଲଢ଼ିବୁ । ଶତ୍ରୁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମମାନଙ୍କୁ ମାରି ଆମମାନଙ୍କ ଶବ ଉପରେ ଚଢ଼ି ଅତିକ୍ରମ କରିଯାଇ ନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶତ୍ରୁ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚି ପାରିବ ନାହିଁ ।

ସୁତରାଂ ହ. ମୁସଲିମ୍ ମତ୍ତଃ ର.ଅ କୁହନ୍ତି: "ଏହା ଥିଲା ଅନ୍ତରାଳମାନଙ୍କର ସେହି ନିଷ୍ପା, ତ୍ୟାଗ ଓ ଆନ୍ତରୀକତାର ଉଦାହରଣ, ଏହା ଥିଲା ସେହି ଅନ୍ତରାଳମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣୋତ୍ତରୀତା ଯାହା ସେମାନେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ସେମାନେ (ଅନ୍ତରାଳମାନେ) ଯେଉଁ ଭାବରେ ଛେଳୀ ମେଣ୍ଟାମାନଙ୍କ ପରି ନିଜର ମୁଣ୍ଡ(ପ୍ରାଣ) କୁ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମର ମାର୍ଗରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କରାଇଲେ ତାହାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଓ ଚିହ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣ କେବଳ ଇତିହାସର ପୃଷ୍ଠାରେ ଦେଖିବା ମିଳେ ନାହିଁ ବରଂ ହୃଦୟର ଅତଳ ଗହ୍ୱରରେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ଚିହ୍ନ ଅଙ୍କିତ ହୋଇ ରହିଛି ଯେ, ଆଗାମୀ ବଂଶଧରମାନେ ସେହି ସାହାବାମାନଙ୍କର ଭବ୍ୟ ବଳିଦାନକୁ ଦେଖି ବିସ୍ତୁତ (ଭୁଲି/ପାଶୋରି) ମଧ୍ୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।" (ତଥ୍ୟର କବିର୍, ଭାଗ-6, ପୃ-165, ପ୍ରକାଶନ ସ୍ଥାନ-କାଦିୟାନ, 2010 ମସିହା) ☆--☆--☆

ବିଗତ ସଂଖ୍ୟା-41, ପୃ-8ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଖୁର୍ବା ଜୁମାର 09-02-2024 ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ....

ଏହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଏ ଯେ, ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ହ. ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ରବିଲ ର.ଅଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇଥିଲା ସେ ହ. ଉବୈ ବିନ୍ କାଆର୍ ର.ଅ ଥିଲେ । ହ. ସାଆଦ୍ ର.ଅ ହ. ଉବୈ ବିନ୍ କାଆର୍ ର.ଅଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ କାଆର୍ ! ତୁମେ ନିଜ ଜାତିର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିବ ଯେ, ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ରବିଲ ତୁମକୁ ଏହା କହେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କୁ ଡର । ଅନ୍ୟ ଏକ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ଯେ, "ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ଅଙ୍ଗୀକାର ଉକ୍ତ ରାତ୍ରରେ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସହିତ କରିଥିଲା ତାହାକୁ ମନେପକାଆ ମୁଁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଶପଥ କରି କହୁଛି ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ଆଳ ତଥା ବାହାନା ସ୍ୱୀକୃତ ହେବ ନାହିଁ । ଶତ୍ରୁମାନେ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କର ନବୀ ସ.ଅଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଗଲେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର ଏକ ଚକ୍ଷୁ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ପର୍ଦ୍ଦିନ କରୁଥିବ ଅର୍ଥାତ୍ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଯଦି ଜୀବିତ ରହେ । ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଜୀବନକୁ ଯଦି ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ସ.ଅ ଓ ତାହାଙ୍କ ଧର୍ମ ସକାଶେ ଉତ୍ତର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହା ଥିଲା ସେହି ସାହାବାମାନଙ୍କର ଉତ୍ସାହ ଯେ, ସେମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଚିନ୍ତିତ ଥିଲେ ଯେ, ସେମାନେ କିପରି ଓ କେବଳ ରସୁଲ୍‌ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା କରିବେ ? ହ. ଇବନେ କାଆର୍ ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେଠାରେ ଥିଲି । ଅର୍ଥାତ୍ ହ. ସାଆଦ୍ ର.ଅଙ୍କ ପାଖରେ ଥିଲି କି ହ. ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ରବିଲଙ୍କ ବିୟୋଗ ହୋଇଗଲା । ସେତେବେଳେ ସେ

ଗମ୍ଭୀର ରୂପେ କ୍ଷତାନ୍ତ ଓ ଆହତ ଥିଲେ । ମୁଁ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସେବାରେ ପୁନଃ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲି ଏବଂ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ ସବୁକଥା କହିଦେଲି ଯେ, ତାଙ୍କ ସହିତ ମୁଁ ଏହି କଥାବାର୍ତ୍ତା ହୋଇଥିଲି । ଅତଏବ୍ ଏହା ତାଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଥିଲା ଏବଂ ସେ ଏହିପରି ଶହୀଦ୍ ହୋଇଥିଲେ । ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ରସୁଲ୍‌ଲାଃ ସ.ଅ କହିଲେ, ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାବତୀର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତୁ । ସେ ଜୀବିତାବସ୍ଥାରେ ଓ ମୃତାବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଓ ତାହାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହଙ୍କର ଶୁଭେଚ୍ଛୁ ରହିଲା । ହ. ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ରବିଲ ଏବଂ ହ. ଖାଜା ବିନ୍ ଜୈଦ୍ ର.ଅଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ କବର ମଧ୍ୟରେ ହିଁ କବର ଦିଆଯାଇଥିଲା ।" (ଅତତବକାତୁଲ୍ କୁତ୍ରା, ଭାଗ-3, ପୃ-382 ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍) (ଅଲ୍ ଇସ୍ତିଆର୍, ଭାଗ-2 ପୃ-590-591, ଦାରୁଲ୍ ଜିଲ୍ଲା, ବୈରୁତ୍) (ଉସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଭାଗ-2, ପୃ-433, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍ ବୈରୁତ୍)

ହୁଜୁର ଅନ୍ତର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ହ. ସାଆଦ୍ ର.ଅଙ୍କ ଶାହାଦତ୍ ସଂପର୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ଉକ୍ତ ଘଟଣାକୁ ହ. ମିର୍ଜା ବଶୀର୍ ଅହମଦ୍ ସାହେବ ର.ଅ ଏହିପରି ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ, "ଆହଜରତ ସ.ଅ ମଧ୍ୟ ଯୁଦ୍ଧଭୂମିରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଶହୋଦାମାନଙ୍କର ପାର୍ଥିବ ଶରୀରକୁ ଦେଖିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯେଉଁ ଦୃଶ୍ୟ ରହିଥିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଯୁଦ୍ଧ ଯେତେବେଳେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଗଲା ସେତେବେଳେ ତାହା ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ରକ୍ତର ଲୁହ କନ୍ଦାଉଥିଲା । ଆହଜରତ ସ.ଅ ମଧ୍ୟ ଆହତ ହୋଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଆପଣ ସ.ଅ ତଥାପି ଯୁଦ୍ଧ ଭୂମିକୁ ଚାଲି ଆସିଲେ । ଶହୋଦାମାନଙ୍କର ପାର୍ଥିବ ଶରୀରକୁ ଦେଖିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଆପଣ ସ.ଅ କହୁଥିଲେ ଯେ, "70 ଜଣ ମୁସଲମାନମାନେ ରକ୍ତ କୁତୁବୁତ୍ ହୋଇ ଯୁଦ୍ଧ ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଥିଲେ । ଆରବର ନୃଶଂସନୀୟ ପ୍ରଥା ଯଥା ମୁସଲମାନ ଅର୍ଥାତ୍ ଶତ୍ରୁ ପକ୍ଷର ମୃତ ଶରୀରର ଅଙ୍ଗକୁ ବିପରୀତ ଦିଗରୁ ଛେଦନ କରିବାର ପ୍ରଥା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟଙ୍କର ଦୃଶ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଥିଲା । ସେହି ଶୋହଦା ସାହାବାମାନଙ୍କର ଅଙ୍ଗ ପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗକୁ ବିପରୀତ ଦିଗରୁ ଛେଦନ (କଟା) ଯାଇଥିଲା ସେମାନଙ୍କର ମୁଖମଣ୍ଡଳକୁ ବିକୃତ କରି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଶହୀଦ୍ ହୋଇଥିବା ସାହାବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ 6 ଜଣ ପ୍ରବାସକାରୀମାନେ ଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ ଅନ୍ତରାଳମାନେ ଥିଲେ । ଅପରପକ୍ଷେ କୁରୈଶମାନଙ୍କ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା 30 ଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଆହଜରତ୍ ସ.ଅ ନିଜର ଚତା ଏବଂ ରିଜାଇ ଭାଇ ହମ୍ଜା ବିନ୍ ଅବ୍ଦୁଲ୍ ମୁତଲିବ୍ଙ୍କ ପାର୍ଥିବ ଶରୀର ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ ହତବଳ ଓ ଆବାକ୍ ହୋଇ ରହିଗଲେ । କାରଣ ହ. ହମ୍ଜା ର.ଅଙ୍କ ପାର୍ଥିବ ଶରୀରକୁ ଅତ୍ୟୁଚ୍ଚମାନର ପଡ଼ି ହିନ୍ଦ୍ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନୃଶଂସନୀୟ ଓ ବର୍ବରତା ସହିତ ବିକୃତ କରିଦେଇଥିଲା । କିଛି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣ ସ.ଅ ନୀରବ ହୋଇ ଛଡ଼ା ରହିଲେ । କିନ୍ତୁ ଆପଣ ସ.ଅ ଏହା ଭାବି ଅଟକିଗଲେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ଶବ୍ଦକୁ ମଧ୍ୟ ବିକୃତ କରାଯିବା ପ୍ରସଙ୍ଗରୁ) ଏବଂ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲେ । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ ବରଂ ଏହା ପରେ ଆପଣ ସ.ଅ ମୁସଲମାନ ଅର୍ଥାତ୍ ଶବର ମୁଖମଣ୍ଡଳକୁ ବିକୃତ କରିବାର ଯେଉଁ ପ୍ରଥା ରହିଥିଲା, ଅଙ୍ଗ ପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗକୁ କାଟିବାର ଯେଉଁ ପ୍ରଥା ରହିଥିଲା ତାହାକୁ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମରୁ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ଅବୈଧ ଓ ସମାପ୍ତ କରିଦେଲେ । ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ ସାହାବାମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ସାହାବାମାନେ ! ଶତ୍ରୁ ତୁମ ସହିତ ଓ ତୁମର ଶବ ସହିତ ଯେଉଁ ଆଚରଣ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଛି ପଛେ କରୁ କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଉକ୍ତ ନୃଶଂସନୀୟ ଓ ବର୍ବର କୃତ୍ୟରୁ ସର୍ବଦା ଦୂରେଇ ରହିବ ତଥା ଦୟା, ଉପକାର ପଛା ସର୍ବଦା ଅବଲମ୍ବନ କରିବ ।"

ହୁଜୁର ଅନ୍ତର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ହ. ମିର୍ଜା ବଶୀର୍ ଅହମଦ୍ ସାହେବ ର.ଅ ପୁନଶ୍ଚ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି ଯେ, "କୁରୈଶମାନେ ସାହାବାମାନଙ୍କର ପାର୍ଥିବ ଶରୀର ସହିତ ନ୍ୟୁନାଧିକ ଏବଂ ଅତତଃ ଏହିଭଳି ନୃଶଂସନୀୟ ତଥା ବର୍ବରତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ । ସୁତରାଂ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ପିଉସାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ଜହ୍ନ ର.ଅଙ୍କ ପାର୍ଥିବ ଶରୀରକୁ ମଧ୍ୟ ଅତି ଶୋଚନୀୟ ଭାବରେ ବକୃତ କରି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଆହଜରତ ସ.ଅ ଯେମିତି ଯେମିତି ଗୋଟି ଗୋଟିଏ ପାର୍ଥିବ ଶରୀର ପାଖରୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ପାର୍ଥିବ ଶରୀର ପାଖକୁ ଯାଉଥିଲେ ସେମିତି ସେମିତି ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ଚେହେରାରେ ଦୁଃଖ ଏବଂ କଷ୍ଟର ଲକ୍ଷଣ ଅଧିକ ପ୍ରକାଶ ପାଉଥିଲା ।" (ସିରତ୍ ଖାତମୁନ୍ ନବୀୟିନ୍, ଲେଖକ-ହ. ମିର୍ଜା ବଶୀର୍ ଅହମଦ୍ ସାହେବ ଏମ୍.ଏ ର.ଅ, ପୃ-500)

ହୁଜୁର ଅନ୍ତର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ହ. ମୁସଲିମ୍ ମତ୍ତଃ ର.ଅ ସେହି ଶୋହଦାମାନଙ୍କ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ବଳିଦାନର ଚର୍ଚ୍ଚା ଏହିପରି କରି ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ରବିଲ ଅନ୍ତରାଳ ର.ଅ ଯେକି ଅନ୍ତରାଳ ଅଧିପତି ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ସଂପର୍କରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ।

ହ. ଅମୀରୁଲ୍ ମୁମିନିନଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ:-
 "ଆମ ଅହମଦିମାନଙ୍କୁ ହିଁ ସଂସାରବାସୀଙ୍କୁ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମର ସୁନ୍ଦର ଶିକ୍ଷା ସମ୍ପନ୍ନରେ ଅବଗତ କରାଇବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ଜରୁରୀ କଥା ହେଉଛି ଏହା କି ଆମମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ହେବ" ।
ତାଲିବେ ଦୁଆ: Sajeed Khan, S/O- Sultan Ahmad, Jamat Ahmadiya Paradeep (Kerang) (Odisha)

କଲାମୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ଯୁଗାବତୀରଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ)
 "ଆମ ଜମାଅତ୍‌ର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଏହି ଉଚିତ ହେବ ଯେ, ଜମାଅତ୍‌ର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦ ଚାରିଦିଗ ଅବସ୍ଥାରେ ଉନ୍ନତି କରନ୍ତୁ । କାରଣ 'ଅଲ୍ ଇସ୍ତିକାମତୁ ଚୌକଲ୍ କରାମତି' ।"
 (ମଲ୍‌ପୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-1, ପୃ-102,)
ତାଲିବେ ଦୁଆ: Halimuddin Khan & Family, Jamat Ahmadiya Kerang, Darul Barkat (Odisha)

**ଇଚ୍ଛୁକ ଓ ଆଗ୍ରହୀ ପ୍ରାର୍ଥୀମାନେ ଦୟାକାରି ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ !
ନିଜାମତ୍ ତାମିରାତ୍ (ନିର୍ମାଣ ବିଭାଗ) କାଦିୟାନରେ ଜଣେ ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକାଲ୍
ସୁପରଭାଇଜରର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ।**

ସର୍ତ୍ତାବଳୀ/ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା ଓ ଅଭିଜ୍ଞତା :

- (1) ପ୍ରାର୍ଥୀକୁ 18 ବର୍ଷରୁ କମ୍ ବୟସ ହୋଇ ନଥିବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ 50 ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ବୟସ ହୋଇ ନଥିବ (ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ଜରୁରୀ କାଳୀନ ସ୍ଥିତିରେ ବିଚାର କରାଯାଇ ପାରିବ) ।
- (2) ପ୍ରାର୍ଥୀ ଜଣକ ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକାଲ୍ ଫିଲ୍ଡରେ ପ୍ରମାଣ ପତ୍ର କିମ୍ବା Trade Qualification (ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ କଳା, ବାଣିଜ୍ୟ ଆଦି ସଂସ୍ଥାନରୁ ଭୋକେସନାଲ ସ୍କୁଲରୁ) ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିବା ଉଚିତ୍ ।
- (3) ପ୍ରାର୍ଥୀ ନିକଟରେ ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକାଲ୍ ସୁପରଭାଇଜରର ଲାଇସେନ୍ସ ହୋଇଥିବା ଉଚିତ୍ ।
- (4) ପ୍ରାର୍ଥୀ ନିକଟରେ ଅତିରିକ୍ତ ସାର୍ଟିଫିକେଟ୍ ଯଥା- Safety Certificate, First Aid/CPR Training, Certificate Of HV/LV Switching Operations ହେବା ଉଚିତ୍ ।
- (5) ପ୍ରାର୍ଥୀକୁ ଅନ୍ତତଃ ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକାଲ୍ ଇନଷ୍ଟଲେସନ, ମରାମତି କିମ୍ବା ପ୍ରୋଜେକ୍ଟ୍ ଖର୍ଚ୍ଚରେ 2 ବର୍ଷ ବ୍ୟବହାରିକ ଅଭିଜ୍ଞତା ରହିଥିବା ଉଚିତ୍ ।
- (6) ପ୍ରାର୍ଥୀକୁ ସୁପରଭାଇଜର କିମ୍ବା Lead Technician Roleର ଅତି କମରେ 1 ବର୍ଷର ଅଭିଜ୍ଞତା ରହିଥିବା ଉଚିତ୍ ।
- (7) ପ୍ରାର୍ଥୀକୁ Industrial electrical systems, Control panels, Switchgear, Power Distribution Systems, Wiring and Conduit Systemsର କାର୍ଯ୍ୟର ଅଭିଜ୍ଞତା ରହିଥିବା ଉଚିତ୍ ।
- (8) ପ୍ରାର୍ଥୀ Electricians କିମ୍ବା Techniciansର ଟିମକୁ ମ୍ୟାନେଜ୍ (ପରିଚାଳନା) କରିବାର ଅଭିଜ୍ଞତା ରହିଥିବା ଉଚିତ୍ ।
- (9) ପ୍ରାର୍ଥୀକୁ ନିକଟରେ ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକାଲ୍ Codes ଏବଂ ସୁରକ୍ଷା ସ୍ତରର ଗଭୀର ଅବବୋଧ (ବୁଝିବା, ଧାରଣା) ରହିଥିବା ଉଚିତ୍ ।
- (10) ପ୍ରାର୍ଥୀକୁ ନିକଟରେ ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକାଲ୍ Drawings ଓ Blueprints ପାଠ କରିବାର ଦକ୍ଷତା ରହିଥିବା ଉଚିତ୍ ।
- (11) ପ୍ରାର୍ଥୀ ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକାଲ୍ ସମସ୍ୟାକୁ ଅତି ସହଜରେ Troubleshooting କରିପାରୁଥିବା ଉଚିତ୍ ।
- (12) ପ୍ରାର୍ଥୀ ନିକଟରେ ଭାଷା, ଯୋଗାଯୋଗ ଦକ୍ଷତା ଏବଂ ଟିମ୍ ଲିଡ଼ରଶିପରେ ଅଭିଜ୍ଞ ଓ ପାରଙ୍ଗମ ହୋଇଥିବା ଉଚିତ୍ ।
- (13) ପ୍ରାର୍ଥୀ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଥିବା ଉଚିତ୍ । ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କର ଧାର୍ମିକ ଏବଂ ଚାରିତ୍ରିକ ଅବସ୍ଥା ଉତ୍ତମ ହୋଇଥିବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ କାମ କଲାବାଲା ସହକର୍ମୀଙ୍କ ସହିତ ନମ୍ରତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିବା ଉଚିତ୍ ।

ଆବଶ୍ୟକୀୟ ମାର୍ଗଦର୍ଶିକା ବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ :

- (1) ସାପ୍ତାହିକ ବଦରରେ ଉକ୍ତ ଘୋଷଣାର ଶେଷ ଘୋଷଣାର 2 ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ହସ୍ତଗତ ହେବ ସେହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ହିଁ ବିଚାର କରାଯିବ ।
 - (2) ଇଚ୍ଛୁକ ପ୍ରାର୍ଥୀମାନେ ନିଜ ନିଜର ଆବେଦନ ପ୍ରକାଶିତ ଆବେଦନ ଫର୍ମ ପୂରଣ କରି ଜିଲ୍ଲା ଅମୀର୍/ସ୍ଥାନୀୟ ଅମୀର୍/ସଦର ଜମାଅତ୍/ମୁରୁଲିଉ ଇନ୍‌ଚାର୍ଜଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୁଷ୍ଟିଗତ ଦସ୍ତଖତ ଏବଂ ମୋହର ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତୁ ।
 - (3) ଇଣ୍ଟରଭ୍ୟୁ (ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର)ରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବା ସ୍ଥଳେ ପ୍ରାର୍ଥୀକୁ ନୁର୍ ହସ୍ତଗାଲ୍ କାଦିୟାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଲୁକା ପରୀକ୍ଷା କରାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯେଉଁ ପ୍ରାର୍ଥୀ ନୁର୍ ହସ୍ତଗାଲ୍‌ଙ୍କ ମେଡ଼ିକାଲ୍ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ବୋର୍ଡ଼ଙ୍କ ଅନୁମୋଦିତ୍ ସୁସ୍ଥ ଏବଂ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟବାନ୍ ବିବେଚିତ ହେବେ କେବଳ ସେହି ପ୍ରାର୍ଥୀମାନେ ହିଁ ସେବା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ହେବେ ।
 - (4) କାଦିୟାନ ଯିବା ଆସିବା ନିମନ୍ତେ ବାଟ ଖର୍ଚ୍ଚ ଓ ମେଡ଼ିକାଲ୍ ସାର୍ଟିଫିକେଟର ଖର୍ଚ୍ଚ ପ୍ରାର୍ଥୀ ନିଜେ ବହନ କରିବେ ।
 - (5) ଇଣ୍ଟରଭ୍ୟୁ ସମୟରେ ପ୍ରାର୍ଥୀକୁ ନିଜର ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତାର ସମସ୍ତ ସାର୍ଟିଫିକେଟ୍ ନିଜ ସାଙ୍ଗରେ ଆଣିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ ।
- ନୋଟ୍: ଇଣ୍ଟରଭ୍ୟୁର ତାରିଖ ସହିତ ପ୍ରାର୍ଥୀକୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଜଣାଇ ଦିଆଯିବ ।

ଅଧିକ ତଥ୍ୟ ଜାଣିବା ପାଇଁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଠିକଣାରେ ଯୋଗାଯୋଗ କରନ୍ତୁ
 ନଜାରତ୍ ଦିୱାନ୍ ସଦର ଅଞ୍ଚୁମନ୍ ଅହମଦିୟା କାଦିୟାନ୍, ଗୁର୍ଦ୍ଦାସପୁର, ପଞ୍ଜାବ,
 ପିନ୍ କୋଡ୍-143516, ମୋବାଇଲ୍ ନଂ: 9682587713, 9888232530,
 9682627592, କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ: 01872-501130
 Email:diwan@qadian.in

ପୂ-10ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଖୁତ୍‌ବା ଜୁମାର 09-02-2024 ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ....

ଅର୍ଥାତ୍ ସାଆନ୍ତ୍ ବିନ୍ ରବିଲ ଅନସାରୀ ର.ଅଙ୍କ ଆହଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ପ୍ରେମ ଓ ଆନ୍ତରୀକତାର ଚର୍ଚ୍ଚା କରି ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅ ଏହିପରି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଖହୋଦ୍ ମୁଜ୍‌ର ଏକ ଘଟଣା ରହିଛି ଯେ, ମୁଜ୍ ପରେ ଆହଜରତ୍ ସ.ଅ ହ. ଉବୈ ବିନ୍ କାଆବ୍ ର.ଅଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ, ହେ ଉବୈ ବିନ୍ କାଆବ୍ ! ତୁମେ ଯାଅ ଏବଂ ଆହଜମାନଙ୍କୁ ଦେଖ । ସେ ଦେଖୁ ଦେଖୁ ହ. ସାଆନ୍ତ୍ ବିନ୍ ରବିଲ ର.ଅଙ୍କ ପାଖରେ ଯେତେବେଳେ ପହଞ୍ଚିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ଗମ୍‌ର ରୂପେ ଆହଜ ଏବଂ କ୍ଷତାକ୍ତ ଥିଲେ । ସେ ସେତେବେଳେ ଶେଷ ନିଃଶ୍ୱାସ ନେଉଥିଲେ । ଉବୈ ବିନ୍ କାଆବ୍ କହିଲେ, ହେ ସାଆନ୍ତ୍ ବିନ୍ ରବିଲ ! ତୁମେ ଯଦି ନିଜର ପରିଜନ ତଥା ଆତ୍ମୀୟ ସ୍ୱଜନମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ସନ୍ଦେଶ ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ମୋତେ କୁହ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ଦେଇଦେବି । ହ. ସାଆନ୍ତ୍ ବିନ୍ ରବିଲ ର.ଅ ସ୍ନିହସାସ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରି କହିଲେ, ହେ କାଆବ୍ ! ମୁଁ ଅପେକ୍ଷାରତ୍ ଥିଲି ଯେ, କେହି ମୁସଲମାନ ଏପଟକୁ ଆସୁ ତେବେ ମୁଁ ତାକୁ ସନ୍ଦେଶ ଦେବି । ତୁମେ ମୋ ହସ୍ତରେ ହସ୍ତ ରଖି ମୋତେ କଥା ଦିଅ ଯେ, ତୁମେ ମୋର ସନ୍ଦେଶ ଅବଶ୍ୟ ପହଞ୍ଚାଇବା ହ. ସାଆନ୍ତ୍ ବିନ୍ ରବିଲ ର.ଅ ଏତେ କ୍ଷତାକ୍ତ ଏବଂ ଆହଜ ହେବା ସତ୍ତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ଶରୀରରେ ଜୀବନ ରହିଥିଲା ଏବଂ ସେ ହୋଶରେ ଥିଲେ ଯେ, ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ଯେ, ହେ ଉବୈ ବିନ୍ କାଆବ୍ ! ତୁମେ ମୋ ହାତର ହାତ ଦିଅ ଏବଂ ମୋତେ କଥାଦିଅ । ହୁଜୁର ଅନସ୍‌ର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଏହା ନିଜ ମନର ଭାବନାର ପରିପ୍ରକାଶ କରିବାର ଏକ ଶୈଳୀ ଅଟେ ଯେ, ତୁମେ ମୋର ସନ୍ଦେଶ ଅବଶ୍ୟ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବ । ହୁଜୁର ଅନସ୍‌ର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଏତଦପରେ ହ. ସାଆନ୍ତ୍ ବିନ୍ ରବିଲ ର.ଅ ଯେଉଁ ସନ୍ଦେଶ ଦେଲେ, ତାହା ଏହିପରି ଥିଲା ଯେ, ହ. ସାଆନ୍ତ୍ ବିନ୍ ରବିଲ ର.ଅ ହ. ଉବୈ ବିନ୍ କାଆବ୍‌ଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ଉବୈ ବିନ୍ କାଆବ୍ ! "ତୁମେ ମୋର ମୁସଲମାନ ଭାଇମାନଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋର ଏହି ସନ୍ଦେଶ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବ, ମୋ ଜାତିର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ମୋର ପରିଜନ ତଥା ଆତ୍ମୀୟ ସ୍ୱଜନମାନଙ୍କୁ ଏହା କହିବ କି ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସର୍ବୋକ୍ଷ୍ମ ଅମାନତ୍ ଓ ନିଧି ଅଟନ୍ତି । ଆମେମାନେ ନିଜ ପ୍ରାଣର ବଳୀ ଦେଇ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରି ଆସିଛୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ (ମୁଁ) ଚାଲିଲି (ବିଦାୟ ନେଉଛି ଏହି ସଂସାରରୁ) ଏବଂ ତୁମେ ଉକ୍ତ ଅମାନତ୍‌ର ସୁରକ୍ଷା ଦାୟିତ୍ୱ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରୁଛୁ । ତେଣୁ ଏପରି ନହେଉ ଯେ, ତୁମେମାନେ ଉକ୍ତ ଅମାନତ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସୁରକ୍ଷାରେ ଅବହେଳା, ତୁଟି ଓ ଦୁର୍ବଳତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବ ।"

ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅ କୁହନ୍ତି ଯେ, ଦେଖ ! ଏପରି ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ ଏହା ଭାବୁଥିବ ଯେ, ମୁଁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରୁଛି, ତା' ମନରେ ନାନା ପ୍ରକାରର ଚିନ୍ତାଧାରା ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥାଏ, ସେ ଏହା ଭାବିଥାଏ ଯେ, ମୋ ପଢ଼ିର ଅବସ୍ଥା କ'ଣ ହେବ, ମୋ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କିଏ ପଢ଼ାରିବ ? କିନ୍ତୁ ସେହି ସାହାବି ଜଣକ ଏପରି କୌଣସି ସନ୍ଦେଶ ଦେଲେ ନାହିଁ । ବରଂ କେବଳ ଏହା ହିଁ କହିଲେ, ଯେ, ହେ ଉବୈ ବିନ୍ କାଆବ୍ ! ଆମେମାନେ ଆହଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରି ଏହି ସଂସାରରୁ ବିଦାୟ ନେଉଛୁ । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ମାର୍ଗ ଅନୁଯାୟୀ ଆମମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କର । ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ (ସାହାବାମାନଙ୍କ) ମଧ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସର ଏହି ଶକ୍ତି ହିଁ ଥିଲା ଯେ, ସେମାନେ ଏହି ଶକ୍ତି ବଳରେ ସଂସାରକୁ ଉପର ତଳ କରିଦେଲେ ଏବଂ କୈସର୍ ଓ କିସ୍ତାର ଶାସକଙ୍କ ରାଜଶାସନକୁ ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେଲେ । କୈସରେ ରୋମ୍ ଆଖ୍ୟାୟିକିତ ଥିଲା ଯେ, ଏମାନେ କିଏ ? କିସ୍ତା ନିଜର ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ ଏହି ପତ୍ର ଲେଖିଲା ଯେ, ହେ ସୈନ୍ୟବାହିନୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ଯଦି ଆରବ୍ୟ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ତଥା ଆରବ୍ୟ ଜାତିକୁ ପରାସ୍ତ କରିପାରୁ ନାହିଁ ତେବେ ଫେରିଆସ୍ ଏବଂ ଘରେ ଆସି ତୁଡ଼ି ପିନ୍ଧି ବସ । ଅର୍ଥାତ୍ ମହିଳାମାନଙ୍କ ପରି ଘରେ ରୁହ । ମୁଜ୍ କରିବାକୁ କାହିଁକି ଯାଉଛ ? ସେ ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ରାଟ୍ କିସ୍ତା ନିଜର ସେନାପତିକୁ କହିଲା ଯେ, ତା'ର ସୈନ୍ୟବାହିନୀମାନେ ମଳ (ଗୁହ) ଭକ୍ଷଣକାରୀ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଅଟନ୍ତି, ଅତି ତୁଚ୍ଛ ଆହାର ସେବନକାରୀ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଅଟନ୍ତି । ଏମାନେ ଆରବ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅଟକାଇ ପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ସେନାପତି ଜଣକ ଉତ୍ତର ଦେଲା ଯେ, ହେ ସମ୍ରାଟ୍ କିସ୍ତା ! ଏମାନେ ତ' ଲୋକ ଜଣାପଡ଼ୁ ନାହାନ୍ତି । ଏମାନେ ତ' ସାକ୍ଷାତ୍ ଯମ (କାଳ) ଅଟନ୍ତି । ଏମାନେ ଖଡ଼୍‌ଗ ଏବଂ ବଛ୍ଟା

ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ବାଣୀ

ଅଲ୍ଲାଃତାଲା କୁହନ୍ତି: **كُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ**
 (ଅର୍ ଚୌବା :119)

ଅନୁବାଦ୍: ହେ ବିଶ୍ୱାସୀକାରୀମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀଙ୍କ ସହ ସାମିଲ୍ ହୁଅ ।
 ତାଲିକ୍ ଦୁଆ: **Amina Begum Saheba, W/o- Mianjan Khan, Jamat Ahmadiya Nargaon, Dist- Cuttack, (Odisha)**

EDITOR Qamarul Haque Khan Sub-Editor: SAYED ATAUL WAHAB Mob: (+91) 8437782443 website: www.akhbarbadr.in	REGISTERED WITH THE REGISTRAR OF THE NEWSPAPERS FOR INDIA AT NO PUN ODI/2016/68750	MANAGER SHAIKH MUJAHID AHMAD Mobile: : +91 99153 79255 e-mail :managerbadrqnd@gmail.com
	The Weekly BADAR Qadian Qadian - 143516 Distt. Gurdaspur (Pb.) Postal Reg. No.GDP-40/2023-2025 Vol. 10 Thursday- 16 October 2025 Issue No. 42	

ପୂ-116ର ବର୍ଷିକ ଖୁତ୍ବା ଜୁମାର 09-02-2024 ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ....

ଉପରେ ଡେଇଁ ମାଡ଼ି ଆସିଲାବାଲା ଜାତି ଅଟନ୍ତି ।"
(ତଫସିର କବିର, ଭାଗ-7, ପୃ-338, ସଂସ୍କରଣ-2004 ମସିହା)
 ହୁଜୁର ଅନସ୍ୱର ଅ.ବ କହିଲେ, ଉକ୍ତ ଘଟଣାକୁ ଆଉ ଏକ ଢଙ୍ଗରେ ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅ ଏହିପରି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ଯେ, "ଖହୋଦ୍ ମୁଜ୍ ଯେତେବେଳେ ସମାପ୍ତ ହେଲା ସେତେବେଳେ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ ଜଣେ ସାହାବିଙ୍କୁ ଆହାତ ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରେରଣ କଲେ । ସେହି ଆହତ ସାହାବି ଜଣକ ଏକ ଅନସାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦେଖିଲେ ଏବଂ ସେହି ଅନସାରୀ ସାହାବି ଜଣକ ଆହତ ସାହାବିଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ଯେ, ସେ ଅତି ଗୁରୁତର ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସେହି ଅନସାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଉକ୍ତ ଗୁରୁତର ସାହାବିଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ କହିଲେ, ହେ ଭାଇ ! ତୁମର ଯଦି କୌଣସି ସନ୍ଦେଶ ରହିଛି ତେବେ ମୋତେ ଦେଇଦିଅ । ମୁଁ ତୁମର ପରିବାର, ପରିଜନ ତଥା ଆତ୍ମୀୟ ସ୍ୱଜନମାନଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମର ସନ୍ଦେଶ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବି । ସେହି ଆହତ ଓ ଗୁରୁତର ସାହାବି ଜଣକ କହିଲେ, ମୁଁ ଏହି ଅପେକ୍ଷାରେ ଥିଲି ଯେ, ମୋତେ କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟ ମିଳୁ ଓ ମୁଁ ଏହା ମାଧ୍ୟମରେ ନିଜର ପରିବାର, ପରିଜନମାନଙ୍କୁ ଏକ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରେରଣ କରିଦେବି । ଅତଏବ୍ ଭଲ ହେଲା ତୁମେ ମୋତେ ଏଠାରେ ମିଳିଗଲ । ଆଣ ତୁମର ହାତ ମୋ ହାତରେ ଦିଅ ଓ ମୋତେ ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଦିଅ ବା କଥାଦିଅ ଯେ, ତୁମେ ମୋର ସନ୍ଦେଶ ମୋ ପରିବାର ଏବଂ ମୋ ବଂଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବ । ସେହି ଅନସାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ଉକ୍ତ ଗୁରୁତର ସାହାବି ଅର୍ଥାତ୍ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ରବିଲ ର.ଅଙ୍କ ହାତରେ ନିଜର ହାତ ରଖି ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା

ଏମ୍.ଟି.ଏ ଇଣ୍ଟରନ୍ୟାସନାଲ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ଷ୍ଟୁଡିଓ ପକ୍ସରୁ ଏକ ବିଶେଷ ଉପସ୍ଥାପନ "ଐତିହାସିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ"

ଜମାଅତ୍ ଅହମଦିୟାର ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଇତିହାସ ଉପରେ ଆଧାରିତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ! ଏମ୍.ଟି.ଏ ଇଣ୍ଟରନ୍ୟାସନାଲ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ଷ୍ଟୁଡିଓ ପକ୍ସରୁ ଏକ ବିଶେଷ ସିରିଜ୍ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଉଅଛି । ଯହିଁରେ ଜମାଅତ୍ ଅହମଦିୟାର ଇତିହାସରେ ଘଟିଥିବା ମୁଖ୍ୟ ଘଟଣାବଳୀର ବିବରଣୀମାନ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି । ଯେଉଁଠି ଉକ୍ତ ଘଟଣାବଳୀ ଘଟିଛି ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ମୁଖ୍ୟତଃ ସେହି ଐତିହାସିକ ସ୍ଥାନକୁ ସେନ୍ଦ୍ର କରି ଉକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି । ତହିଁରେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ତତ୍ତ୍ୱମେଧାରୀ (ପ୍ରାମାଣିକ ଭିଡ଼ିଓମାନ) ଇତ୍ୟାଦି ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ରହିଛି । କାରଣ ଦର୍ଶକମାନେ ଏହା ଜାଣନ୍ତୁ ଯେ, ଏହି ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକର ନାମ କ'ଣ, କେଉଁଠି ଏହି ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକ ଅବସ୍ଥିତ ଅଟନ୍ତି? ଉକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ବେଳେବେଳେ ଏମ୍.ଟି.ଏରେ ପ୍ରସାରଣ କରାଯାଇଥାଏ । ତତ୍ସହିତ ଏମ୍.ଟି.ଏ ଭାରତର ୟୁଟ୍ୟୁବ୍ ଚ୍ୟାନେଲ୍ରେ ମଧ୍ୟ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଉପଲବ୍ଧ ରହିଛି । ତେଣୁ ଜମାଅତର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦ ନିଜର ସୁବିଧା ମୁତାବକ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମଗୁଡ଼ିକରୁ ଉପକୃତ ହୁଅନ୍ତୁ ଏବଂ ଜମାଅତର ଇତିହାସ ସହିତ ଅବଗତ ହୁଅନ୍ତୁ । ଏମ୍.ଟି.ଏର ଅଫିସିୟାଲ୍ ୟୁଟ୍ୟୁବ୍ ଚ୍ୟାନେଲ୍କୁ ସବସ୍କାଇବ କରନ୍ତୁ ଓ ହ୍ୱାଟସ୍ ଅପ୍ ଚ୍ୟାନେଲ୍କୁ ଫଲୋ କରନ୍ତୁ । କାରଣ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନୂତନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସଂପର୍କରେ ଯଥା ସମୟରେ ସୂଚନା ମିଳିପାରିବ ।

ଏମ୍.ଟି.ଏର ଅଫିସିୟାଲ୍ Youtube ଚ୍ୟାନେଲ୍

ଏମ୍.ଟି.ଏର ଅଫିସିୟାଲ୍ Whatsapp ଚ୍ୟାନେଲ୍

କଲାମୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ଯୁଗାବତାରକ ନୀତିବାଣୀ)

أليس الله بكاف عبداً (ଅଲ୍ କୁମର: 36)

ଅନୁବାଦ୍: କ'ଣ ଅଲ୍ଲାହତାଲା ନିଜ ଭକ୍ତ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହନ୍ତି କି ?
 ତାଲିକା ଦୁଆ: Qamrun Nisa, W/o- Zainul Khan,
 Jamat Ahmadiya Pankal,
 Halqa Qudrat Nagar (Odisha)

ଓ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି ପ୍ରକାଶ କଲେ ଯେ, ମୁଁ ତୁମର ସନ୍ଦେଶ ଅବଶ୍ୟ ପହଞ୍ଚାଇଦେବି । ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ସେହି ଆହତ ସାହାବି (ହ. ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ରବିଲ ର.ଅ) କହିଲେ, ବହା! ତୁମେ ମୋର ଆତ୍ମୀୟ ସ୍ୱଜନ, ପରିବାର ତଥା ଭାଇ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ଯାଇ କହିଦେବ ଯେ, ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ ଆମମାନଙ୍କ ଜାତିର ସର୍ବୋକୃଷ୍ଟ ଅମୂଲ୍ୟ ନିଧି ଓ ଅମାନତ୍ (ସତ୍ତକ) ଅଟନ୍ତି ଯେକି ଆମମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛନ୍ତି । ମୋର ଏହି ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି ଯେ, ତୁମ ମନରେ ମଧ୍ୟ ଉକ୍ତ ଅମୂଲ୍ୟ ନିଧି ପ୍ରତି ସଠିକ୍ ମୂଲ୍ୟବୋଧଜନିତ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଥିବ । କିନ୍ତୁ ତଥାପି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବୋଲି ମନେକରୁଛି ଯେ, ମୁଁ ତୁମକୁ ଉକ୍ତ ସନ୍ଦେଶ ଦେବି (ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶପରବର୍ତ୍ତୀ ସଂଖ୍ୟାରେ)

ଏମ୍.ଟି.ଏ ଇଣ୍ଟରନ୍ୟାସନାଲ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ଷ୍ଟୁଡିଓ ପକ୍ସରୁ ଏକ ଅନନ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ "ପୁସ୍ତକ ପରିଚୟ"

ରୁହାନୀ ଖଜାଏନ୍ ଏବଂ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଉଲୁମ୍ ସାମଗ୍ରିକ ସମୀକ୍ଷା ଏମ୍.ଟି.ଏ ଇଣ୍ଟରନ୍ୟାସନାଲ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ଷ୍ଟୁଡିଓ ପକ୍ସରୁ "ପୁସ୍ତକ ପରିଚୟ" ଉପରେ ଆଧାରିତ ଏକ ନୂତନ ତଥ୍ୟଭିତ୍ତିକ ସିରିଜ୍ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଉଅଛି । ଯହିଁରେ ରୁହାନୀ ଖଜାଏନ୍, ଅନୁଷ୍ଠାନ ଉଲୁମ୍ ଗ୍ରନ୍ଥର ପୁସ୍ତକ ପରିଚୟ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥାଏ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମଗୁଡ଼ିକ ମୁଖ୍ୟତଃ ଜମାଅତର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଜ୍ଞାନଭିତ୍ତିକ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଓ ସାଂସ୍କାରିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉପାଦେୟ ଅଟନ୍ତି । ଉକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସାହାଯ୍ୟରେ ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝିବାରେ ବେଶ୍ ସହାୟକ ଏବଂ ପୁସ୍ତକ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା ପ୍ରତି ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଗ୍ରହ ତଥା ରୁଚି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ଉକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ବେଳେବେଳେ ଏମ୍.ଟି.ଏରେ ପ୍ରସାରଣ କରାଯାଇଥାଏ ଏବଂ ତତ୍ସହିତ ଏମ୍.ଟି.ଏ ଭାରତର ୟୁଟ୍ୟୁବ୍ ଚ୍ୟାନେଲ୍ (MTA International India Studios) ରେ ମଧ୍ୟ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଉପଲବ୍ଧ ରହିଛି । ତେଣୁ ଜମାଅତର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦ ନିଜର ସୁବିଧା ଅନୁଯାୟୀ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମଗୁଡ଼ିକରୁ ଉପକୃତ ହୋଇପାରିବେ । ଏମ୍.ଟି.ଏର ଅଫିସିୟାଲ୍ ୟୁଟ୍ୟୁବ୍ ଚ୍ୟାନେଲ୍କୁ ସବସ୍କାଇବ କରନ୍ତୁ ଓ ହ୍ୱାଟସ୍ ଅପ୍ ଚ୍ୟାନେଲ୍କୁ ଫଲୋ କରନ୍ତୁ । କାରଣ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନୂତନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସଂପର୍କରେ ଯଥା ସମୟରେ ସୂଚନା ମିଳିପାରିବ ।

ଏମ୍.ଟି.ଏର ଅଫିସିୟାଲ୍ Youtube ଚ୍ୟାନେଲ୍

ଏମ୍.ଟି.ଏର ଅଫିସିୟାଲ୍ Whatsapp ଚ୍ୟାନେଲ୍

2025 ମସିହାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବାକୁ ଥିବା ଜୈଲି ତନଜିମାତ୍ (ଜମାଅତ୍ ଅଧୀନସ୍ଥ ଗୋଷ୍ଠୀ ଯଥା ଖୁଦାମ୍, ଅନସାର୍ ଓ ଲଜନା ଇମାଜଲ୍ଲାଃ)ଙ୍କର ବାର୍ଷିକ ଇଜତିମା

ଚଳିତ ବର୍ଷ ସନ୍ଦେଦିନା ହୁଜୁର ଅନସ୍ୱର ଅ.ବ ତିନି ଅଧୀନସ୍ଥ ଗୋଷ୍ଠୀ ଯଥା- ମଜଲିସ୍ ଖୁଦାମୁଲ୍ ଅହମଦିୟା ଭାରତ, ମଜଲିସ୍ ଅନସାରୁଲ୍ଲାଃ ଭାରତ ଓ ମଜଲିସ୍ ଲଜନା ଇମାଜଲ୍ଲାଃ ଭାରତଙ୍କ କାଦିୟାନ୍ ଦାରୁଲ୍ ଅମାନ୍ ଠାରେ ବାର୍ଷିକ ମର୍କଜି ଇଜତିମା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତ 2025 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ମାସ 24, 25, 26 ତାରିଖ, ଶୁକ୍ରବାର, ଶନିବାର ଓ ରବିବାରର ତାରିଖ ଦୟାବସ୍ତଳ ରୂପେ ଅନୁମୋଦନ କରି ସ୍ୱୀକୃତି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଜମାଅତର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କି ସେମାନେ ଉପରୋକ୍ତ ତାରିଖ ଅନୁଯାୟୀ ଇଜତିମାରେ ସାମିଲ୍ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଯଥାସମ୍ଭବ ଉଦ୍ୟମ କରନ୍ତୁ । (ସଦର୍ ମଜଲିସ୍ ଖୁଦାମୁଲ୍ ଅହମଦିୟା)

କଲାମୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ଯୁଗାବତାରକ ନୀତିବାଣୀ)

"ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ମାର୍ଗରେ କିଛି ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଥାଏ ତେବେ ଏହା ବଦଳରେ ଉକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସାତ ଶହ ଗୁଣା ପୁଣ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।"

(ତିର୍ମିଜି, କିତାବୁ ଫଜାଲିଲ୍ ଜିହାଦ୍, ବାବ୍ ଫଜଲୁଲ୍ ଇଫକତା ଫି ସବିଲିଲ୍ଲାହି)
 ତାଲିକା ଦୁଆ: Shenaz Begum, W/o- Sheikh Ghulam Ahmed &
 Family, Jamat Ahmadiya Bhadrak (Odisha)